

นี่คือ อิสลาม

ชุมชนองเงาะสักศาสนาที่โตเร็วที่สุดในโลก

THE ISLAM

LAUNCHING
CURIOSITY

รูปถ่ายทางอากาศแสดงภาพชาวมุสลิมกำลังปฏิบัติ
ศาสนกิจ ซึ่งทุกคนหันไปยังอาคารกะอับะฮ์ที่อัลลอฮ์
สั่งให้ศาสนทูตอับร่าฮัมบูรณะขึ้นมา พระองค์มีบัญชา
ให้ชาวมุสลิมทุกคนหันหน้ามายังทิศของอาคารนี้ใน
การละหมาดไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ ณ มุมไหนของโลก
ก็ตาม

THIS IS
ISLAM

นี่คือ อิสลาม

มุมนองเจาะลึกศาสนาที่โตเร็ว
ที่สุดในโลก

พะฮัด ซาลิม บาฮัมมาม

ท่านไม่สนใจบ้างเลยหรือ. ที่จะมองภาพของศาสนาอิสลามที่กำลังเป็นประเด็นถกเถียงมากที่สุดในสื่อต่างๆ..รอบตัวท่าน..ผ่านช่องทาง และวิธีที่ชัดเจนกว่า?

ไม่เหมาะหรือ ถ้าท่านจะลองหยุดพิจารณาเพียงชั่วคราว เพื่อทำความรู้จักแบบเจาะลึกกับศาสนาอิสลามที่มีการแพร่ขยายกว้างขวางที่สุด และถูกยอมรับอย่างเร็วที่สุดตอนนี้ตามสถิติที่มีอยู่ทั่วโลก?

ท่านไม่รู้รู้สึกสนุกและได้สาระบ้างเลยหรือ ที่ได้ค้นพบเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ ของผู้อื่น และปรัชญาต่างๆ ของพวกเขา เกี่ยวกับการใช้ชีวิต ศาสนา และสรรพสิ่งที่มีอยู่ล้อมรอบตัวเรา?

ทำไมท่านไม่เปิดโอกาสให้ตัวเองได้คิดพิจารณาข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับศาสนาอิสลามจากแหล่งอ้างอิงโดยตรง..แล้วท่านก็ใช้ความคิดและสติปัญญาของท่านในการตัดสินใจ?

หากท่านเห็นด้วยเช่นนั้น หรือเห็นว่ามีส่วนอย่างสำคัญ หรือน่าสนใจ หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ท่านค้นพบความต้องการของท่านได้

สารบัญ

คำถามที่วนเวียนอยู่กับเรา
ตลอดเวลา

12

อิสลามศาสนาแห่งสากล

21

พระเจ้าผู้สร้างมีเพียงหนึ่งเดียว
พระองค์ผู้คุ้มครองแก่การเคารพ
ภักดีจึงมีเพียงหนึ่งเดียว

58

โดยความเป็นจริงแล้วบรรดา
ศาสนทูตคือใครกันแน่?

76

จุดยืนของอิสลามต่อศาสนทูต
อีซา (ขอความสันติสุขจงมีแต่
ท่าน)

83

ใครคือศาสนทูตของ
อิสลาม?

93

Click on topic to go to
the page.

อัลกุรอานมา
จากที่ใด?

158

Click to go to the page.

มุฮัมมัด ศาสนทูตของอัลลอฮ์ใน
มุมมองของผู้ที่มีใจเป็นธรรม

102

บางส่วนจากชีวประวัติและ
จรรยาบรรณของศาสนทูต
มุฮัมมัด

115

คำกล่าวบางส่วนของท่าน
ศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความ
สันติสุขจงมีแต่ท่าน)

135

อัลกุรอานคือมหัศจรรย์
อมตะของอิสลาม

146

อัลกุรอานมาจากที่ใด?

158

การเคารพภักดีต่อพระเจ้าใน
อิสลาม มีข้อเท็จจริงอย่างไร?

179

ครอบครัวในอิสลาม

211

ครอบครัวใน
อิสลาม

211

Click to go to the page.

สถานะของผู้หญิงใน
อิสลาม

222

หลักการอิสลามในการ
บริโภคอาหารและเครื่องดื่ม

243

ความผิดและการสำนึกผิด

258

ศาสนาและสติปัญญา

266

อิสลามศาสนาแห่ง
สันติภาพ

278

ระหว่างอิสลามกับความ
เป็นจริงของมุสลิมบางส่วน

290

ศาสนาและสติ
ปัญญา

266

Click to go to the page.

คำถามที่วน
เวียนอยู่กับ
เราตลอดเวลา

ถาม

มีใครบ้างที่ไม่เคยหยุดถามตัวเองเลยในช่วงชีวิตที่ผ่านมา
ว่า ฉันคือใคร ? ฉันมาจากไหน ? ฉันต้องไปไหน ?

ฉันปลายทางชีวิตของฉันจะเป็นอย่างไร ? อะไรคือเป้าหมาย
ของการมีชีวิตอยู่ที่นี่ ? และทำไมทุกสิ่งที่มีลมหายใจในโลกนี้
สุดท้ายแล้วต้องตายและสูญสลายไป ?

ชาวมุสลิมและผู้ที่ยึดถือศาสนาแห่งฟากฟ้าต่าง ศรัทธาว่าการใช้ชีวิตของคนคนหนึ่งโดยปราศจากการ ศรัทธาต่ออารมณ์อยู่จริงของผู้ทรงสร้างที่ทรงยุติธรรม รวมถึงการศรัทธาต่อชีวิตในอีกโลกหนึ่งที่จะมีการตอบแทน คุณงามความดีแก่ผู้ที่ประพฤติดี และจะลงโทษผู้ที่ประ เภทติชั้ มั่นย่อมน์ สุญเปล่าและไร้ความหมาย มันคือความ ทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดที่ไม่มีอะไรชดเชย และ มันคือการดิ้นรนที่ไม่มีค่าตอบแทนใดๆ

และเป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจความหลากหลายของการมี ชีวิตและเหตุผลเบื้องหลังของความทุกข์ยากในการใช้ชีวิต รวมถึงสิ่งผิดถูก และความทุกข์ยากลำบาก นอกจากเมื่อ เราได้ศรัทธาต่อพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบริหารจัดการ ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงยุติธรรม ซึ่งทำให้บั้นปลาย ของแต่ละชีวิตนั้นพบกับผลตอบแทนตามที่เขาได้กระทำ ไว้ในก่อนหน้านี

สภาพเช่นนี้เท่านั้นที่จะทำให้การศรัทธา อันลึกซึ้งต่อ คุณค่าและแนวคิดทั้งหมดที่เราได้เรียกร้อง อาทิ ความ ยุติธรรม ความรัก ความเอาใจใส่ ความจริงใจ ความ อุดทน และความเมตตา กลายเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับ ชีวิตของเราจริงๆ ทำให้ความท้าทายในชีวิตมีความ หมาย ความสำเร็จมีรสชาติ และความอดทนของเราก็มี ความหอมหวานขึ้นมาได้

เป็นไปได้ไหมที่จะเข้าใจความแตกต่างของการมีชีวิตและเหตุผลเล็กๆ ของความทุกข์ยากลำบากในการใช้ชีวิต รวมถึงจะเข้าใจสิ่งถูกผิดและความทุกข์ทรมานนอกจากเมื่อเราได้คร่ำครวญต่อพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง ผู้ทรงบริหารจัดการ ผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงยุติธรรม

เราพบว่าอัลกุรอานที่เป็นคัมภีร์ของชาวมุสลิม ได้บ่งชี้ถึงเรื่องนั้น ซึ่งอัลลอฮ์ได้สาธยายให้เราถึงกลุ่มคนที่มีสติปัญญาและมีความคิดใคร่ครวญไว้ว่า “และพวกเขาพิจารณากันในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน (โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งนี้มาโดยเปล่าประโยชน์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งพระองค์ท่าน” (อัลกุรอานบทอาล อิมรอน โองการที่ 191)

ศาสนาอิสลาม

ศาสนาส่วนใหญ่ที่มีอยู่มากตั้งชื่อตามบุคคล หรือกลุ่มชน หรือเมืองที่เป็นแหล่งกำเนิดของศาสนานั้น เช่น ศาสนา มะสีย์ยะฮฺ (ศาสนาเมสสิยาห์ หรือศาสนาคริสต์) ก็ถูกตั้งชื่อตามศาสดาที่ชื่ออัล-มะสีย์หฺ (ขอการสดุดีและความสันติสุขปลอดภัยจงมีแด่ท่าน) ศาสนายะฮูดียะฮฺ (หรือศาสนายิว) ก็ถูกตั้งชื่อตามชื่อเผ่ายะฮูซา ส่วนศาสนาพุทธก็ถูกตั้งชื่อตามผู้ที่ก่อตั้งศาสนานั้นคือพุทธะ และศาสนาฮินดูก็ถูกตั้งชื่อตามประเทศฮินด์ (หรืออินเดีย)

ต่างจากศาสนาอิสลามที่ไม่ได้ตั้งชื่อตามบุคคล เผ่าพันธุ์ เชื้อชาติ หรือพลเมืองใดพลเมืองหนึ่งเป็นการเฉพาะ เพราะอิสลามไม่ได้จำกัดสำหรับประชาชาติใดถึงขั้นต้องตั้งชื่อตาม และไม่ใช่ว่าเป็นการประดิษฐ์ของบุคคลใดจนต้องอ้างตามชื่อของเขา แต่มีชื่อว่า “อิสลาม” เท่านั้น

ความหมายของคำว่า “อิสลาม”

หากเราย้อนกลับไปดูรากศัพท์ของคำว่าอิสลามในภาษาอาหรับ จะพบความหมายมากมายที่หมายรวมถึงการยอมรับ การยอมจำนน การเชื่อฟัง ความบริสุทธิ์ใจ ความสันติสุขปลอดภัย และ ความสงบ

อิสลาม คือการยอมรับและการเชื่อฟังโดยบริบูรณ์ต่อพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้าง และ ผู้ครอบครองกรรมสิทธิ์เหนือสรรพสิ่งทั้งหลาย รวมถึงการเป็นอิสระจากการเคารพภักดีต่อสิ่งอื่นในทุกรูปแบบ

และนี่คือความหมายที่หลายโองการของ อัลกุรอาน
ได้เน้นย้ำไว้

อัลกุรอานได้แจ้งแก่เราว่า ใครก็ตามที่มุ่งเข้าหาอัลลอฮ์
ด้วยหัวใจและอวัยวะทุกส่วนของเขา และยอมมอบนั้ยอม
และสืโรราบแก่พระองค์ พร้อมกับปฏิบัติตามคำสั่งใช้และ
คำสั่งห้ามแน่นอนว่าเขาได้ยึดสายเชือกแห่งความสำเร็จที่
ไม่มีวันขาด ซึ่งเขาจะประสบกับความดีงามในทุกรูปแบบ
(ดูอัลกุรอาน บทลูกมาน โองการที่ 22)

เพราะฉะนั้น อิสลามก็คือการเคารพภักดีโดยบริบูรณ์ ต่ออัลลอฮ์ และเป็นอิสระต่อการนอบน้อมและเคารพภักดีต่อสิ่งอื่น ส่วนมุสลิมก็คือผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่อพระองค์ เขาคือ ผู้ที่มีชีวิตอยู่ด้วยความสันติสุขภายใน และเผยแพร่สันติสุขไปยังคนอื่นๆ รอบตัวเขา

แล้วอิสลามเป็นศาสนาที่บรรดาศาสนทูตทั้งหมดได้นำมาหรือไม่ ?

คำว่า “อิสลาม” ในภาษาอาหรับวนอยู่ภายใต้ความหมายแห่งการยอมสยบ การนอบน้อม การเชื่อฟัง ความบริสุทธิ์ใจ ความสันติสุขปลอดภัย หรือความสงบใจ

อิสลามคือศาสนาของบรรดาศาสนทูตทุกท่าน

อัลกุรอานได้ยืนยันว่าประชาชาติทั้งหมด ในยุคสมัยต่างๆ ได้มีศาสนทูตคอยอบรมสั่งสอนศาสนาของอัลลอฮ์/พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และอัลกุรอานยังได้กล่าวถึงท่านนบีมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) โดยตรงว่า “แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาด้วยสัจธรรมเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และไม่มีประชาชาติใด (ในอดีต) เว้นแต่จะต้องมีผู้ตักเตือน (ถูกส่งมา) ยิงพวกเขา” (อัลกุรอาน บทฟาฏีร์ โองการที่ 24) ซึ่งบรรดาศาสนทูตทุกท่านจะมาพร้อมกับศาสนาที่แท้จริง โดยไม่มีความแตกต่างในพื้นฐานของหลักการศรัทธา หลักแห่งบทบัญญัติ รวมถึงหลักจริยธรรม

ศาสนาอิสลามที่มุฮัมมัดผู้เป็นศาสนทูตท่านสุดท้าย (ขอ
การสดุดีและความสันติสุขตลอดภยันจึงมีแต่ท่าน) ได้นำมา
ตั้งแต่ 1,400 กว่าปีที่แล้ว ถือเป็นารเติมเต็มศาสนาที่
บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าได้นำมา ซึ่งอัลกุรอานได้สั่งใช้ให้
ชาวมุสลิมศรัทธาต่อสิ่งที่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าได้นำ
มาด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นอิบรอฮีม (อับราฮัม) อิศฮาก (อิสอัค)
ยะอฺกูบ (ยาโคบ) มูซา (โมเสส) และอีซา (เยซู) เป็นต้น (อัลกุ
รอาน บท อัล-บะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 136)

สังเกตได้ว่าอัลกุรอานได้บอกเล่าให้เราารู้ถึงคำสั่งเสีย
ของท่านศาสนทูตอิบรอฮีมผู้เป็นบิดาของบรรดาศาสน
ทูตที่มีต่อลูกหลานของท่าน เช่นที่ท่านศาสนทูต
ยะอฺกูบได้สั่งเสียลูกๆ ของท่านในขณะที่พวกเขาได้เข้า
มาหาว่า แท้จริงอัลลอฮฺได้เลือกศาสนาที่เที่ยงแท้แก่
พวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงยึดมั่นในศาสนาอิสลามจนกว่า
ความตายจะมาเยือนยังพวกเจ้า (อัลกุรอาน บทอัล-
บะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 132)

ดังนั้น นี่คือนิยามที่เติมเต็มศาสนาของบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ทุกท่าน ซึ่งมีหลักความเชื่อเดียวกันโดยไม่มีแกนหลักใดเปลี่ยนแปลงไป แต่ที่เปลี่ยนแปลงคือ บทบัญญัติ รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ที่เป็นไปตามความเหมาะสมของแต่ละยุคสมัยที่มีความแตกต่างกัน จนถึงยุคสมัยของศาสนทูตท่านสุดท้าย นั่นคือศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ที่ได้มาประกาศใช้หลักบัญญัติสุดท้ายสำหรับมนุษยชาติ

ณ จุดนี้ อัลกุรอานจึงได้ยืนยันอย่างชัดเจนว่า ศาสนานี้มีหนึ่งเดียวคืออิสลาม ส่วนความแตกต่างเกี่ยวกับหลักความเชื่อที่เราได้พบเห็นในหมู่ผู้คนที่นับถือศาสนาแห่งฟากฟ้าล้วนเกิดจากการบิดเบือนที่ผิดเพี้ยนไปอย่างห่างไกลจากสิ่งที่บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำมาแต่แรก (อัลกุรอาน บท อาล อิมรอน โองการที่ 19)

ชื่อของอิสลามไม่ได้อ้างไปยังบุคคลใด กลุ่มชนใด เชื้อชาติใด หรือพลเมืองใด เป็นการเฉพาะ เพราะมันไม่ได้จำกัดว่าเป็นของประชาชาติใดในหมู่มนุษย์จนต้องเอาไปอ้างถึง มันไม่ได้เกิดมาจากการประดิษฐ์ของใครจนต้องเอาชื่อเขามาตั้ง แต่เป็นศาสนาที่ถูกตั้งชื่อว่า "อิสลาม" เท่านั้น

อิสลามศาสนา แห่งสากล

เป็นเรื่องน่าแปลกที่ในอัลกุรอานไม่มีคำว่า(อาหรับ)”เลย ทั้งๆ ที่มันถูกประทานลงมาด้วยภาษาของพวกเขา และท่านศาสนทูตมุฮัมมัดผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ก็ถูกบังเกิดมาจากพวกเขา และเรายังพบว่าชาวอาหรับในปัจจุบันถือเป็นมุสลิมชนกลุ่มน้อยถ้าจะเทียบกับโลกมุสลิมทั้งหมด พวกเขามีจำนวนเพียง 20% ของประชากรมุสลิมทั้งหมด ส่วนประเทศอิสลามที่ใหญ่ที่สุดกลับเป็นประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งอยู่ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้มุสลิมชนกลุ่มน้อยที่อยู่ในประเทศอินเดียเพียงกลุ่มเดียวก็มากกว่าจำนวนประชากรมุสลิมที่มีอยู่ในประเทศอาหรับที่ใหญ่ที่สุดมากเกือบเท่าตัว

ศาสนาอิสลามมาพร้อมกับความเมตตาและทางนำ แก่กลุ่มชนต่างๆ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เผ่าพันธุ์ ขนบธรรมเนียม และสภาพภูมิประเทศในแต่ละพื้นที่ ดังที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย” (อัลกุรอาน บทอัล-อัมบิยาห์ โองการที่ 107)

อิสลามได้นำเสนอวิสัยทัศน์ในประเด็นความต่างของมนุษย์ด้วยรูปแบบที่ระบอบอื่นไม่เคยรู้มาก่อน และไม่เป็นที่คุ้นเคยของกลุ่มชนใดบนหน้าแผ่นดินนี้มาก่อน

ให้เราได้พิจารณาใคร่ครวญคำแนะนำของอัลกุรอาน ที่ไม่ได้กล่าวถึงชาวอาหรับหรือชาวมุสลิมเป็นการเฉพาะ แต่เป็นการกล่าวถึงมนุษยชาติโดยรวม ไม่ว่าจะชนเผ่าใดหรือแนวคิดอย่างไร อัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานว่า

“โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้ามาจากเพศชาย(อาดัม)และเพศหญิง(เฮวาอ์) และเราได้ให้พวกเจ้าแยกกระจายเป็นเผ่าและตระกูลต่างๆ เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนทำความรู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน” (อัลกุรอานบทอัล-หุญรอต โองการที่ 13)

ด้วยเหตุนี้ อัลกุรอานจึงเน้นย้ำว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะมีสีผิวอะไรและชนเผ่าใด ต่างก็เป็นลูกหลานของอาดัมและเฮวาอ์ (เอวาหรืออีฟ) (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่านทั้งสอง) ส่วนความแตกต่างและความหลากหลายที่มีอยู่นั้นไม่ได้เป็นตัวแยกแยะถึงความประเสริฐว่าใครดีกว่าใคร แต่เพื่อเป็นการสร้างความรู้จัก การร่วมมือร่วมใจ และการช่วยเหลือเกื้อกูลกันต่างหาก ส่วนความประเสริฐและการมีเกียรติอันเกิดขึ้นสำหรับผู้ที่เป็บบ่าวของอัลลอฮ์และมีความยำเกรงต่อพระองค์

อิสลามได้นำเสนอวิสัยทัศน์ในความต่างของมนุษยชาติด้วยรูปแบบที่ระบอบอื่นไม่เคยรู้ และไม่เป็นที่คุ้นเคยของกลุ่มชนใดบนหน้าแผ่นดินนี้มาก่อน

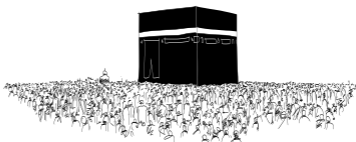
ยิ่งกว่านั้น อัลกุรอานได้พลิกเนื้อหาหมาตอกย้ำแก่เราว่าความแตกต่างของสีผิวมนุษย์ รูปร่างสรีระ ภาษาที่ใช้สื่อสาร และวัฒนธรรมของพวกเขา ล้วนเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และเป็นสัญญาณของพระองค์ รวมถึงเป็นความมหัศจรรย์ในการสร้างสรรค์ของพระองค์ในโลกนี้ และพระองค์ยังกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ในการสร้างมนุษย์ให้แตกต่างกันนี้ ใกล้เคียงกับโองการที่พูดถึงความยิ่งใหญ่และความสำคัญในการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์สะกิดว่าไม่มีผู้ใดที่ตระหนักรู้และเอาใจ

ใส่ในเรื่องนี้ นอกจากกลุ่มชนที่มีสติปัญญาและได้พินิจ
ใคร่ครวญเท่านั้น (อัลกุรอานบทอรรูม โองการที่ 22)

ในขณะที่ปฏิญญาสากลขึ้นสำคัญที่สุดและขึ้นแรกที่มีขึ้น
เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนว่าด้วยความเท่าเทียมกันของมนุษย์
ทุกคนในเรื่องเสรีภาพ สิทธิ และศักดิ์ศรี เพิ่งจะมีขึ้นอย่าง
เป็นทางการในปี ค.ศ. 1948 เท่านั้น และได้นำไปปฏิบัติจริงก็
เมื่อเวลาผ่านไปนานหลังจากนั้นแล้ว แต่ท่านศาสนทูตมุฮัม
มัด ผู้เป็นศาสนทูตของอิสลาม (ขอความสันติสุขจงมีแด่
ท่าน) ได้ประกาศอย่างกึกก้องมาตั้งแต่ 1400 กว่าปีที่แล้ว
และ ถือเป็น การเปิดศักราชใหม่สำหรับมนุษยชาติ ด้วยการ
กล่าวถึงผู้คนโดยตรงว่า “โอ้ผู้คนทั้งหลาย ฟังทราบเถิดว่า
พระเจ้าเป็นเจ้าของพวกท่านนั้นองค์เดียวกัน และบิดาของพวก
ท่านก็คนเดียวกัน และฟังทราบเถิดว่า ไม่ใช่คนอาหรับจะ
ประเสริฐกว่าคนที่ไม่ใช่อาหรับ และไม่ใช่คนที่ไม่ใช่อาหรับจะ
ประเสริฐกว่าคนอาหรับ และไม่ใช่คนที่มีผิวขาวจะ
ประเสริฐกว่าคนที่มีผิวดำ และไม่ใช่คนที่มีผิวดำ
จะประเสริฐกว่าคนที่มีผิวขาว เว้นแต่ด้วยความ
ยำเกรงเท่านั้น” (มุสนัดอะหฺมัด หมายเลข
23489)

ค.ศ.630

มุฮัมมัด ศาสนทูตของอิสลาม

“ให้ผู้คนทั้งหลาย ฟังทราบเถิดว่าพระผู้เป็นเจ้าของพวกท่านนั้นคือองค์เดียวกัน และบิดาของพวกท่านก็คนเดียวกัน และฟังทราบเถิดว่า ไม่ใช่คนอาหรับ จะประเสริฐกว่าคนที่ไม่ใช่อาหรับ และไม่ใช่คนที่ไม่ใช่อาหรับจะประเสริฐกว่าคนอาหรับ และไม่ใช่คนที่มีผิวขาวจะประเสริฐกว่าคนที่มีผิวดำ และไม่ใช่คนที่มีผิวดำจะประเสริฐกว่าคนที่มีผิวขาว นอกจากด้วยความยำเกรงเท่านั้น”

ค.ศ. 1948

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิของมนุษยชน
ยืนยันความเสมอภาคของผู้คนในด้านเสรีภาพ
สิทธิ และศักดิ์ศรี

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของการ ศรัทธา

นักปรัชญาถือว่ามนุษย์เป็นนายของสรรพสิ่งทั้งหลาย ซึ่งเขาจะใช้สอยตามความต้องการของตนเองอย่างไรจำกัดโดยไม่มีผู้คอยคิดบัญชีและไม่มีผู้ควบคุม แม้ว่าเขาได้ใช้มันเพื่อก่อความเสียหายแก่โลกนี้ หรือทำลายล้างสรรพสิ่งต่างๆ ก็ตาม ในทางสวนกัน ก็มีคนที่มองว่ามนุษย์ไม่ได้มีสิทธิพิเศษเหนือกว่าสิ่งอื่น มนุษย์เป็นเพียงหนึ่งในล้านประเภทของสรรพสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเท่านั้น ดังนั้น แท้จริงแล้วอิสลามมีมุมมองอย่างไรต่อความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสรรพสิ่งทั้งหลาย?

มุมมองของอิสลามที่มีต่อลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสรรพสิ่งทั้งหลายเป็นไปตามแง่มุมของความศรัทธาและทฤษฎี และจบลงด้วยการมีบทบัญญัติอย่างละเอียดที่ปรับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สัตว์ แผ่นดิน และแหล่งธรรมชาติ

สิ่งแรกที่ต้องดูความสนใจของนักปรัชญาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ดังกล่าวก็คือ ประเด็นความสมดุลที่อัลกุรอานได้ยืนยันว่าอัลลอฮ์ให้เกียรติมนุษย์และให้ความพิเศษเหนือกว่าสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย (อัลกุรอานบทอัล-อิสรออ์ โองการที่ 70) และทรงอำนาจสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดที่มีอยู่รายล้อมมนุษย์ให้เขาได้ใช้ประโยชน์และดูแลมัน (อัลกุรอานบทอิบรอฮีม โองการที่ 32-33) มนุษย์ไม่ได้เป็นเพียงหนึ่งในจำนวนสิ่งที่ถูกสร้างล้านๆ ประการโดยไม่มีสิทธิพิเศษเหนือกว่าสรรพสิ่งอื่นๆ แต่เป็นสิ่งถูกสร้างที่มีเกียรติ สิ่งถูกสร้างอื่นทั้งหมดในธรรมชาติถูกอำนาจเพื่อให้เอื้อประโยชน์ต่อเขา (อัลกุรอานบทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 29)

แต่อัลกุรอานก็ยืนยันแก่เราในทางตรงกันข้ามว่า มนุษย์ไม่ได้เป็นนายที่สามารถจะทำอะไรก็ได้กับสรรพสิ่งเหล่านั้น สถานะและความดีเลิศที่มีเหนือสรรพสิ่งทั้งหลายไม่ได้ให้สิทธิแก่เขาในการทำลายสรรพสิ่งทั้งหลาย หรือใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างสิ้นเปลือง เพราะผู้ครองกรรมสิทธิ์คือพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงสร้าง ส่วนบทบาทของมนุษย์เป็นเพียงแค่ตัวแทนของอัลลอฮ์ในการดูแลสรรพสิ่งต่างๆ หมายความว่าพระองค์ได้สั่งเสียแก่มนุษย์ให้มีสิทธิในการใช้ประโยชน์จากมัน และสั่งใช้เขาให้ฟื้นฟูพัฒนามัน โดยต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่มนุษย์ด้วยกันและสรรพสิ่งอื่นๆ (อัลกุรอานบทฮุด โองการที่ 61, บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 30)

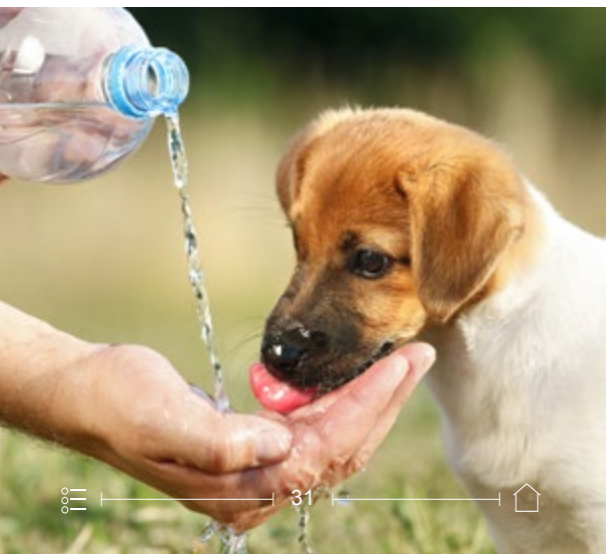
เพื่อยืนยันในเรื่องนี้ หลักการอิสลามได้กำหนดกฎเกณฑ์และข้อชี้แนะอย่างมากมายที่มีความละเอียดอ่อน เพื่อปรับความสัมพันธ์อันเหนียวแน่นระหว่างมนุษย์กับสรรพสิ่งที่อยู่รอบตัวเขา และนี่คือตัวอย่างบางประการ

1. การดูแลสัตว์

มีคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มากมายที่เชิญชวนให้เอาใจใส่ต่อสิทธิของสัตว์ และแจ้งผลบุญอันยิ่งใหญ่ในวันอาคิเราะฮ์สำหรับการทำดีต่อสัตว์ ห้ามทำร้ายมัน และเตือนถึงบทลงโทษที่รุนแรงจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ที่กระทำเรื่องดังกล่าว

ในขณะที่สมาคมคุ้มครองสัตว์แห่งแรกถูกก่อตั้งที่ประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. 1824 โดยใช้ชื่อว่า “สมาคมป้องกันการทารุณสัตว์” และมาตรการทางกฎหมายฉบับแรกอันเป็นที่รู้จักในปัจจุบันที่มีบทลงโทษต่อการทารุณสัตว์ก็เกิดขึ้นที่ประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. 1949 นี้เอง แต่อิสลามได้ห้ามการทารุณสัตว์มาเร็วกว่าสิบสี่ศตวรรษก่อนหน้านี้นี้ มีหลักฐานมากมายจากคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เช่น การห้ามปล่อยยให้สัตว์หิวกระหาย หรือทำร้ายมัน หรือใช้งานมันจนเกินความสามารถ หรือเล่นด้วยวิธีที่เป็นอันตรายต่อมัน หรือเขียนตีบนใบหน้า และบทบัญญัติอื่นๆ ที่มีอยู่ในหนังสือนิติศาสตร์อิสลาม

และหวังว่าผู้อ่านจะรับรู้ว่ามีอิสลามได้ดูแลเอาใจใส่ต่อสัตว์มากเพียงใดเมื่อพบคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งท่านได้บอกแก่ผู้คนที่ว่า “หญิงโสเภณีคนหนึ่ง (ซึ่งถือเป็นหนึ่งในพฤติกรรมที่อิสลามห้ามอย่างยิ่ง) ได้พบเห็นสุนัขตัวหนึ่งที่ใกล้ความตายเนื่องจากหิวกระหาย นางรู้สึกสงสารมันจึงถอดรองเท้าแล้วไปตักน้ำจากบ่อเพื่อให้สุนัขตัวนั้นดื่ม อัลลอฮ์จึงอภัยโทษแก่นางเนื่องด้วยสาเหตุนี้” (อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 3280)

อิสลามห้ามปล่อยให้สัตว์
หิวกระหาย หรือทำร้ายมัน
หรือใช้งานมันจนเกินความ
สามารถ หรือเล่นด้วยวิธีที่เป็น
อันตรายต่อมัน ตั้งแต่ปี ค.ศ.
632

สมาคมคุ้มครองสัตว์แห่ง
แรกถูกก่อตั้งในปี ค.ศ.
1824

กฎหมายฉบับแรกที่มีบท
ลงโทษต่อการทารุณสัตว์
เกิดขึ้นที่ประเทศอังกฤษในปี
ค.ศ. 1949

2. การดูแลพืชพันธุ์

อิสลามส่งเสริมให้ดูแลรักษาพันธุ์ไม้และทำการเกษตรไม่ว่าจะทำไปเพื่อผลประโยชน์ต่อตนเองหรือคนอื่น หรือเพื่อสรรพสิ่งทั้งหลายก็ตาม

ซึ่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้บอกแก่เราว่า “ไม่มีมุสลิมคนใดที่ได้ปลูกพืชหนึ่งหรือเพาะเมล็ดหนึ่งที่เป็นประโยชน์แก่สรรพสิ่งทั้งหลาย แล้วมีนก มนุษย์ หรือสัตว์มากิน เว้นแต่เขาจะได้รับผลบุญจากสิ่งดังกล่าวเหมือนการบริจาคทาน” (อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 2320)

ยิ่งกว่านั้น ท่านศาสนทูตผู้ทรงเกียรติยังเชิญชวนมุสลิมที่กำลังตกอยู่ในสถานการณ์เลวร้ายที่สุด ไม่ให้เขาลดละความพยายามในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การพัฒนา และฟื้นฟูพื้นดินด้วยการเพาะปลูก ถึงแม้จะรู้ว่าเขาไม่สามารถใช้ประโยชน์ใดๆ จากมันได้อีกก็ตาม ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “เมื่อวันสิ้นโลกได้เกิดขึ้น (ถือเป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด) โดยที่ในมือของพวกเขาท่านมีต้นกล้าอยู่ ก็ให้เขา ปลูกมันหากมีความสามารถ เพราะมันจะทำให้เขาได้รับผลบุญจากสิ่งดังกล่าวเหมือนการบริจาคทาน” (อะหฺมัด หมายเลข 12981)

ดังนั้นจึงเห็นชัดว่า อิสลามได้บัญญัติให้การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นดิน เป็นหนึ่งในเป้าประสงค์และศาสนกิจ กระทั่งในช่วงสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด โดยไม่ให้ละเลยจากมัน แม้จะเกิดวิกฤติเพียงใดก็ตาม

3. การดูแลรักษาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ

อิสลามเน้นย้ำให้ดูแลรักษาสภาพแวดล้อมและไม่ให้ทำลายหรือก่อมลภาวะสร้างความเสียหายกับแหล่งธรรมชาติ อิสลามได้วางโครงการที่ครบวงจรแก่มนุษย์เริ่มด้วยหลักการ “ป้องกันก่อนแก้” ในจำนวนนั้นคือการเน้นย้ำให้ดูแลรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคลและเอาใจใส่ในรายละเอียดต่างๆ ในเรื่องนี้ การดูแลรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติและการใช้สอยมันให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการลงโทษต่อผู้ที่สร้างความเสียหายและก่อมลพิษ ดังเช่น

ห้ามใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างสุรุ่ยสุร่าย โดยเฉพาะทรัพยากรน้ำ ถึงแม้จะใช้มันเพื่อเป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ในการอาบน้ำละหมาดก็ตาม(ทั้งๆ ที่เป็นการล้างอวัยวะแต่ไม่ก็อย่างเท่านั้นเอง)

ห้ามคนที่มีอำนาจและมีอิทธิพลผูกขาดแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติที่อาจจะทำให้คนอื่นเดือดร้อน ห้ามผูกขาดแหล่งน้ำ (เป็นตัวอย่างของแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติ) ไฟ (เป็นตัวอย่างของแหล่งพลังงาน) หญ้า (เป็นตัวอย่างของแหล่งอาหาร) (อบู ดาวูด หมายเลข 3477)

ห้ามก่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในทุกรูปแบบ เช่น ห้ามปล่อยน้ำทิ้งเพราะมันจะทำให้เกิดมลภาวะทางน้ำ ห้ามอุจจาระในสถานที่ที่เป็นร่มเงาและตามริมทาง เพราะมันเป็นทางสัญจรของผู้คน หรือเป็นที่แวะพักของคนเดินทาง เพื่อเอาแรงจากความเหนื่อยและความลำบากในการเดินทาง

นี่เป็นเพียงตัวอย่างเล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่แปลกเลยว่าจะมีอยู่ในศาสนานี้ ซึ่งศาสนทูตผู้มีเกียรติถือว่าการคอยดูแลรักษาสภาพแวดล้อมจากสิ่งโสภณต่างๆ และการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้วยการขจัดสิ่งที่ก่ออันตรายบนทางสัญจรนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงการทำคุณงามความดีเท่านั้น แต่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธาที่แท้จริงด้วยซ้ำไป (มุสลิม หมายเลข 35)

การดูแลเอาใจใส่สภาพแวดล้อมและมีส่วนร่วมในการขจัดมลภาวะต่างๆ ถือเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา ดังที่ศาสนทูตอิสลามได้กล่าวไว้

ศาสนาแห่งความรู้

ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่โครงการแรกของอัลกุรอานซึ่งถูกประทานลงมายังท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) คือประโยคที่มีคำสั่งว่า “จงอ่าน” (اقرأ - อิกเราะฮ์) นอกจากนี้ยังมีโครงการอัลกุรอานและคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) อีกหลายบทที่บ่งชี้ว่าอิสลามได้ให้การสนับสนุนความรู้ต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อมนุษย์ แม้กระทั่งเส้นทางที่มุสลิมได้ใช้แสวงหาความรู้นั้นก็ยังถือว่าเป็นหนทางสู่สวนสวรรค์ ดังที่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ใครที่ออกเดินทางเพื่อแสวงหาความรู้ อัลลอฮ์จะอำนวยความสะดวกให้แก่เขาไปสู่เส้นทางแห่งสวนสวรรค์” (มุสลิม หมายเลข 2699)

และท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้เปรียบเทียบคำพูดที่น่าฟังมากกว่า แท้จริง ความประเสริฐของผู้รู้ย่อมเหนือกว่าคนที่ปฏิบัติศาสนกิจเพียงอย่างเดียว เฉกเช่นความประเสริฐของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดเหนือกว่าคนที่มีความประเสริฐต่ำสุด (อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 2685)

ด้วยเหตุนี้ ในอิสลามจึงไม่มีเหตุให้ต้องเป็นศัตรูระหว่างศาสนากับความรูู้ เชนศาสนาอื่น ๆ และบรรดานักวิชาการก็ไม่ถูกลงโทษจากการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อสรุปทางวิทยาศาสตร์เหมือนในยุคมืด (คือ ช่วงเวลาของความเสื่อมโทรมทั้งทางวัฒนธรรมและทางสังคมในยุโรปหลังจากการล่มสลายของจักรวรรดิโรมันมาจนถึงในสมัยที่มีการฟื้นฟูการศึกษากันขึ้นอีกครั้ง) ในทางกลับกันอิสลามถือเป็นศาสนาแห่งการเรียนรู้ ทั้งยังเชิดชูและเชิญชวนไปสู่การหาความรู้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนและการสอนส่วนมัสยิดต่างๆ ก็เป็นดังตะเกียงขององค์ความรู้และวิชาการแขนงต่างๆ ตราบใดที่มันได้เอื้อประโยชน์แก่ผู้คน

เราจึงไม่แปลกใจเลยที่เห็นนักวิทยาศาสตร์ชาวมุสลิมมักที่จะเริ่มชีวิตของพวกเขาด้วยการเรียนรู้และท่องจำอัลกุรอาน รวมถึงการศึกษาความรู้ทางศาสนา หลังจากนั้นค่อยเริ่มศึกษาวิชาการแขนงต่างๆ แบบเจาะลึก

แท้จริง อัลลอฮ์ได้เกิดเกียรติผู้รู้ที่คอยพำสอนผู้คนสู่ความดีด้วยสถานะที่สูงที่สุด กระทั่งท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า ทุกสรรพสิ่งจะขอพรให้แก่ผู้รู้ที่คอยพำสอนผู้คนสู่ความดี (อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 2685)

LAUNCHING

CURIOSITY

[CLICK HERE](#)

นักวิชาการชาวมุสลิมบางท่าน

1. อัล-ควาริซมี (แบกแดด ค.ศ. 790-850)

เป็นนักคณิตศาสตร์ เรขาคณิต และนักดาราศาสตร์ ท่านเป็นผู้ริเริ่มวิชาพีชคณิต (Algebra) และผลงานของท่านถูกแปลอย่างแพร่หลายในอารยธรรมอื่นๆ ยิ่งกว่านั้นท่านยังเป็นต้นเหตุที่ทำให้คำในภาษาอาหรับ เช่น “الجبر” (Algebra) และ “الصفر” (Zero) บรรจุกอยู่ในภาษาละติน

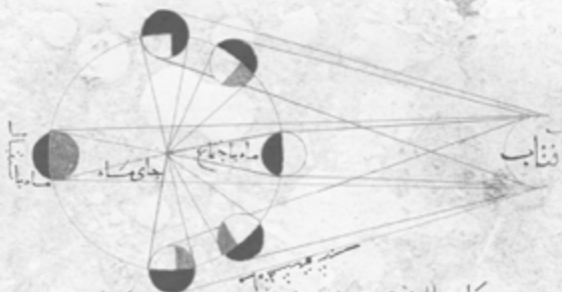
2. อิบน์ อัล-ฮัยษัม (ไคโร ค.ศ. 965-1040)

เป็นนักฟิสิกส์และเรขาคณิต ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสถาบันอัล-อัสฮัร และเป็นผู้ที่สร้างผลงานยิ่งใหญ่ในสาขาทัศนวิทยา (แสงและสายตา) และท่านถูกยกย่องว่าเป็น ผู้ริเริ่มประดิษฐ์กล้อง และนักค้นคว้าส่วนใหญ่ยืนยันว่าคำว่า “Camera” ที่ถูกแพร่หลายในภาษาต่างๆ มาจากคำว่า “قَمْرَة”

3. อัล-ไบรูนี (แคว้นเคาะวาริซม์ ค.ศ. 973-1048)

เป็นนักดาราศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ ท่านคือบุคคลแรกที่
กล่าวว่าโลกนี้ได้โคจรตามวิถีของมัน และได้กล่าวถึง
แรงโน้มถ่วงของโลก

4. อัช-ชะฮ์รอวี (อันดาลูเซีย สเปน ค.ศ. 936-1013)

เป็นแพทย์และนักศัลยกรรมชาวมุสลิม ที่วิทยาการทางด้านศัลยกรรมได้รับการพัฒนาด้วยมือของท่าน กระทั่งได้คิดค้นและแนะนำเครื่องมือทางด้านศัลยกรรมเป็นร้อยๆ ชิ้นในหนังสือของท่าน จนทำให้หนังสือของท่านเป็นหนังสือหลักในวิทยาการทางการแพทย์และศัลยกรรมในยุคสมัยหลังจากนั้น และถูกถ่ายทอดเป็นภาษาต่างๆ อย่างมากมาย

5. อิบน์ ซีนา (บุคอรอ ค.ศ. 980-1037)

เป็นที่รู้จักในวงวิชาการคือ อวิเซนนา (Avicenna) เป็นแพทย์และนักปราชญ์ผู้โด่งดัง ผู้ที่นำหน้าคนในยุคของท่านในการอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ทางการแพทย์รวมถึงแนวทางการรักษา นอกจากนี้ท่านยังเป็นนักทดลองทางวิทยาศาสตร์และศึกษาวิจัยทฤษฎีต่างๆ ทางการแพทย์ที่มีผลลัพธ์ที่ดีที่สุดในยุคนั้นและยังคงมีผลจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งเห็นได้ชัดในตำราของท่านที่ชื่อว่า “อัล-กอนูน” ซึ่งเป็นตำราพื้นฐานในวงการทางการแพทย์ตั้งแต่ศตวรรษที่เจ็ด จนเป็นหลักสูตรของการศึกษาแพทย์ในมหาวิทยาลัยยุโรปกระทั่งถึงช่วงกลางของศตวรรษที่สิบเจ็ด

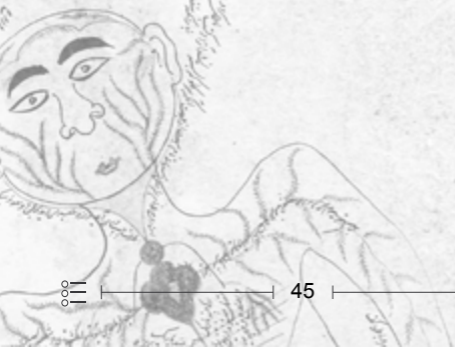
ซึ่งหลังจากที่ท่านเป็นที่รู้จักในวงการแพทย์ ท่านก็ได้รักษาคนไข้โดยให้เป็นที่ไปตามหลักมนุษยธรรมซึ่งไม่ได้เก็บค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการขอบคุณต่ออัลลอฮ์ที่ได้โปรดปรานให้ได้รับความรู้และความเข้าใจต่างๆ

6. อิบน์ อัน-นะฟีส (ดามัสกัส ค.ศ. 1213-1288)

ท่านเป็นนักวิชาการศาสนาและนักนิติศาสตร์อิสลาม
ในขณะเดียวกันท่านก็เป็นนักวิชาการทางการแพทย์
และความรู้เรื่องระบบอวัยวะในร่างกายมนุษย์ที่ยิ่ง
ใหญ่ในหน้าประวัติศาสตร์ ท่านเป็นบุคคลแรกที่
อธิบายพื้นฐานของความรู้เรื่องระบบไหลเวียนโลหิต
และยังได้วางทฤษฎีต่างๆ อย่างมากมายในวงการ
แพทย์ซึ่งยังใช้จนถึงทุกวันนี้

อิสลามครอบคลุมในทุกมิติของความเป็นมนุษย์

หลายคนอาจแปลกใจเมื่อได้เรียนรู้ว่าอิสลามไม่ได้มีเพียงแค่พิธีกรรมและศาสนิกหรือแค่คำแนะนำต่างๆ ในด้านจรรยา มารยาททั่วไป เจกเช่นที่มีอยู่ในศาสนาต่างๆ เท่านั้น

อิสลามที่แท้จริงไม่ได้หมายถึงความต้องการทางจิตวิญญาณที่ชาวมุสลิมแสวงหา ในมัสยิดด้วยการวิงวอนขอพรและละหมาดเท่านั้น

และไม่ได้หมายถึงแค่แนวคิด ความเชื่อ และปรัชญาที่ผู้ตามใช้ยึดมั่นตาม ความศรัทธาเท่านั้น

เจกเช่นที่อิสลามไม่ได้เป็นเพียงระบบเศรษฐกิจศาสตร์ หรือระบบสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการเท่านั้น

ไม่ได้เป็นเพียงหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่จะสร้างระบบระเบียบของสังคมเท่านั้น

และไม่ได้มีเพียงจรรยา มารยาทและคุณลักษณะนิสัยในการคลุกคลีกับ ผู้คนอื่น

แต่มันคือวิถีที่ครอบคลุมในทุกด้านของชีวิตครบทุกมิติและแง่มุม รวมทั้งหมดที่กล่าวถึงและอื่นๆ ด้วย ขณะเดียวกันก็ไม่ได้กีดกันเสรีภาพของมนุษย์ มากไปกว่าที่จะอำนวยความสะดวกให้พวกเขาได้รับความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต ทั้งนี้เพื่อมุ่งเน้นให้ทุ่มในการคิดสร้างสรรค์ พัฒนา

และสถาปนาอารยธรรม และนี่ก็ถือว่าเป็นหนึ่งในความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ประทานแก่บ่าวของพระองค์ เช่นที่อัลกุรอานได้ยืนยันไว้แล้ว (อัลกุรอานบทอัล-มาอิดะฮฺ โองการที่ 3)

เมื่อตอนที่มิชายไมโซมุสลิมคนหนึ่งได้เหินแสมท่านสลัมาน อัล-ฟาริสีย์ ซึ่งเป็นสาวกของท่านศาสนทูต ว่า “สหายของพวกท่าน (นั่นคือท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์) ได้สอนพวกท่านทุกเรื่องแม้กระทั่งมารยาทในการปัสสาวะและอุจจาระเลยหรือ?” สาวกที่มีเกียรติท่านนี้จึงตอบว่า “แน่นอนที่สุด ท่านศาสนทูตได้สอนพวกเรา” แล้วท่านสลัมานก็ได้อธิบายหลักการศาสนาและมารยาทที่อิสลามได้สอนเกี่ยวกับเรื่องนั้น (มุสลิม หมายเลข 262)

อิสลามคือวิถีที่ครอบคลุมทุกด้าน ทุกมิติ และแง่มุมทั้งหมดของชีวิต

โลกนี้ (ดุนยา) และโลกหน้า (อาคิเราะฮฺ)

ชาวอียิปต์ในอดีตจะรักษาสภาพศพให้คงทนอยู่นาน แล้วจะนำทรัพย์สินที่มีค่าต่างๆ วางไว้กับศพ โดยเข้าใจว่าศพเหล่านั้นต้องการทรัพย์สินเพื่อการใช้ชีวิตภายหลังจากที่ได้ตายไปแล้ว

ในทางตรงกันข้ามชาวทิเบตจะหันศพของพวกเขาเป็นชิ้นๆ แล้วนำไปวางบนที่สูงเพื่อให้เป็นอาหารแก่นกและสัตว์กินเนื้อ ส่วนชาวฮินดูก็ยังคงเผาศพของพวกเขา เพราะเชื่อว่ามันเป็นวิธีหนึ่งเดียวที่จะให้วิญญาณได้บริสุทธิ์

นี่คือตัวอย่างความหลากหลายในพิธีกรรมและการ
อำลาคนตาย โดยจะแตกต่างกันในแต่ละยุคสมัยและ
พื้นที่ตามความเชื่อทางศาสนาของผู้คนที่มีต่อชีวิตหลังค
ความตาย นอกจากนี้ยังมีคำถามสำคัญที่ต้องค้นหาคำ
ตอบอีกว่า มีชีวิตอื่นในโลกหน้าหรือไม่? สภาพของมัน
เป็นอย่างไร? และเราต้องการอะไรในวันนั้นบ้าง?

ความตายคือสัจธรรมที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งทุกคนเห็น
พ้องกันว่ามันรอคอยพวกเราโดยไม่มียกเว้น ไม่ว่า
เราจะศรัทธาต่อชีวิตอื่นในโลกหน้า หรือวิสัย
ทัศน์ของเราจะคิดว่ามีเพียงสิ่งที่มองเห็นและ
สัมผัสได้เท่านั้น

เนื่องจากความตายคือสัจธรรมที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งทุกคน
เห็นพ้องกันว่ามันรอคอยพวกเราโดยไม่มียกเว้น ไม่ว่า
เราจะศรัทธาต่อชีวิตในโลกอื่นหรือไม่ก็ตาม หรือวิสัย
ทัศน์ของเราจะคิดว่ามีเพียงสิ่งที่มองเห็นและสัมผัสได้
ในโลกนี้เท่านั้น และไม่ว่าเราจะเตรียมตัวสำหรับช่วง
เวลาที่ต้องกลับไปหรือเราพยายามทำเป็นลึ้มมัน หรือ
ไม่สนใจด้วยการหลงอยู่ในสิ่งล่อลวงและสิ่งที่สร้าง
ความเพลิดเพลินเต็มไปหมดก็ตาม

คงเหลือคำถามที่สามารถใช้ต่อสู้กับความหลงลืม และความละเลยทุกชนิดนี้ และคอยตอกย้ำทุกครั้งที่มีมนุษย์อยู่กับตัวเองว่า... บั้นปลายชีวิตนี้ยังมีชีวิตอื่นอีกหรือไม่? และการมีอยู่ของเราเป็นไปอย่างไร ประโยชน์หรือไม่?

คนที่นับถือศาสนาแห่งฟากฟ้าต่างศรัทธาต่อชีวิตในโลกหน้า (อาคิเราะฮฺ) รวมถึงผลตอบแทนและบทลงโทษที่มีอยู่ ในวันนั้น

เป็นคำถามที่ก่อดันสติปัญญาของเราซ้ำแล้วซ้ำเล่า และอัลกุรอานได้เน้นย้ำแก่เราด้วยรูปแบบที่หลากหลาย และได้บอกแก่เราถึงช่วงเวลาที่มีมนุษย์จะมีความเศร้าโศกเสียใจในโลกหน้า เพราะพวกเขาไม่ได้เตรียมคำตอบสำหรับคำถามในวันนั้น และไม่ได้เตรียมตัวเพื่อการเดินทางสู่วันนั้น จนบางคนได้กล่าวว่า “โธ่ น่าจะดี ถ้าฉันได้ทำความดีไว้ล่วงหน้าสำหรับชีวิตของฉันบ้าง” และบางคนก็กล่าวว่า “โธ่ ถ้าฉันเป็นฝุ่นดินเสียก็น่าจะดี” (ดูบทอัล-ฟัจญ์รฺ โองการที่ 24, บทอัน-นะบะฮ์ โองการที่ 40)

เป็นที่ทราบกันดีว่า คนที่นับถือศาสนาแห่งฟากฟ้าต่างศรัทธาต่อชีวิตในโลกหน้า (อาคิเราะฮฺ) รวมถึงผลตอบแทนและบทลงโทษที่มีอยู่ในวันนั้น เพราะมันคือเนื้อหาที่บรรดาศาสนทูตทั้งหมดได้นำมาเผยแพร่ และเนื่องจากสติปัญญาได้เป็นประจักษ์พยานว่าการมีชีวิต การมีศาสนา การมีจรรยา มารยาทที่ดีนั้นไม่มีความหมายใดๆ ทั้งสิ้น ถ้าหากปราศจากชีวิตในโลกหน้าที่มีการสอบสวนและตอบแทนคุณงามความดีหรือความชั่วที่มนุษย์ได้ทำมา

อัลกุรอานได้เน้นย้ำในเรื่องความสมดุล ซึ่งในขณะที่ได้เรียกร้องให้ผู้คนเคารพภักดีเพื่อแสวงหาผลตอบแทนในโลกหน้า ก็ได้เน้นย้ำให้ใช้ความพยายามกับกิจการต่างๆ ในโลกนี้เพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์

อย่างไรก็ดี ยังมีผู้คนจำนวนไม่น้อยที่เข้าใจว่าศาสนาและการเคารพภักดีพระเจ้าไม่อาจจะเข้ากันได้กับการแสวงหาทรัพย์สินเงินทอง หรือความสุข หรือการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ได้ ซึ่งการทำเพื่อโลกนี้หรือโลกหน้าไม่อาจจะที่หลอมรวมในเวลาเดียวกันได้ เจก เช่นที่กลางคืนและกลางวันไม่อาจรวมด้วยกันได้ ซึ่งมันแยกคนละส่วนกัน ต้องเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

ความประหลาดใจของพวกเขายังไม่สุดเพียงเท่านั้น
หน้าซ้ำอาจจะเป็นการยากสำหรับบางคนที่จะเชื่อว่า
ไม่มีกำแพงอยู่ระหว่างการเคารพภักดีพระเจ้ากับการ
ใช้ชีวิตโดยสุขสำราญ หรือกำแพงระหว่างการเคารพ
ภักดีกับการมีทรัพย์สินเงินทองนั้นไม่มีอยู่ในหลักความ
เชื่อของอิสลาม แต่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้บอกแก่เรา
ว่า เมื่อคนใดก็ตามทำสิ่งที่ถูกต้องโดยตั้งใจทำความดี
เขาจะได้รับผลตอบแทนต่อสิ่งที่ได้ทำในโลกหน้า
แม้กระทั่งการขจัดหนามออกจากทางสัญจรของผู้คน
หรือการป้อนอาหารเพียงคำเดียวแก่ภรรยาของเขา
ก็ตาม (อัล-บุคอรี หมายเลข 56)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่
ท่าน) ได้บอกว่าประตูสู่ความดีงามนั้นมีความหลากหลาย
และไม่สิ้นสุด เจกเช่นเรื่องที่ทำให้บรรดาสาวก
พากันประหลาดใจเมื่อท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “การ
ที่คนใดก็ตามที่ปลดเปลื้องอารมณ์ใคร่กับภรรยาของ
เขาเอง เขาก็จะได้รับผลบุญ” บรรดาสาวกจึงกล่าวว่า
“ผลบุญเกี่ยวข้อของอะไรกับการปลดอารมณ์ใคร่?”
ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า “พวกท่านคิดเห็นอย่างไร
หากเขาปลดเปลื้องอารมณ์ใคร่ของตนกับสิ่งต้องห้าม
เขาจะต้องรับบาปไหม?” บรรดาสาวกกล่าวว่า
“แน่นอนที่สุด” ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า “เช่นนั้น
แหละ คนที่ปลดเปลื้องอารมณ์ใคร่ด้วยการมีเพศ
สัมพันธ์กับภรรยายอมจะได้รับผลบุญ เพราะเขาเลือก

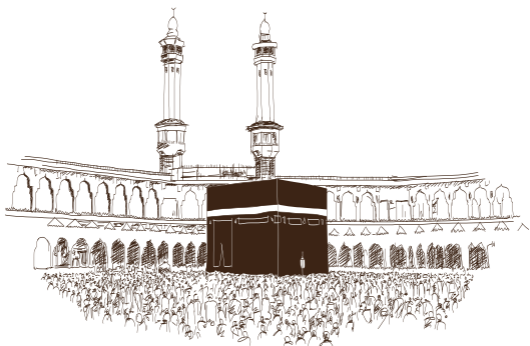
ที่จะปลดปล่อยด้วยหนทางที่ถูกต้อง” (มุสลิม
หมายเลข 1006)

ด้วยเหตุนี้ ทุกคนที่ได้เรียนรู้อิสลามตั้งแต่ช่วงแรก
ต่างตระหนักเห็นถึงข้อเท็จจริงของความสมดุลระหว่าง
ชีวิตในโลกนี้กับชีวิตในโลกหน้า แจกเช่นที่อัลกุรอานได้
สาธยายไว้ ซึ่งในขณะที่อิสลามเร่งเร้าให้ผู้คนได้เคารพ
ภักดีเพื่อแสวงหาผลตอบแทนในโลกหน้า ก็ยังมีการ
เน้นย้ำให้มีความขะมักเขม้นทุ่มเทกับกิจการในโลกนี้
เพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ (อัลกุรอานบ
ทอัล-ญุมอะฮ์ โองการที่ 9-10) เขายังสมควรที่จะได้รับ
รางวัลและผลตอบแทนตราบใดที่เขามีเจตนาเพื่อ
อัลลอฮ์ในการกระทำนั้น ซึ่งมุสลิมถูกสั่งใช้ให้เคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์ด้วยการมุ่งมั่นทำงานเพื่อแสวงหา
ปัจจัยยังชีพ และการอบรมเลี้ยงดูลูกๆ รวมถึงการ
เอาใจใส่ต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขา และ
การพัฒนาสังคมที่เขาอยู่ แจกเช่นที่เขาได้เคารพภักดี
ต่อพระเจ้าด้วยการละหมาด บริจาคทาน และถือศีล
อด

และนี่คือหนึ่งในความลับของความสงบสุขในจิตใจ
และความสบายใจในตัวของมุสลิม ขณะที่เขาสัมผัสได้
ถึงความสอดคล้องประสานกันระหว่างชีวิตในโลกนี้และชีวิต
ในโลกหน้าของเขา ระหว่างความสุขสำราญและการ

เคารพภักดีของเขา โดยไม่ขัดแย้งและไม่ซ้ำซ้อน แต่เป็นการบูรณาการที่เติมเต็มสนับสนุนกันและกัน

ในที่นี่ อัลกุรอานได้เน้นย้ำถึงอัตลักษณ์ของความเป็นมุสลิมที่ได้หลอมรวมปรัชญาของอิสลามในเรื่องนี้ โดยได้ประกาศอย่างชัดเจนว่า แท้จริงชีวิตของเราทุกแง่มุมเป็นไปเพื่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ในทุกสถานการณ์ ไม่ใช่แค่การละหมาดและการเคารพภักดีของฉันท่านั้น ที่ทำเพื่ออัลลอฮ์ แต่หมายรวมถึงทุกแง่มุมชีวิตของฉันทูทุกอย่างฉันทำมันเพื่อหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ พระองค์จะตัดสินการทำงานของฉันทัน และจะให้ผลตอบแทนหลังจากที่ฉันได้ตายไป ด้วยเหตุนี้ ฉันทันจึงยึดมั่นในคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์และศาสนาอิสลามของพระองค์ (อัลกุรอาน บทอัล-อันอาม โองการที่ 162)

ศาสนาแห่งการประสานความร่วมมือระหว่างกัน:

การบอกเล่าของนักเดินทางชาวมุสลิม “อะห์มัด บิน ฟฎุลาน” ที่ได้ท่องเที่ยวไปในดินแดนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นรัสเซีย เดนมาร์ก และสแกนดิเนเวีย ถือเป็นคำบอกเล่าโดยละเอียดแรกๆ เกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้คน และลักษณะของสังคมที่โลกได้รับรู้เกี่ยวกับแผ่นดินเหล่านั้น

ท่านอะห์มัด บิน ฟัฎลาน เริ่มต้นเดินทางในปี ค.ศ. 921 ซึ่งถือเป็นการเดินทางที่เชื่อมอารยธรรมต่างๆ ในยุคกลาง ท่านได้ออกเดินทางจากเมืองแบกแดด (เมืองหลวงขององค์ความรู้และอารยธรรมในช่วงนั้น) แล้วผ่านประเทศและกลุ่มชนต่างๆ อย่างมากมาย ซึ่งท่านได้บันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่ท่านได้พบเห็นในหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งถูกเผยแพร่ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1923 อิงจากต้นฉบับเขียนด้วยมือซึ่งพบในประเทศรัสเซีย

ส่วนเหตุผลสำคัญที่บันทึกของอิบนุฟัฎลานมีความสำคัญก็เป็นไปตามที่นักวิชาการชาวอเมริกัน “ไมเคิล ไครซ์ตัน” (Michael Crichton) ได้กล่าวว่า “ชาวมุสลิมในเมืองแบกแดด ทั้งๆ ที่ เป็นกลุ่มคนที่เคร่งครัดในศาสนา แต่พวกเขาก็เปิดกว้างต่อความแตกต่างของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นทั้งตัวตน อัตลักษณ์ และความเชื่อที่มีความหลากหลาย ในช่วงเวลานั้นพวกเขาเป็นชนกลุ่มน้อยที่สุดในภูมิภาค และนี่เองทำให้พวกเขาได้ยอมรับในวัฒนธรรมอื่นๆ” (ไมเคิล ไครซ์ตัน (Eaters of the Dead))

อิสลามเรียกร้องเชิญชวนให้ร่วมมือกับผู้คนในการพัฒนา สร้างอารยธรรม ปฏิรูป และให้ประสานความร่วมมือมือกับพวกเขาด้วยมารยาทและคุณลักษณะนิสัยที่ดีเลิศที่สุดไม่ว่าพวกเขาแต่ละคนจะมีความเชื่อและศาสนาใดก็ตาม และยังเตือนว่าการปลื้กตัวแตกกลุ่มออกจากผู้คนนั้นไม่ใช่แนวทางที่ถูกต้องของอิสลาม และด้วยเหตุนี้ ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) จึงถือว่าคนที่คลุกคลีกับผู้คนและอดทนต่อสิ่งที่เขาได้ประสบไม่ว่าจากการจงใจทำร้ายและความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ย่อมดีกว่าคนที่ปลื้กตัวแตกกลุ่มออกไปจากพวกเขา (อิบนุ มาญะฮฺ หมายเลข 4032)

พระเจ้าผู้สร้างมีเพียงหนึ่ง
เดียว พระองค์ผู้คุ้มครองแก่
การเคารพภักดีจึงมีเพียง
หนึ่งเดียว

อิสลามได้เน้นย้ำว่าแค่ความเชื่อทางทฤษฎีไม่เพียงพอที่จะนับว่าเป็นการศรัทธาได้ ดังนั้น เมื่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างมีเพียง หนึ่งเดียว พระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีจึงต้องมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นเช่นกัน

ความหมายของคำว่า “อัลลอฮ์” ในภาษาอาหรับได้รวมอยู่ในสามความหมายต่อไปนี้

- หมายถึง พระเจ้าที่มนุษย์เคารพภักดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ว่าจะเป็นการละหมาดของพวกเขา การถือศีลอดของพวกเขา การตั้งเป้าหมายความมุ่งมั่นของหัวใจ และการเคารพภักดีทั้งหมดของพวกเขา
- หมายถึง พระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ทั้งในอาตมัน คุณลักษณะ และเกียรติคุณของพระองค์ ซึ่งปัญญาย่อมต้องถึงอย่างที่สุดในความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และ अबจนที่จะรอบรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับพระองค์ได้

■ และหมายถึง พระเจ้าซึ่งหัวใจทั้งหลายผูกพันกับ พระองค์ รักและห่วงหาพระองค์ รู้สึกคลายทุกข์โศก ด้วยการรำลึกถึงพระองค์ และสำราญใจเมื่อได้ใกล้ชิด และเคารพภักดีต่อพระองค์

อัลกุรอานได้ย้ำว่าจำเป็นต้องปรับความเข้าใจให้ถูกต้องเกี่ยวกับมโนคติที่มีต่ออัลลอฮ์ และขัดเกลาความคิดให้สะอาดบริสุทธิ์จากการบิดเบือนและการอุปโลกน์ต่างๆ ที่บั่นทอนความสูงส่งและความเกรียงไกรของพระองค์

ดังนั้น อัลลอฮ์ตามที่อัลกุรอานชี้แจง ก็คือ พระผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบันดาลประดิษฐ์จักรวาลที่เราเห็นนี้และระบบกฎเกณฑ์ของมัน ซึ่งทุกสิ่งที่มีอยู่แม้จะเล็กเพียงใด พระองค์ก็ทรงสร้างมัน และมันก็จะเป็นไปตามพระประสงค์ การกำหนด และความรอบรู้ของพระองค์ ดังนั้น จึงไม่มีหญิงใดที่อุ้มครรภ์และคลอดลูกออกมาจากเป็นไปตามความรอบรู้และพระประสงค์ของพระองค์ และไม่มีน้ำฝนหยดใดตกลงมา และไม่มีเหตุการณ์ใดที่เกิดขึ้นทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งในที่แจ้งและที่เร้นลับ และไม่ว่าจะอยู่ ณ มุมใดในจักรวาลนี้ นอกจากจะต้องมีอัลลอฮ์คอยควบคุมโดยครอบคลุมอย่างสิ้นเชิง ทั้งด้วยความรอบรู้ ความสามารถ และความเมตตาของพระองค์ (อัลกุรอานบท ฟุศศิลัต โองการที่ 47 และบท อัล-อันอาม โองการที่ 59)

พระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์ มีคุณลักษณะต่างๆ อันวิจิตร
สมบูรณ์ และสวยงามที่สุด พระองค์ทรงเข้มแข็งโดยไม่มี
สิ่งใดมาทำให้พระองค์เปลี่ยงปล้ำได้ พระองค์ทรงเมตตา
ซึ่งความเมตตาของพระองค์ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง
พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ซึ่งไม่มีความบกพร่องใดๆ มา
เกี่ยวข้องกับพระองค์ ไม่ว่าจะในด้านใดก็ตาม

เรื่องสำคัญที่สุดในอิสลามก็คือ จำเป็นต้องแสดง
ความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียง
พระองค์เดียว โดยไม่ตั้งภาคีกับสิ่งใด และนี่คือคำ
ประกาศเรียกชื่อของบรรดาศาสนทูตทั้งหมด ตาม
ที่อัลกุรอานได้ย้ำไว้เสมอ

เมื่อมีบางคนกล่าวอ้างว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้า
และแผ่นดินเป็นเวลาหกวัน แล้วพระองค์ทรงพักผ่อน
ในวันที่เจ็ด อัลกุรอานจึงได้ตอบโต้คำครหานี้อย่าง
กระฉ่างชัดว่า

ความว่า “แน่นอน เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสอง ในเวลาหกวัน
และไม่ได้มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ เกิดขึ้นกับเรา” (อัล
กุรอาน บท กอฟ โองการที่ 38)

คำครหาดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นเพราะปัญญาเอา
อัลลอฮฺไปเปรียบเทียบกับสิ่งถูกสร้าง แต่พระองค์ทรง
เป็นผู้สร้าง สิ่งอื่นทั้งหมดเป็นเพียงสิ่งถูกสร้าง เป็นไป
ได้อย่างไรที่จะเอาสิ่งถูกสร้างไปเปรียบเทียบกับผู้สร้าง
ของมัน

ความว่า “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และ
พระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น” (อัลกุรอานบท อัล-
ฮุรอก โองการที่ 11)

พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ทรงปรีชาญาณและทรง
ยุติธรรม พระองค์จะไม่ทรงอธรรมแม้จะเล็กเท่า
เพียงผงธุลี สิ่งที่เราเห็นในชีวิตนั้นเป็นที่ประจักษ์แก่
เราถึงความปรีชาญาณและความรอบรู้ของพระองค์
แล้ว และเช่นเดียวกับที่ลูกตัวเล็กๆไม่สามารถรับรู้
หรือไม่เข้าใจพฤติกรรมบางอย่างของพ่อแม่ และไม่
สามารถอธิบายมันได้ เนื่องจากความสามารถใน
การคิดแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงระหว่างพวกเขา เรา
กับพระเจ้ก็เช่นเดียวกัน สติปัญญาของมนุษย์เองก็
อาจจะไม่สามารถรับรู้เข้าถึงเหตุผลของอัลลอฮฺใน
การสร้างสรรค์และพระประสงค์บางอย่างของ
พระองค์ได้

ไม่เพียงเท่านั้น ในขณะที่อิสลามยืนยันว่าการเชื่อ
อย่างเดียวไม่พอที่จะทำให้คนผู้หนึ่งเป็นผู้ศรัทธาได้ ก็
ในเมื่อพระผู้อภิบาลผู้ทรงสร้างมีเพียงหนึ่งเดียว จึง
เหมาะสมแล้วที่พระเจ้าผู้คู่ควรแก่การเคารพภักดีต้อง

มีเพียงหนึ่งเดียวด้วย และนับว่าไม่ถูกต้องที่จะมุ่งเป้า
ในการเคารพภักดีและการวิงวอนขอพรไปยังสิ่งอื่น
นอกจากอัลลอฮฺ ทว่า จำเป็นที่จะต้องบริสุทธิ์ใจในการ
เคารพภักดีต่อพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น โดยไม่มีตัวแทน
หรือตัวช่วยใดๆ เพราะผู้สร้างทรงยิ่งใหญ่และดีเลิศ
กว่านั้นยิ่งนัก

ถ้าหากคนที่เป็นกษัตริย์หรือผู้นำในโลกนี้ไม่อาจจะ
รับรู้ความทุกข์ยากและความต้องการของประชาชน
แล้วเข้าถึงพวกเขาได้ นอกจากต้องผ่านเจ้าหน้าที่ข้าราชการ
บริพารที่ใกล้ชิด เพื่อรับฟังความทุกข์ยากของ
ประชาชนและเข้าไปช่วยเหลือพวกเขา แต่อัลลอฮฺ
ไม่ใช่เช่นนั้น พระองค์ทรงรับรู้ทุกสิ่งที่เปิดเผยและซ่อน
เร้น เป็นผู้ทรงสามารถ

ผู้ทรงครอบครอง ผู้ทรงเดชานุภาพ สรรพสิ่งทั้งหมดอยู่
ภายใต้พระหัตถ์และการบริหารของพระองค์ และเมื่อ
พระองค์ทรงปรารถนาต่อสิ่งใดพระองค์ก็จะตรัสว่าจง
เป็นแล้วมันก็จะเป็น .. เมื่อเป็นเช่นนี้ เหตุใดที่เราจะมุ่ง
ไปยังผู้อื่นอีก?

อัลกุรอานได้ย้ำว่าความสงบสุขและความสบายใจ
จะไม่เกิดขึ้นโดยสมบูรณ์หากมุสลิมไม่ได้เข้าหาพระผู้
อภิบาลของเขา โดยวอนขอและมอบความต้องการ
ของตนต่อหน้าพระองค์ซึ่งพระองค์เป็นผู้ทรง
เดชานุภาพ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรักปวงบ่าว ผู้ทรงเอ็นดู
ป่าวของพระองค์ ผู้ทรงใกล้ชิดพิทักษ์พวกเขา พระองค์ทรง
ดีใจที่ปวงบ่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พระองค์จะให้
ความกรุณาแก่พวกเขา และจะทรงตอบแทนเท่าที่พวกเขา
ได้วอนขอและเข้ามาหาพระองค์ (ดูอัลกุรอาน
บท อัล-บะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 28 และบทอัน-นัมล
โองการที่ 63)

ด้วยเหตุนี้ เรื่องสำคัญที่สุดในอิสลามคือ การแสดง
ความบริสุทธิ์ใจด้วยการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียง
พระองค์เดียวโดยไม่มีภาคีกับสิ่งใด (ดูอัลกุรอานบท
อัน-นะห์ลฺ โองการที่ 36) และมันคือคำเรียกร้องเชิง
ชวนของบรรดาศาสนทูตทั้งหมดตั้งที่อัลกุรอานได้เน้น
ย้ำไว้ ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นศาสนทูต กษัตริย์ หรือผู้ทรง
คุณธรรมไม่ว่าจะดีแค่ไหนก็ตาม

ยอมไม่มีสิทธิที่บ่าวจะมุ่งเป้าในการวิงวอนขอไปยังพวกเขาได้ เพียงเพราะอ้างว่าพวกเขาคือตัวกลางระหว่างอัลลอฮ์กับบ่าวของพระองค์ เพราะสุดท้ายแล้วพวกเขาก็เป็นเพียงสรรพสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างและเป็นบ่าวของพระองค์ อัลลอฮ์นั้นทรงใกล้ชิดกับบ่าวของพระองค์ พระองค์จะทรงสดับฟังคำพูดของพวกเขา และจะตอบรับการวิงวอนของพวกเขา ตราบใดที่พวกเขามีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่อพระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง .

ผู้ที่บริสุทธิ์ใจในการมุ่งหาอัลลอฮ์ จะไม่พบกับอรรถรสแห่งความสุขและความคลายทุกข์ได้อย่างไรเล่า ในเมื่อใจเขาไม่ต้องแบ่งให้กับสิ่งอื่นๆ ที่ยุ่งเหยิงสับสน และไม่มีความหวั่นไหวอีก เพราะอัลลอฮ์ผู้ทรงครอบครองมีเพียงหนึ่งเดียว ผู้ทรงสร้างก็มีหนึ่งเดียว และผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีก็มีหนึ่งเดียว การมุ่งเข้าหาและพึ่งพิงนั้นต้องมอบไปยังพระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิ์เพียงพระองค์เดียว โดยไม่มุ่งไปยังสิ่งอื่นใดอีก

และนี่คือนัยของอัลกุรอานบทสั้นๆ ที่มีความยิ่งใหญ่ และเป็นบทที่เราต่างรู้จักในอัลกุรอาน นั่นคือบท อัล-อิคลาศ

LAUNCHING
CURIOSITY
CLICK HERE

อัลกุรอานได้ย้ำว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามความ
รอบรู้ของอัลลอฮ์และความสามารถของพระองค์
แม้จะเป็นเพียงหยดน้ำฝนที่ตกลงมา หรือใบไม้ที่
หล่นปลิวจากต้น

อัลกุรอาน บท อัล-อิคลาศ

อัลลอฮ์ได้สั่งใช้ศาสนทูตมุฮัมมัดของพระองค์ให้ประกาศอัลกุรอานบทนี้ด้วยความชัดเจน ประหนึ่งเป็นคำตอบสำหรับคำถามว่า ใครคืออัลลอฮ์?

อัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี โดยไม่มีภาคีใดๆ กับพระองค์

อัลลอฮ์คือที่พึ่งและเป็นที่ยอนขอความช่วยเหลือของสรรพสิ่งทั้งหมด

พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากข้อกล่าวหาว่ามีบุตรหรือเป็นบุตร เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้แรกสุด จึงไม่มีสิ่งใดมาก่อนพระองค์

ไม่มีสิ่งใดที่จะเหมือนหรือคล้ายตัวตนและคุณลักษณะของพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงสร้าง ส่วนสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์คือสิ่งถูกสร้าง

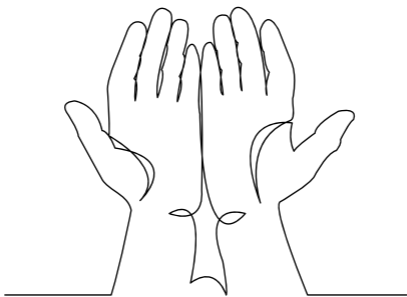

ระหว่างกฎแห่งธรรมชาติและกฎแห่งบัพัญญุตี

อัลลอฮ์ได้สร้างจักรวาลที่เราใช้ชีวิตอยู่นี้ ตั้งแต่เซลล์เล็กๆ ที่มีอยู่ในร่างกายเรา และสิ่งที่เล็กที่สุดลงไปอีกในเซลล์นั้น ไปจนถึงกาแล็กซีอันใหญ่มหาศาลที่อยู่ไกลสุดเท่าที่กล้องโทรทรรศน์สามารถส่องไปถึงด้วยความละเอียดแม่นยำ สมบูรณ์แบบ และเป็นระเบียบที่สุด ซึ่งชีวิตและธรรมชาติมีอาจจะคงอยู่ได้ หากปราศจากระบบนี้ บรรดานักธรรมชาติวิทยาได้ยืนยันว่าหากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ผิดเพี้ยนแม้เพียงเสี้ยวเดียวในระบบนี้ก็จะทำให้เกิดความเสียหายและความหายนะอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

มุสลิมศรัทธาว่าผู้ทรงสร้างที่ได้รังสรรค์ระบบที่น่าอัศจรรย์ในความละเอียดและความสมบูรณ์ปราณีตนี้คือผู้ที่รู้ดีว่าสิ่งใดเหมาะที่สุดสำหรับสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ไม่ว่าจะเป็นบทบัญญัติต่างๆ หรือวิถีชีวิตของพวกเขา ซึ่งศาสนาที่พระองค์บัญญัติลงมานั้นคือระบบเพียงหนึ่งเดียวที่จะทำให้การใช้ชีวิตของมนุษย์เป็นไปด้วยดี และรอดพ้นจากการรุกรานของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่กระทำต่ออีกฝ่าย อัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานเพื่อยืนยันว่า ผู้ที่ทรงสร้างจักรวาลและมนุษย์ย่อมรู้ดีว่าสิ่งใดดีที่สุดสำหรับพวกเขา “พระผู้ทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ดอกหรือ ทั้งๆ ที่พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ อย่างละเอียดถี่ถ้วนผู้ทรงตระหนักรู้” (บท อัล-มุลก์ โองการที่ 14)

ไม่มีนักบวชในอิสลาม

เราพบว่าในบางศาสนาที่ได้มอบสิทธิพิเศษแก่คนบางคนเหนือกว่าคนอื่นๆ และได้ผูกมัดการเคารพภักดีและการศรัทธาของผู้คนกับความพอใจและความคิดเห็นของพวกเขาเหล่านั้น ซึ่งตามหลักความเชื่อของบางศาสนา คนเหล่านั้นคือตัวแทนระหว่างผู้คนกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และเป็นกลุ่มคนที่มีสิทธิ์ให้อภัยโทษและบางทีก็เชื่อกันว่าคนเหล่านั้นมีความรู้ในสิ่งเร้นลับและการกระทำใดที่ค้านกับพวกเขาคือสาเหตุที่จะทำให้ขาดทุนอย่างแน่นอน

แต่สำหรับอิสลามจะไม่มีตำแหน่งหน้าที่ที่เรียกกันว่า “นักการศาสนาหรือนักบวช” อิสลามได้ให้เกียรติมนุษย์ และยกสถานะของเขา อิสลาม

ได้ปลดปล่อยเขาจากอำนาจทางจิตวิญญาณที่แอบอ้างมาเป็นตัวกลางระหว่างเขากับอัลลอฮ์ อิสลามได้

ทำลายความเชื่อที่ว่าความสุขของมนุษย์ การกลับตัว
ขออุกเทโทษและการเคารพภักดีของเขาต้องผูกมัดกับ
ผู้คนบางกลุ่มเป็นการเฉพาะ ถึงแม้ว่าคนเหล่านั้นจะมี
เกียรติและคุณงามความดีมากเพียงใดก็ตาม

เชกเช่นที่อิสลามได้จัดการผูกขาดอำนาจด้าน
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวของศาสนา
เราจะพบว่าอัลกุรอานไม่ได้เพียงแค่เปิดโอกาสให้การ
เรียนรู้เรื่องราวของศาสนาและการทำความเข้าใจอัลกุ
รอานเป็นสิทธิแก่ผู้คนทุกคนเท่านั้น แต่อัลกุรอานยัง
กำหนดบังคับด้วยซ้ำว่ามุสลิมทุกคนต้องอ่านอัลกุ
รอาน ทำความเข้าใจ พินิจใคร่ครวญความหมายของ
มัน จากนั้นก็ต้องตามมาด้วยการปฏิบัติเนื้อหาของมัน
(บท สอด โองการที่ 29)

อิสลามได้ให้เกียรติมนุษย์ และยกสถานะของเขา
อิสลามได้ปลดปล่อยเขาจากอำนาจทางจิตวิญญาณ
ที่แอบอ้างมาเป็นตัวกลางระหว่างเขากับอัลลอฮ์
อิสลามได้ทำลายความเชื่อที่ว่าความสุขของมนุษย์
การกลับตัวขออุกเทโทษและการเคารพภักดีของเขา
ต้องผูกมัดกับผู้คนบางกลุ่มเป็นการเฉพาะ ถึงแม้ว่า
คนเหล่านั้นจะมีเกียรติและคุณงามความดีมากเพียง
ใดก็ตาม

การเคารพภักดีและการศรัทธาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น
ระหว่างมนุษย์กับพระผู้อภิบาลของเขาเท่านั้น ไม่มีผู้
ใดมีสิทธิพิเศษและเป็นตัวกลางระหว่างนั้น เพ
ราะอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ยิ่ง ทรงใกล้ชิดกับปวงบ่าวของ
พระองค์ ทรงรับฟังและตอบรับการวิงวอนขอจากบ่าว
ของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นการเคารพภักดีของเขา
การละหมาดของเขา ซึ่งพระองค์จะเป็นผู้ให้รางวัล
ตอบแทน และไม่มีมนุษย์คนใดที่มีสิทธิ์แอบอ้างออก
คำสั่งให้อภัยโทษและรับการสำนึกผิดแทนพระองค์
เพราะเมื่อใดที่บ่าวคนหนึ่งได้สำนึกผิดและมีความ
บริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงรับการสำนึกผิด
และอภัยโทษแก่เขาโดยพระองค์เอง อัลลอฮ์ทรงใกล้
ชิดทุกคนตราบที่พวกเขาเข้ามาและวิงวอนขอต่อ
พระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานไว้ (บท อัล-
บะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ 186)

“

อัลกุรอานได้ยืนยันว่าอัลลอฮ์ทรงใกล้ชิดชิดกับ
ทุกคนตราบที่พวกเขาได้เข้ามาและวิงวอน
ขอต่อพระองค์

มีพิธีทางศาสนาเป็นการเฉพาะเพื่อเข้ารับอิสลามหรือไม่?

ไม่มีพิธีทางศาสนาที่ซับซ้อนสำหรับคนที่จะเข้ารับอิสลาม และไม่จำเป็นที่จะต้องทำในสถานที่เฉพาะหรือต้องมีบุคคลเฉพาะมาเป็นสักขีพยาน แต่เพียงพอแล้วสำหรับที่คนจะเข้ารับอิสลามให้เขากล่าวคำปฏิญาณทั้งสองประโยค ด้วยความเข้าใจในความหมายของคำกล่าวนั้น เชื่อมั่นในเนื้อหา และยอมที่จะปฏิบัติตามความหมายของมัน ซึ่งคำกล่าวปฏิญาณทั้งสองประโยคนั้นก็คือ

อัชชะดฺ อัลลา อิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ (หมายถึง ข้าพเจ้าขอปฏิญาณและเชื่อมั่นว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ กับพระองค์)

วะอัชชะดฺ อันนะ มุหัมมัดัน เราะสุลุลลอฮฺ (หมายถึง ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ ที่ถูกส่งมายังมนุษยชาติทั้งหมด โดยต้องเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของท่าน และละทิ้งสิ่งที่ท่านห้าม และต้องเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺให้สอดคล้องกับหลักบัญญัติและแบบฉบับของท่าน)

โดยความเป็นจริง
แล้วบรรดาศาสน
ทูตคือใครกันแน่?

อัลลอฮฺทรงสร้างมนุษย์เพื่อให้เคารพภักดีต่อพระองค์ และได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่ออบรมสั่งสอนพวกเขา เกี่ยวกับหลักบัญญัติของพระองค์ ตักเตือนพวกเขาด้วยคำสอนจากศาสนาของพระองค์ บรรดาศาสนทูตจะคอยทำหน้าที่ปฏิรูป วิถีชีวิตของพวกเขาทั้งเรื่องทางศาสนาและเรื่องทางโลก นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่กลุ่มชนของพวกเขาด้วย รวมทั้งกอบกู้สิ่งที่ผิดเพี้ยนไป และเรียกร้องเชิญชวนผู้คน สู่แนวทางที่ถูกต้อง ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้คนมีข้ออ้างที่จะปลีกออกจากการศรัทธาต่อพระองค์ ฉะนั้น แท้ที่จริงแล้วบรรดาศาสนทูตเหล่านี้คือใครกันแน่?

สภาพการเป็นมนุษย์ของบรรดาศาสนทูต:

อัลกุรอานได้ยืนยันในหลายโองการว่าบรรดาศาสนทูตทั้งหมดนั้นล้วนเป็นปुरुชนคนธรรมดาซึ่งพระองค์ได้เลือกสรรพวกเขาให้รับวิวรณ์และสาร ของพระองค์ ถึงแม้จะมีความคล้ายคลึงกันมากระหว่างปुरुชนคนธรรมดาทั่วไปกับบรรดาศาสนทูต แต่พวกเขาก็มีระดับขั้นที่สูงส่งกว่าในเรื่องความบริสุทธิ์และความมุ่งมั่นในการทำคามดีอย่างสม่ำเสมอ อัลลอฮ์ได้เลือกสรรพวกเขาให้แบกรับหน้าที่เผยแผ่สารและศาสนาของพระองค์แก่มวลมนุษยชาติดังที่อัลกุรอานได้ระบุไว้ว่า “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) แท้จริงฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน ที่พระเจ้ามีวิวรณ์มาแก่ฉัน”(บทอัล-กะฮ์ฟ โองการที่ 110)

เพราะฉะนั้น บรรดาศาสนทูตทุกท่านจึงเป็นปฤชชนคน
ธรรมดา พวกเขาเกิดมาเฉกเช่นที่ผู้คนทั่วไปเกิด พวกเขาจะ
เสียชีวิตเฉกเช่นที่คนทั่วไปเสียชีวิต พวกเขาเจ็บไข้ได้ป่วย
เหมือนผู้คนทั่วไป ซึ่งไม่มีความแตกต่างใดๆ เลยในด้าน
สรีระทางร่างกาย รวมถึงความต้องการพื้นฐานอื่นๆ

พวกเขาไม่มีความเกี่ยวพันใดๆ กับสถานะของการเป็น
พระเจ้า เพราะความเป็นพระเจ้านั้นเป็นของ อัลลอฮ์เพียง
พระองค์เดียว แต่พวกเขาเป็นเพียงปฤชชนคนธรรมดาที่ได้รับ
รับโองการ กล่าวคือ พวกเขาได้รับคำสั่งใช้จากอัลลอฮ์ผ่าน
บรรดาเทวทูต (มลาอิกะฮ์) หรืออาจจะด้วยวิธีการอื่นๆ

ประชาชาติในยุคแรกต่างรู้สึกประหลาดใจต่อโองการที่
ถูกประทานลงมา แต่อัลลอฮ์ก็ปฏิเสธความรู้สึกระหลาด
ใจของพวกเขา พร้อมทั้งชี้ชัดว่าไม่มีช่องทางที่จะปฏิเสธมัน
ได้ เพราะนั่นคือแนวทางที่จะบรรลุสู่ทางนำของอัลลอฮ์
รวมถึงคำสอนต่างๆ ในศาสนาของพระองค์แก่ผู้คนทั้ง
หลาย (อัลกุรอานบทยูนุส โองการที่ 2)

ความสมดุลในสถานะของการเป็นศาสนทูต:

อัลลอฮ์ทรงเลือกสรรคนที่ดีที่สุดเพื่อให้แบกรับหน้าที่เผย
แพร่สารจากพระองค์ พวกเขาคือปฤชชนคนธรรมดาที่มี
ความมุ่งมั่นสูงส่งในการดำรงตนบนความดีและคุณธรรม
แท้จริง อัลกุรอานได้พรรณนาถึงบรรดาศาสนทูตว่าพวกเขา
คือผู้ได้รับทางนำ ผู้ทรงคุณธรรม ผู้ประกอบคุณงามความดี
ผู้ถูกเลือกสรร และเป็นผู้ที่ดีเลิศที่สุดในหมู่ผู้คนทั้งหลาย
(อัลกุรอานบทอัล-อันอาม โองการที่ 84-87)

เมื่อศาสนทูตท่านใดทำความผิด อัลลอฮ์จะไม่รับรองการกระทำนั้นอย่างแน่นอน ยิ่งกว่านั้นพระองค์จะเตือนเพื่อให้ท่านกลับตัวกลับใจและสำนึกผิดต่อพระองค์โดยทันที ซึ่งความผิดพลาดที่เกิดขึ้นนั้นมาจากสาเหตุในการวินิจฉัยไม่ได้เป็นไปเพราะความตั้งใจที่จะฝ่าฝืนสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์จากตัวท่าน

เช่นนี้แหละที่เราได้เห็นอัลกุรอานอธิบายถึงบรรดาศาสนทูตไว้อย่างลึกซึ้ง ไม่สุดโต่งและไม่อคติ บรรดาศาสนทูตต่างได้รับการปกป้องให้บริสุทธิ์จากบาปใหญ่ ในขณะที่เดียวกันพวกท่านก็คือปุถุชนคนธรรมดาที่ไม่ได้มีสถานะของความเป็นพระเจ้า และไม่ได้มีสถานะของการเป็นบุตรของพระเจ้าพวกท่านไม่มีส่วนใดๆ ที่เป็นลักษณะของความเป็นพระเจ้าและพระผู้อภิบาลสรรพสิ่ง

และหนึ่งในสิ่งที่จะอธิบายให้เห็นภาพชัดก็คือสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ดำรัสถึงในอัลกุรอานเกี่ยวกับบทสนทนาที่จะเกิดขึ้นในวันแห่งการพิพากษา (วันกิยามะฮฺ) พระองค์จะทำให้ท่านศาสนทูตอีซา (เยซู) (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้บริสุทธิ์จากมลทินที่ผู้คนได้เคารพสักการะต่อท่าน

อัลกุรอานได้ยืนยันว่าบรรดาศาสนทูตทุกท่านเป็นปุถุชนคนธรรมดาที่อัลลอฮ์ทรงเลือกสรรพวกเขาให้รับวิวรรณ์และสารจากพระองค์

“และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮฺตรัสว่าอิซาบุตรของมัรยัม
เอ๋ย เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า จงยึดถือฉันและมารดา
ของฉันเป็นที่เคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮฺ อิซากกล่าวว่า มหา
บริสุทธิ์เถิดพระองค์ท่าน! ไม่ควรแก่ข้าพระองค์ที่จะกล่าว
สิ่งที่มีโชติสิทธิ์ของข้าพระองค์ หากข้าพระองค์เคยกล่าวสิ่ง
นั้น แน่อนอนพระองค์ย่อมรู้ดี พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในใจของ
ข้าพระองค์ และข้าพระองค์ไม่รู้สิ่งที่อยู่ในใจของพระองค์
แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย ข้า
พระองค์มิได้กล่าวแก่พวกเขา นอกจากสิ่งที่พระองค์สั่งใช้
ข้าพระองค์เท่านั้นคำสั่งที่ว่าท่านทั้งหลายจงเคารพภักดีต่อ
อัลลอฮฺ ผู้เป็นพระเจ้าของฉันและเป็นพระเจ้าของพวกท่าน
ด้วย และข้าพระองค์ย่อมเป็นพยานยืนยันต่อพวกเขาใน
ระยะเวลาที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกเขา ครั้นเมื่อพระองค์
ได้ทรงรับข้าพระองค์ไปแล้ว พระองค์ท่านก็เป็นผู้ดูแลพวก
เขา และพระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง” (อัลกุรอาน
บทอัล-มาอิดะฮฺ โองการที่ 116-117)

จุดยืนของอิสลามต่อบรรดาศาสนทูต:

บางคนเข้าใจว่าอัลกุรอานไม่ได้มีอะไรนอกจากเรื่องราวและชีวประวัติของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) แต่พวกเขากลับต้องประหลาดใจเมื่อพบว่าอัลกุรอานได้กล่าวถึงชื่อ อีซา หรือพระเยซู (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) เพื่อเป็นการเตือนเกียรติต่อสถานะของท่าน และเป็นปกป้องท่านจากการใส่ร้ายป้ายสีมากถึง 25 ครั้ง อัลกุรอานยังได้กล่าวถึงชื่อมุซา หรือโมเสส (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) มากถึง 136 ครั้ง ในทางกลับกันอัลกุรอานไม่ได้กล่าวถึงชื่อมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) นอกจากแค่ 5 ครั้งเท่านั้น ทั้งๆ ที่อัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่ท่าน

ในขณะที่คนซึ่งนับถือศาสนาต่างๆ กลับ ไม่ยอมรับบรรดาศาสนทูตท่านอื่น และยังเป็นปรปักษ์กับศาสนาทูตบางท่านด้วยซ้ำ แต่ทุกคน ที่อ่านอัลกุรอานจะได้พบกับการเน้นย้ำในหลายๆ โองการว่า คนผู้หนึ่งจะไม่ใช่มุสลิม จนกว่าเขา จะศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตทุกท่าน และหากแม้ปฏิบัติเพียงท่านเดียวในบรรดาศาสนทูตที่มีอยู่ ก็ถือว่าเขาได้หลุดออกจากศาสนาอิสลามแล้ว อัลกุรอานได้เน้นย้ำอีกว่าท่านศาสนทูตมุฮัมมัดและบรรดาผู้ศรัทธาทุกคนต่างศรัทธาต่อสิ่งที่มา จากอัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดาเทวทูต (มลาอิกะฮ์) บรรดาศาสนทูตทั้งหมด และพวกเขาจะไม่แยกศรัทธา ระหว่างท่านหนึ่งท่านใดในหมู่พวกท่านเหล่านั้น (อัลกุรอาน บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 285)

จุดยืนของอิสลามต่อ
ศาสนทูตอีซา
(ขอความสันติสุขจงมี
แต่ท่าน)

ศ

ศาสนทูตอิซา หรือพระเยซู (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ถือเป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญในหน้าประวัติศาสตร์ และถือเป็นหนึ่งในบุคคลที่ได้ฝากผลงานที่ดีแก่มนุษยชาติ จุดยืนของผู้คนที่มีต่อตัวท่านนั้นแตกต่างกันไป บางคนถือว่าท่านเป็นพระเจ้า หรือเป็นบุตรของพระเจ้า ในขณะที่อีกฝั่งถึงขั้นประกาศเป็นปรปักษ์กับท่าน รวมถึงใส่ร้ายป้ายสีต่อท่าน แล้วอิสลามมีจุดยืนอย่างไรต่อศาสนทูตอิซา (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ?

1 อีซาถือเป็นศาสนทูตคนสำคัญที่สุดท่าน หนึ่ง

อัลกุรอานได้ยืนยันว่าศาสนทูตอีซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ถือเป็นหนึ่งในศาสนทูตที่สำคัญและมีเกียรติที่สุด ส่วนมารดาของท่านก็เป็นหญิงที่มีความสัจจริง เป็นผู้ที่มุ่งมั่นขยันทำความดีและเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของนาง เป็นผู้ที่บริสุทธิ์จากมลทินต่างๆ นางได้ตั้งครรภ์ศาสนทูตอีซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) โดยไม่มีบิดา (ไม่ได้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับชายใด) แต่ท่านกำเนิดขึ้นด้วยเดชานุภาพของอัลลอฮ์ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงเกรียงไกร การสร้างท่านคือปาฏิหาริย์อมตะ เหมือนที่พระองค์ได้สร้างอาดัมโดยไม่มีบิดาและมารดาตามที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ ถ้าพระองค์สร้างอาดัมโดยไม่มีบิดาและมารดาได้ พระองค์ก็ทรงสร้างอีซาโดยให้มีมารดาแต่ไม่มีบิดาได้เช่นกัน ด้วยพระเดชานุภาพของพระองค์ที่จะทรงประกาศิตแก่สิ่งหนึ่งว่าจงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา (อัลกุรอาน บทอาล อิมรอน โองการที่ 59)

2 มุสลิมจะศรัทธาต่อปาฏิหาริย์ของอีซา

มุสลิมจะศรัทธาต่อปาฏิหาริย์ต่างๆ ที่อัลลอฮ์ทรงทำให้มีขึ้นผ่านตัวท่านศาสนทูตอีซา เช่น การที่ท่านสามารถรักษาโรคเรื้อนและตาบอดได้ สามารถที่จะพลิกฟื้นคนที่ตายไปแล้วให้กลับมามีชีวิตใหม่อีกครั้ง สามารถที่จะบอกได้ว่าผู้คนกินอะไรและเก็บอะไรไว้ในบ้านของพวกเขาเอง โดยทุกเรื่องราวนี้เป็นไปตามพระประสงค์ของอัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิ นอกจากนี้อัลลอฮ์ยังทำให้เรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นหลักฐานชิ้นสำคัญที่บ่งชี้ถึงความสัจจริงของการเป็นศาสนทูตและสารที่ท่านได้นำมา

3 อัลลอฮ์ประทานคัมภีร์อินญีล (ไบเบิล) แก่ท่าน

อัลกุรอานได้ยืนยันว่า อัลลอฮ์ประทานหนึ่งในคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์แก่ท่าน นั่นคือคัมภีร์อินญีลหรือไบเบิล ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นทางนำแก่ผู้คน รวมถึงเป็นแสงสว่างและความเมตตา แต่แล้วคัมภีร์ อินญีลก็ถูกบิดเบือนและสังคายนาอย่างมากมาตลอดหน้าประวัติศาสตร์

4 ท่านคือปุถุชนคนธรรมดา ไม่ได้เป็น พระเจ้า

อิสลามได้ยืนยันว่าศาสนทูตอีซา (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) คือปุถุชนคนธรรมดาจากลูกหลาน อาดัม ซึ่งอัลลอฮ์ได้เกิดเกียรติในตัวท่านและได้ส่งท่านแก่กลุ่มชนบนี้ อิสรออิล นอกจากนี้พระองค์ยังทำให้เกิดปาฏิหาริย์ต่างๆ ผ่านตัวท่าน อย่างไรก็ตาม ท่านไม่มีลักษณะของการเป็นพระเจ้าผู้อภิบาลหรือผู้ที่มีสิทธิได้รับการเคารพเชกเช่นพระเจ้า ดังที่อัลลอฮ์ในตำรในอัลกุรอานว่า อีซาไม่ใช่ใครอื่นใดนอกจากเป็นบ่าวที่ดีคนหนึ่ง ที่เราได้ประทานความโปรดปรานและให้ปาฏิหาริย์ต่างๆ แก่เขา ทั้งนี้ ก็เพื่อเป็นสัญญาณและเป็นทางนำสู่ความดีแก่กลุ่มชนของเขา” (บทอิซ-ซุครุฟ โองการที่ 59)

5 ท่านไม่เคยถูกกางเขน แต่ท่านถูกยกขึ้นสู่ ฟากฟ้า

ศาสนทูตอีซาในมุมมองของอิสลามนั้นไม่ได้ถูกฆ่าและไม่ได้ถูกกางเขนแต่อย่างใด แต่อัลลอฮ์ทรงยกท่านขึ้นสู่ฟากฟ้า ในขณะที่บรรดาศัตรูต้องการที่จะฆ่าท่าน อัลลอฮ์ก็ได้ส่งให้มีคนที่เหมือนตัวท่านแทน พวกเขาจึงได้ฆ่าและจับตัวแทนคนนั้นมากางเขน และเข้าใจไปเองว่านั่นคือศาสนทูตอีซาตัวจริง ส่วนศาสนทูตอีซานั้นถูกยกขึ้นสู่ฟากฟ้าแล้วและยังคงมีชีวิตอยู่ ดังที่อัลกุรอานได้ยืนยันในเรื่องนี้ (อัลกุรอาน บทอัน-นิสาฮ์ โองการที่ 157-158) 57-158).

ผังรายชื่อบรรดาศาสนทูต:

บรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์มีจำนวนมาก และบางท่านก็เป็นที่รู้จักมากกว่าท่านอื่น (ขอความสันติสุขจงมีแต่พวกท่าน)

อาดัม

เป็นบิดาของมนุษยชาติ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสร้างท่านจากดิน และทรงให้บรรดาเทวทูต (มลาอิกะฮ์) ก้มกราบสujudต่อท่าน และทรงให้ท่านลงจากสวรรค์มาใช้ชีวิตบนหน้าแผ่นดิน

นูห์ (ในอาห์)

ท่านได้เรียกร่องเรือชนวนกลุ่มชนของท่าน แต่พวกเขากลับปฏิเสธท่าน อัลลอฮ์จึงลงโทษพวกเขาด้วยการให้จมน้ำ แต่ตัวท่านและคนที่ศรัทธาในตัวท่านอยู่บนเรืออย่างปลอดภัย

อิบรอฮีม (อับราฮัม)

เป็นบิดาของบรรดาศาสนทูต และเป็นหนึ่งในศาสนทูตคนสำคัญที่เรียกร่องเช็ญชวนสู่เตาฮีด หรือการศรัทธาต่อความเป็นเอกของอัลลอฮฺ และท่านคือคนแรกที่สร้างกะอูบะฮฺซึ่งถือเป็นกิบละฮฺ(ทิศในการผินหน้าเพื่อทำศาสนกิจ)ของชาวมุสลิม

อิสมาอิล (อิซมาแอล)

เป็นบุตรของศาสนทูตอิบรอฮีม (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ซึ่งท่านได้ช่วยบิดาของท่านในการสร้างกะอูบะฮฺ

อิสฮาก (อิสอัค)

เป็นบุตรของศาสนทูตอิบรอฮีม (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) เช่นกัน ท่านกำเนิดภายหลังจากมีเทวทูต (มลาอิกะฮฺ) มาแจ้งข่าวดีแก่ศาสนทูตอิบรอฮีม ซึ่งเป็นบิดาของท่าน

ยะอฺกูบ (ยาโคบ)

เป็นบุตรของศาสนทูตอิสฮาก (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) และเป็นศาสนทูต ที่เรียกกันว่า “อิสรออิล” และเป็นต้นตระกูลที่ชาวยิวอิสรออิลอ้างชื่อถึง

ยูสุฟ (โยเซฟ)

เป็นบุตรของศาสนทูตยะอฺกูบ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ท่านได้รับการทดสอบหลากหลายรูปแบบ แต่สุดท้ายท่านก็ได้เป็นผู้ปกครองเมืองอียิปต์

มุซา (โมเสส)

ถือเป็นหนึ่งในศาสนทูตคนสำคัญที่อัลลอฮ์ส่งไปยังชาวบনীอิสราเอล และพระองค์ยังประทานคัมภีร์เตวารอต (โทราห์) แก่ท่าน และทรงให้ท่านได้รับปาฏิหาริย์ต่างๆ อย่างมากมาย อย่างไรก็ตามฟิรเอาน์ (ฟาโรห์) แห่งเมืองอียิปต์ก็ได้ปฏิเสธและต่อต้านท่าน อัลลอฮ์จึงทำให้พวกเขาจมน้ำตาย และทำให้มุซาและคนที่อยู่ร่วมกับท่านรอดพ้นปลอดภัย

ดาอูด (เดวิด)

เป็นศาสนทูตที่อัลลอฮ์ได้แต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์แก่กลุ่มชนของท่าน

สุลัยมาน (ไซโลมอน)

เป็นบุตรของศาสนทูตดาวิด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ท่านเป็นศาสนทูตที่อัลลอฮ์ได้กำหนดให้เป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ และท่านยังสามารถควบคุมสรรพสิ่งต่างๆ มากมาย

ชะการียา (เศคาริยาห์)

เป็นหนึ่งในศาสนทูตของอัลลอฮ์จากชาวบনীอิสรออีล และเป็นผู้ดูแลท่านหญิงมัรยัม ผู้เป็นมารดาของศาสนทูตอีซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่านทั้งสอง) โดยที่ท่านจะทำหน้าที่อบรมสั่งสอนท่านหญิง และอัลลอฮ์ได้ประทานบุตรชายคนหนึ่งให้ท่าน นั่นคือศาสนทูตยะหฺยา ในขณะที่ท่านมีอายุมากและภรรยาของท่านก็เป็นหมัน

อีซา (เยชู)

เป็นหนึ่งในศาสนทูตคนสำคัญ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสร้างท่านจากการตั้งครรภ์ของมารดาโดยปราศจากบิดา และอัลลอฮ์ได้ส่งท่านไปยังชาวบনীอิสรออีล และได้ประทานคัมภีร์อินญีล(ไบเบิล)ให้ นอกจากนี้ยังได้ให้ปาฏิหาริย์อย่างมากมายเกิดขึ้นกับท่าน

มุฮัมมัด

เป็นศาสดาท่านสุดท้าย ซึ่งอัลลอฮ์ได้ส่งมายังมนุษยชาติทั้งหมด ท่านได้มายืนยันสิ่งที่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้านี้ได้นำมา และอัลกุรอานถูกประทานลงมายังท่านเป็นคัมภีร์ที่ไม่มีความเท็จใดๆ มาแปดเปื้อนทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง

ใครคือศาสนทูต
ของอิสลาม ?

“มุฮัมมัด” คือชื่อศาสนทูตของอิสลาม และเป็นหนึ่งในชื่อที่แพร่หลายมากที่สุดในโลกปัจจุบัน โดยมีความหมายว่า “คนที่ผู้คนได้ยกย่องสรรเสริญในจรรยา มารยาท และการปฏิบัติของเขา” แล้วใครคือมุฮัมมัด ?

ชื่อศาสนทูตของอิสลาม

มุฮัมมัด บุตร अबดุลลอฮฺ บุตร अबดุลมุฏฏะลิบ บุตร ฮาซิม จากชนเผ่ากุร็อยซุ

มีชีวิตในปี ค.ศ. 570-632 และชาวมุสลิมทุกคนเชื่อว่าท่านเป็น

ศาสนทูตของอัลลอฮฺที่ถูกส่งมายังมนุษยชาติทั้งหมด:

อัลลอฮฺได้ส่งศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงที่แด่ท่าน) มายังมนุษยชาติทั้งหมด ไม่ว่าจะเชื้อชาติหรือชนเผ่าใด ก็จำเป็นที่มนุษย์ทุกคนจะต้องเคารพเชื่อฟังท่าน อัลกุรอานได้กล่าวถึงในเรื่องนี้ว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกท่านทั้งหมด” (อัลกุรอาน บทอัล-อะอฺรอฟ โองการที่ 158)

อัลกุรอานถูกประทานลงมายังท่าน:

อัลลอฮฺได้ประทานคัมภีร์แก่ศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้าย และสำคัญที่สุดนั่นคืออัลกุรอาน โดยในนั้นจะไม่มีการบิดเบือนใดๆ เด็ดขาด

เป็นศาสดาและศาสนทูตท่านสุดท้าย:

อัลลอฮฺได้ส่งมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน เพื่อเป็นศาสดาท่านสุดท้าย) ซึ่งจะไม่มีศาสดาท่านใด มาหลังจากนี้อีก ดังที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ทว่าเขาเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺและเป็นศาสดาท่านสุดท้าย” (อัลกุรอานบทอัล-อะหฺซาบ โองการที่ 40)

มาทำความรู้จักศาสนทูตของอิสลาม “มุฮัมมัด”
(ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) โดยสังเขปด้วยกัน

1- การกำเนิดของท่าน:

ท่านกำเนิดที่เมืองมักกะฮฺ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของแผ่นดินอาหรับในปี ค.ศ. 570 ท่านเป็นเด็กที่กำพร้าบิดา และได้สูญเสียผู้เป็นมารดาในขณะที่ท่านอายุยังน้อย แต่ท่านก็ถูกเลี้ยงอย่างดีจากปู่ นั่นคือ “อับดุลมุฏฏะลิบ” หลังจากที่ท่านปู่เสียชีวิตท่านก็ถูกเลี้ยงโดยลุงของท่าน คือ “อับดุลมุฏฏะลิบ” จนเติบโต

2- ชีวิตและการเติบโตของท่าน:

ท่านได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับกลุ่มเผ่ากัร็อยฮฺยาวนานถึง 40 ปีก่อนที่จะเป็นศาสดา (ค.ศ. 570-609) ซึ่งในช่วงเวลานั้นท่านถือเป็นแบบอย่างของคนที่มีคุณลักษณะนิสัยที่ดี และถือเป็นต้นแบบของการยืนหยัดในการทำความดีและความเป็นเลิศ ซึ่งฉายาหนึ่งที่เป็นที่รู้จักในหมู่พวกท่านคือ “อัศ-ศอดิก อัล-อะมีน” หรือผู้ที่ซัจจริง ผู้ที่เชื่อถือได้ โดยอาชีพหลักของท่านคือเลี้ยงแพะและค้าขาย

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ก่อนการมาของอิสลามนั้น เป็นคนที่ดำเนินตามแนวทางของศาสนทูตอิบรอฮีมในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ นอกจากนี้ ท่านยังปฏิเสธการเคารพบูชาต่อเจว็ดต่างๆ ที่มีอยู่ โดยในขณะนั้นท่านเป็นคนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

3- การได้รับแต่งตั้งเป็นศาสนทูต:

ภายหลังจากท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความ
สันติสุขจงมีแต่ท่าน) มีอายุครบ 40 ปี ขณะที่ท่านได้
พิณิจไคร์กรรมและเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺในถ้ำหิรอฮ์
บนภูเขานูร์ (เป็นหนึ่งในภูเขาที่อยู่ใกล้เมืองมักกะฮฺ)
ก็ได้มีโองการจากอัลลอฮฺมายังท่าน ณ จุดนั้นเองจึง
เริ่มมีการประทานอัลกุรอานมายังท่าน และโองการ
แรกของอัลกุรอานที่ถูกประทานลงมายังท่านคือคำ
ดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า จงอ่าน ด้วยพระนามของพระผู้
อภิบาลผู้ทรงสร้างท่าน (อัลกุรอานบทอัล-อะลัก
โองการที่ 1) ทั้งนี้เพื่อประกาศความเป็นศาสนทูตที่
เป็นการเปิดศักราชใหม่ด้วยความรู้ การอ่าน แสงสว่าง
และทางนำแก่มนุษยชาติ หลังจากนั้นอัลกุรอานโองกา
รอื่นๆ ก็ถูกทยอยลงมาเป็นระยะเวลา 23 ปี

4- เริ่มทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวน:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺได้เริ่มทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮฺอย่างลับๆ เป็นระยะเวลา 3 ปี หลังจากนั้นท่านก็ได้เผยแพร่อย่างเปิดเผยในเมืองมักกะฮฺ เป็นระยะเวลา 10 ปีที่เหลือ โดยคนส่วนใหญ่ที่เชื่อและเจริญรอยตามท่านคือคนระดับล่างและคนยากจน เหมือนกลุ่มคนที่เจริญรอยตามบรรดาศาสนทูตคนก่อนๆ อย่างไรก็ตามท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺและบรรดาผู้ศรัทธาต่อท่านต้องพบกับความขัดแย้งและการก่อกบฏที่รุนแรงยิ่งจากชนเผ่าของท่านเอง นั่นก็คือพวกกูร็อยช์ แต่ท่านก็พยายามนำเสนออิสลามแก่เผ่าต่างๆ ที่เดินทางเข้าเมืองมักกะฮฺเพื่อทำหัจญ์ ซึ่งชาวเมืองมะดีนะฮฺคือกลุ่มคนที่น่าอับอาย คำเชิญชวนนั้นจึงทำให้เป็นจุดเริ่มต้นของการฮิญาเราะฮฺหรืออพยพของชาวมุสลิมไปยังเมืองมะดีนะฮฺด้วยการทยอยกันไป

5- การอพยพของท่าน:

ท่านศาสนทูตได้อพยพไปยังเมืองมะดีนะฮฺ อัล-มุนาวัเราะฮฺ หรือที่เรียกกันว่า “เมืองยัษริบ” ในปี ค.ศ. 622 ซึ่งในขณะนั้นท่านมีอายุ 53 ปี หลังจากที่ยุบรูดานำชาวกูร็อยช์ที่ต่อต้านการเรียกร้องเชิญชวนของท่านได้คิดวางแผนและพยายามที่จะสังหารท่าน ซึ่งท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺได้ใช้ชีวิตในเมืองมะดีนะฮฺเป็นระยะเวลา 10 ปี เพื่อเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อิสลาม และสั่งใช้ละหมาด จ่ายซะกาต การมีจรรยาบรรณที่สูงส่ง รวมถึงหลักคำสอนของอิสลามประการอื่นๆ

6- การเผยแพร่อิสลามของท่าน:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้วางรากฐานของอารยธรรมอิสลามในเมืองมะดีนะฮ์ภายหลังจากการอพยพของท่าน (ระหว่างปี ค.ศ. 622-632) และได้วางลักษณะเฉพาะของการเป็นสังคมมุสลิม โดยได้จัดการยึดติดกับกลุ่มเผ่าของตนเอง เผยแพร่ความรู้ และวางโครงสร้างแห่งความยุติธรรม การยืนหยัดในการทำความดี การเป็นพี่น้อง การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และการจัดวางระเบียบต่างๆ แต่ก็มีบางกลุ่มเผ่าที่พยายามก้าวจัดอิสลามจึงทำให้เกิดสงครามและการเผชิญหน้าหลายต่อหลายครั้ง อย่างไรก็ตามอัลลอฮ์ได้ช่วยเหลือศาสนาและศาสนทูตของพระองค์ ซึ่งภายหลังจากนั้นก็มียุคจำนวนมากได้ทยอยเข้าสู่อิสลาม รวมถึงชาวเมืองมักกะฮ์ และคนที่อาศัยตามหัวเมืองต่างๆ และชนเผ่าส่วนใหญ่ของแผ่นดินอาหรับ ด้วยความเลื่อมใสและความพึงพอใจต่อศาสนาที่ยิ่งใหญ่นี้

7- การเสียชีวิตของท่าน:

ในเดือนเศาะฟัร ปีที่ 11 ของการอพยพ หลังจากที่ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺได้ทำหน้าที่เผยแพร่สารของอัลลอฮฺได้เสร็จสิ้นแล้ว และอัลลอฮฺได้ประทานความโปรดปรานแก่ผู้คนด้วยการทำให้ศาสนานี้ครบถ้วนสมบูรณ์ ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ก็ได้ล้มป่วย และไม่นานท่านศาสนทูตก็ได้เสียชีวิตในช่วงกลางวันของวันจันทร์ เดือนเราะบีอูลเอววัล ฮ.ศ. 11 ตรงกับ 6 สิงหาคม ค.ศ.632 โดยในขณะนั้นท่านมีอายุ 63 ปี และร่างของท่านได้ฝังที่บ้านของภรรยาของท่านนั่นคือ ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ซ่างๆ มัสยิดนะบะวีย์

มุฮัมมัด ศาสนทูต
ของอัลลอฮ์ในมูม
มองของผู้ที่มีใจเป็น
ธรรม

ผู้มีใจเป็นธรรมไม่ว่าเขาจะมีความเชื่อใดก็ตาม เมื่อได้เรียนรู้ชีวิตประวัติของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เป็นไปไม่ได้ที่เขาจะไม่รู้สึกชื่นชมและแปลกใจในทุกรายละเอียดของชีวิตประวัติที่อมตะนี้ ซึ่งเราจะพบว่าบรรดานักวิชาการ นักปรัชญา นักบูรพาคดีทั้งที่เป็นชาวตะวันออกและตะวันตกต่างก็ยืนยันในเรื่องนี้ นอกจากนี้พวกเขายังได้บันทึกเรื่องราวที่พบเจอไว้ในหนังสือและงานเขียนต่างๆ ของพวกเขา ซึ่งในจำนวนนั้นคือ

ท่านมหาตมะ คานธีได้กล่าว
ไว้ในหนังสือพิมพ์ (Young
India 1924):

ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะรู้ถึง
คุณลักษณะของบุคคลหนึ่งที่ได้
ครอบครองหัวใจของมนุษย์นับ
ล้านคนในปัจจุบันโดยมิอาจมี

ใครโต้แย้งได้ ซึ่งข้าพเจ้ามีความรู้สึกยิ่งกว่าความเชื่อมั่นว่า
ไม่ใช่เพราะคมดาบแต่อย่างใดที่ทำให้อิสลามได้ชัยชนะขึ้นมาได้ แต่เป็นเพราะความเรียบง่ายและการไม่ยึดติดกับ
ความเป็นตัวตนของของท่านศาสนทูต กอปรกับความ
เอาใจใส่และซื่อสัตย์ในคำมั่นสัญญาที่ได้มอบให้อย่าง
เคร่งครัด รวมถึงการอุทิศตนและมีความบริสุทธิ์ใจต่อสหาย
และบรรดาสาวกของท่าน ไม่เพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นเพราะ
ความกล้าหาญทรหดไม่เกรงกลัวใคร บวกกับความเชื่อมั่น
ต่อพระผู้อภิบาลของท่านอย่างหมดใจและในการปฏิบัติ
ภารกิจของท่านเองสิ่งเหล่านี้ต่างหากที่เป็นการปูทางและ
ทำให้สามารถเอาชนะความยากลำบากทุกอย่างไม่ใช่
เพราะคมดาบแต่อย่างใด และหลังจากข้าพเจ้าได้อ่าน
หนังสือชีวประวัติของท่านจบในเล่มที่ 2 ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ
เป็นอย่างมากที่ไม่มีชีวประวัติอันยิ่งใหญ่นี้ให้อ่านเพิ่มเติม
อีก (มหาตมะ คานธี, Statement published in 'Young
India 11/9/1924)

“ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะรู้ถึงคุณลักษณะของ
บุคคลหนึ่งที่ได้ครอบครองหัวใจของมนุษย์นับ
ล้านคนในปัจจุบันโดยมีอาจมีใครได้แย้งได้ ซึ่ง
ข้าพเจ้ายิ่งกว่าเชื่อมั่นว่า ไม่ใช่เพราะคมดาบแต่
อย่างใดที่ทำให้อิสลามได้รับชัยชนะในสถานะนี้
ของตน”

มหาตมะ คานธี

ในหนังสือ “100 บุคคลผู้ทรงอิทธิพลที่สุดในหน้าประวัติศาสตร์ - The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History” ไมเคิล ฮาร์ท (Michael H. Hart) ได้เริ่มระบุ

100 บุคคลผู้ทรงอิทธิพลเหล่านั้น เริ่มด้วยศาสนทูตมุฮัมมัด

(ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งเขาได้บอกถึงสาเหตุของการคัดเลือกนี้ว่า “การที่ข้าพเจ้าได้เลือกมุฮัมมัดเป็นบุคคลแรกที่มีความสำคัญและเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหน้าประวัติศาสตร์ อาจทำให้ผู้อ่านต้องประหลาดใจ แต่ท่านเป็นบุคคลเพียงผู้เดียวในหน้าประวัติศาสตร์นี้ที่ประสบความสำเร็จสูงสุดทั้งในด้านศาสนากับด้านโลก” (ไมเคิล ฮาร์ท ในหนังสือ “The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History” หน้า 33)

นักกวีผู้โด่งดังชาวฝรั่งเศส
ชื่อ “อาลฟงส์ เดอ ลามาร์
ติน -

Alphonse de Lamartine”

ได้กล่าวในหนังสือ

“ประวัติศาสตร์ของตุรกี”

ของเขาว่า “แท้จริง การมีเป้า

หมายที่สูงส่ง ด้วยเครื่องมือที่เรียบง่าย แต่ผลสำเร็จกลับ
ออกมายิ่งใหญ่ คือมาตรวัด 3 ประการความเป็นอัจฉริยะ
ของเหล่าบุรุษ และใครเล่าจะหาญกล้านำผู้ยิ่งใหญ่คนใด
ในประวัติศาสตร์มาเทียบเคียงกับมุฮัมมัดได้อีก” (ใน
หนังสือ “Histoire de la Turquie” เล่ม 1 หน้า 111)

นักปราชญ์ชาวอินเดียชื่อ “รามากฤษณะ - Ramakrishna”

ได้กล่าวไว้ว่า “ไม่ว่า

สถานการณ์จะเป็นไปเช่นไรแต่ผู้

ฮัมมัดไม่เคยเปลี่ยนแปลง ไม่ว่า

ในช่วงที่รับชัยชนะหรือเพลี่ยงพล้ำ

ในยามสุขสบายหรือยามทุกข์ยาก

ในยามที่มีความมั่งคั่งหรือขัดสน ท่านก็เป็น

ท่านเหมือนเดิม เจกเช่นพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อ

บรรดาศาสดาที่จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด” (ใน

หนังสือของท่าน “Mhuhammad The Prophet of Islam”

หน้า 24)

นักกวีคนสำคัญชาวเยอรมันชื่อ “เกอเธ่” ได้กล่าวถึงตัวเขาในสารที่แสดงถึงความรักและความชื่นชอบในอิสลามและตัวตนของศาสนทูตมุฮัมมัดไว้ว่า “ถึงแม้ว่าเขาจะมีอายุนานถึง 70 ปี เขาก็ไม่มีวันหมดความชื่นชอบที่มีต่ออิสลามอย่างแน่นอน แต่ในทางกลับกันยิ่งเพิ่มความเหนียวแน่นมากขึ้นกว่าเดิม” (กาดารีน่า มุมเซ็นได้ระบุเรื่องนี้เกี่ยวกับเกอเธ่ในหนังสือของท่าน “Goethe und die arabische Welt” หน้า 177)

ศาสตราจารย์ สโตบาร์ท (Stobart) ได้กล่าวว่า

“ไม่มีใครสักคนในหน้าประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติทั้งหมด ที่ใกล้เคียงกับบุคลิกภาพของมุฮัมมัด ท่านครอบครองปัจจัยทางวัตถุเพียงน้อยนิดมาก แต่กลับสร้างคุณูปการมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่เหลือเชื่อ และหากเราได้ศึกษาประวัติศาสตร์ในด้านนี้ เราก็จะไม่พบชื่อคนใดที่จะส่องประกายและมีความเด่นชัดที่สุดนอกจากชื่อของศาสนทูตที่เป็นชาวอาหรับท่านนี้” (ในหนังสือของท่าน “Islam and Its Founder” หน้า 227-228)

ท่านไซมอน อ็อกลีย์ (Simon Ockley) ได้กล่าวในหนังสือของท่าน “History of the Saracen Empire” ว่า

“การแพร่ขยายของอิสลามไม่ได้เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ มากไปกว่าความเสื่อมตื้นเสื่อมปลาย

และการยื่นหยัดได้ในทุกยุคทุกสมัย ลักษณะอันพิเศษที่ศาสนทูตมุฮัมมัดได้ก่อร่างสร้างมาในเมืองมักกะฮ์และ มะดีนะฮ์ ยังคงความสวยงามและเข้มแข็งดุจเดียวกันกับที่ได้รับการส่งต่อไปยังหัวใจของชาวอินเดีย ชาวแอฟริกา และชาวเติร์กในปัจจุบัน ที่เพิ่งจะได้รู้จักอัลกุรอานมาไม่นานนี้เอง” (ในหนังสือของท่าน “History of the Saracen Empire” หน้า 45)

วิลล์ ดิวแรนท์ ได้กล่าวใน
สารานุกรมที่โด่งดังของเขา
“The Story of Civilization” เล่ม
13 หน้า 45-47

“ถ้าเราตัดสินความยิ่งใหญ่ด้วยการพิจารณาอิทธิพลที่ส่งผลต่อมนุษย์เราก็จะขอกล่าวว่า “มุฮัมมัด” คือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนหน้าประวัติศาสตร์ เขารับหน้าที่ที่จะยกระดับจิตวิญญาณและศีลธรรมของคนที่ถูกคุกคามอย่างป่าเถื่อนด้วยความร้อนและความแห้งแล้งของทะเลทราย และเขาประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ต่อเป้าหมายที่ได้วางไว้ มากยิ่งกว่านักปฏิรูปคนอื่นๆ บนหน้าประวัติศาสตร์ทั้งหมด น้อยนักที่เราจะเห็นคนอื่นประสบความสำเร็จตามที่ตนใฝ่ฝัน ... แผ่นดินอาหรับในช่วงที่เริ่มมีการเรียกร้องสู่อิสลามยังเป็นท้องทะเลทราย มีเผ่าต่างๆ ที่นับถือเจ็ดรูปปั้นอาศัยอยู่ พวกเขามีจำนวนที่เล็กน้อย แต่แตกแยกกันอย่างไม่เหลือชิ้นดี ซึ่งภายหลังจากที่ท่านศาสนทูตได้เสียชีวิต (เสร็จสิ้นภารกิจ) ประชาชาตินี้ก็มีความเป็นหนึ่งเดียวและมีความกลมเกลียวกัน ท่านได้ขจัดการยึดติดที่บ้าคลั่งและความเชื่อผิดเพี้ยนจนหมดสิ้น ท่านได้สถาปนาศาสนาอิสลามจนโดดเด่นเหนือพวกยูดาห์ คริสต์ และศาสนาเดิมของดินแดนท่านเอง เป็นศาสนาที่เรียบง่าย ชัดเจน มีประสิทธิภาพ และเป็นสถาบันแห่งคุณธรรม ที่ดำรงอยู่ด้วยความกล้าหาญและเกียรติยศศักดิ์ศรีของกลุ่มชน เพียงชั่วอายุคนเดียวสามารถที่จะเอาชนะเป็นร้อยสงครามได้ และเพียงศตวรรษเดียวก็สามารถที่จะสร้างอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ได้ และมันยังคงเหลือร่องรอยจนถึงทุกวันนี้ เป็นอำนาจที่มีประสิทธิภาพยิ่งใหญ่มากกว่าครั้งหนึ่งของโลก” (วิลล์ ดิวแรนท์ ใน “The Story of Civilization” เล่ม 13 หน้า 47)

หนึ่งในจำนวนคนที่เคยเป็นศัตรุอย่างฉกาจกับศาสนทูตมุฮัมมัดได้เล่าเรื่องราวที่น่าประหลาดใจอย่างมากแก่เราหลังจากที่เขาเข้ารับอิสลามแล้ว นั่นก็คือเมื่อมีสารของศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ไปถึงจักรพรรดิ เฮราคลิอุส ผู้เป็นกษัตริย์แห่งโรมัน ในปี ค.ศ. 628 เพื่อเรียกร้องเขาสู่อิสลาม จักรพรรดิเฮราคลิอุสประหลาดใจอย่างมาก จึงสั่งให้นำคนที่เป็นชาวอาหรับสักคนหนึ่งที่อยู่จักและมีเชื้อสายที่ใกล้ชิดกับชายที่อ้างตนว่าเป็นศาสนทูต ขณะนั้นอบูสุฟยานอยู่ในช่วงของการเดินทางมาค้าขายในแคว้นซาม ท่านคือหนึ่งในแกนนำคนสำคัญของชาวกรือยซ์และเป็นคนที่ประกาศเป็นศัตรุกับท่านศาสนทูตในเวลานั้นด้วย เขาและผู้ติดตามของเขาจึงถูกเชิญไปยังพระราชวัง จักรพรรดิเฮราคลิอุสจึงถามพวกเขาผ่านล่าม ซึ่งเป็นคำถามที่มีความชาญฉลาดและปรีชาสามารถอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้รู้ถึงความสัจจริงของท่านศาสนทูตและจะได้แยกว่านี่ไม่ใช่การโกหก และเมื่อได้ฟังคำตอบจากอบูสุฟยานจากที่ได้ถามมา จักรพรรดิเฮราคลิอุสจึงกล่าวแก่อบูสุฟยานว่า

ข้าได้ถามท่านถึงวงศ์ตระกูลของเขา ท่านก็บอกว่าเขา เป็นคนที่อยู่ในวงศ์ตระกูลที่มีเกียรติ เช่นนั้นแหละที่บรรดา ศาสนทูตล้วนถูกบังเกิดมาอย่างมีเกียรติในวงศ์ตระกูลของ ตน และข้าได้ถามท่านว่ามีใครสักคนเคยเรียกร่องสิ่งนี้ หรือไม่? ท่านก็ตอบว่าไม่เคย ข้าจึงขอกล่าวว่า หากมีใคร สักคนเคยเรียกร่องสิ่งนี้มาก่อน ข้าก็จะขอกล่าวว่า ชายคน นี้เพียงแค่อเลียนแบบคนก่อนหน้าเขาเท่านั้น

และข้าได้ถามท่านว่า พวกท่านเคยกล่าวหาว่าเขาโกหก ก่อนที่เขาจะมาเรียกร่องสิ่งนี้หรือไม่? ซึ่งท่านก็ตอบว่าไม่เคย ข้าจึงรู้ทันทีว่าเขาไม่เคยโกหกต่อ มนุษย์คนใดเลย แล้วเขาจะกล้าโกหกต่ออัลลอฮ์ได้ อย่างไร?

และข้าได้ถามท่านว่าคนที่ติดตามเขาเป็นคนชั้นสูงหรือ เป็นคนระดับล่าง? ท่านได้ตอบว่าคนที่ติดตามเขาเป็นคน ระดับล่าง ซึ่งถูกแล้วที่คนติดตามศาสนทูตทั้งหลายนั้นส่วนใหญ่ เป็นคนระดับล่าง และข้าได้ถามท่านว่าคนติดตามมี จำนวนที่มากขึ้นเรื่อยๆ หรือลดน้อยลง? ท่านก็ได้ตอบว่า พวกเขาที่มีจำนวนที่มากขึ้นเรื่อยๆ ถูกต้องอย่างแน่นอน เพราะความศรัทธาจะขยายมากขึ้นเรื่อยๆ จนกว่ามันจะ สมบูรณ์

และข้าได้ถามท่านว่า มีใครสักคนที่รับอิสลามแล้วออก จากศาสนานี้ไปเพราะไม่พอใจต่อศาสนาของเขาหรือไม่? ท่านก็ตอบว่าไม่มี เช่นนั้นแหละ สภาพของความศรัทธา เมื่อได้เข้าสู่หัวใจแล้ว

และข้าได้ถามท่านว่าเขาเคยหลงกลวงหรือไม่? ท่านก็ตอบว่าไม่เคย เช่นนั้นแหละบรรดาศาสนทูตจะไม่มีวันหลงกลวงใคร

และข้าได้ถามท่านว่าเขาได้สั่งใช้อะไรพวกท่านบ้าง? ท่านก็ตอบว่า เขาได้สั่งใช้ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺโดยไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และได้ห้ามพวกท่านเคารพสักการะต่อพวกเจวีศรูปปั้น และยังได้สั่งใช้ให้พวกท่านละหมาด มีความจริงใจ และสงวนความบริสุทธิ์

ถ้าหากสิ่งที่เจ้าพูดมาเป็นความจริง อีกไม่นานเขาก็จะมาครอบครองแผ่นดินที่ข้ายืนอยู่นี้ ทั้งๆ ที่ข้ารู้ดีว่าเขาจะปรากฏขึ้น แต่ก็ไม่ได้คิดว่าเขาจะเป็นคนในหมู่พวกท่าน หากข้ารู้มาก่อนหน้านี้ ข้าก็จะดันดันไปพบเขาอย่างแน่นอน (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลข 7)

บางส่วนจาก
ชีวประวัติและจรรยา
มารยาทของศาสนทูต
มุฮัมมัด

ท

ท่านศาสตราจารย์ของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) คือต้นแบบที่ดีเลิศในด้านจรรยาบรรณของความเป็นมนุษย์ ซึ่งคนที่มีใจเป็นกลางทั้งชาวตะวันออกและตะวันตกต่างยืนยันในเรื่องนี้ และแม้กระทั่งคนที่เป็นศัตรูกับท่านก็ได้ยืนยันเช่นเดียวกัน จนอัลกุรอานต้องพรรณนาถึงคุณลักษณะของท่านว่าเป็นคุณลักษณะที่ยิ่งใหญ่

เมื่อท่านหญิงอาอิชะฮฺ (ขออัลลอฮฺทรงพึงพอพระทัยต่อท่านหญิง) ผู้เป็นภรรยาของท่าน ถูกถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ซึ่งไม่พบว่ามีการสาธยายถึงคุณลักษณะของท่านศาสนทูตที่เยี่ยมยอดมากไปกว่าคำกล่าวของท่านหญิงที่ว่า “คุณลักษณะของท่านคืออัลกุรอาน” หมายถึง ท่านคือแบบอย่างที่เป็นรูปธรรมในด้านการปฏิบัติตามคำสอนและจรรยา มารยาทที่มีอยู่ในอัลกุรอาน

และนี่คือส่วนหนึ่งของตัวอย่างจากชีวประวัติและจรรยา มารยาทของท่าน

ความถ่อมตน:

ไม่เคยปรากฏว่าท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ยินดีที่จะให้คนหนึ่งคนใดยื่นขึ้นเพื่อเกิดเกียรติต่อท่าน ในทางกลับกันท่านเคยห้ามบรรดาสาวกของท่านปฏิบัติเช่นนั้น กระทั่งบรรดาสาวกของท่าน (ขออัลลอฮฺพึงพอพระทัยต่อพวกเขาทุกคน) ไม่เคยยื่นขึ้นเมื่อเห็นท่านเดินมาเลย ทั้งๆ ที่ความรักของบรรดาสาวกที่มีต่อท่านนั้นมากมายยิ่งนัก ซึ่งไม่ใช่เพราะอื่นใดนอกเสียจากพวกเขาารู้ดีว่าท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺไม่ชอบที่จะให้ปฏิบัติเช่นนั้น (บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 12345)

ท่านอะดีย์ บุตร หาดิม ผู้เป็นหัวหน้าและแกนนำของชาวอาหรับได้มาหาท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺก่อนที่เขาจะรับอิสลาม ซึ่งเขาต้องการที่จะรู้ถึงข้อเท็จจริงของการเรียกร้องเชิญชวนของท่านศาสนทูต ท่านอะดีย์ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ไปหาท่าน โดยในขณะนั้นท่านได้อยู่กับผู้หญิงนางหนึ่งและบรรดาเด็กๆ” เขาได้เล่าว่าเห็นท่านศาสนทูตเล่นกับพวกเขาอย่างสนิทสนมอย่างไร ทำให้เขาารู้ได้ทันทีว่าท่านศาสนทูตไม่เหมือนกับกษัตริย์कुสูโรและไม่เหมือนกับไกเซอร์” (บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 19381) อันที่จริง ความถ่อมตนถือเป็นคุณลักษณะนิสัยของบรรดาศาสนทูตทุกคน

ท่านศาสนทูตของอิสลามจะซ่อมแซมเครื่องใช้ส่วนตัวด้วยตัวเอง จะคอยช่วยเหลือครอบครัว และมีส่วนร่วมในการทำงานบ้าน

ท่านจะนั่งร่วมกับบรรดาสาวกของท่านโดยไม่ถือตัว แต่อย่างไร ไม่เคยปรากฏว่าท่านจะนั่งอยู่ในตำแหน่งที่แตกต่างจากบรรดาผู้คนที่กำลังห้อมล้อมตัวท่าน จนกระทั่งคนแปลกหน้าที่ไม่เคยรู้จักตัวท่าน เมื่อเข้ามายังที่นั้น ชุมมุนุมของท่านก็ไม่สามารถแยกแยะตัวท่านกับบรรดาสาวกของท่านได้ จนถึงขั้นต้องถามว่า คนไหนคือมุขัมมัด? (บันทึกโดยอัล-บุคอรี หมายเลข 63)

หนึ่งในสาวกของท่านได้เล่าว่า ทั่วๆ ที่ตัวท่านมีภารกิจอย่างมากมาย แต่ก็ไม่ได้ทำให้ท่านติดขัดที่จะสละเวลาช่วยเหลือผู้คนแม้เป็นเรื่องที่เล็กน้อยก็ตาม และครั้งหนึ่งมีเด็กสาวรับใช้ซึ่งเป็นชาวมะดีนะฮ์ได้เข้ามาจับมือท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ซึ่งท่านก็ยอมให้นางพาท่านไปยังที่ที่นางต้องการไปเพื่อให้ความช่วยเหลือนาง (อัล-บุคอรี หมายเลข 5724)

ท่านอุมัร บุตรอัล-ค็อฎฏอบ สาวกที่มีเกียรติคนหนึ่งของท่าน ได้เล่าเหตุการณ์ที่เขาได้เข้าไปหาท่านศาสนทูตมุขัมมัด ซึ่งเขาได้เห็นรอยของเลือดที่सानด้วยใบของต้นอินทผลัมบนแผ่นหลังของท่าน ทำให้ท่านถึงกับร้องให้ ท่านศาสนทูตจึงถามท่านว่า “ท่านร้องให้ทำไม?” ท่านอุมัรจึงตอบว่า “โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ แท้จริงกษัตริย์คูโรและโกเชอร์ได้ใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย แต่ท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์นะ”

ท่านศาสนทูตจึงตอบว่า “ท่านไม่พอใจหรือ กับการที่พวกเขาได้สิ่งที่วัตถุแห่งโลกนี้ แต่พวกเราได้สิ่งที่มีอยู่ในโลกหน้า?” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 3503)

ท่านจะประหลาดใจเรื่องใช้ส่วนตัวด้วยตัวเอง และจะช่วยเหลือครอบครัวและมีส่วนร่วมในการทำงานบ้าน และในครั้งที่ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ผู้เป็นภรรยาของท่าน (ขออัลลอฮฺทรงพึงพอพระทัยต่อท่านหญิง) ถูกถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในบ้านของท่าน ท่านหญิงตอบว่า “ท่านจะคอยช่วยงานคนในครอบครัวของท่าน” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 644) หมายถึง คอยรับใช้คนในครอบครัวของท่าน ท่านหญิงได้กล่าวอีกว่า “ท่านก็ทำอย่างที่เราท่านได้ทำกัน ท่านขัดถูรองเท้าและเย็บเสื้อผ้าของท่านเอง” (อะหฺมัด หมายเลข 24749)

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้ที่มีความหยิ่งโสโอหังในหัวใจของเขาแม้เพียงเท่าผงธุลีก็จะได้ไม่ได้เข้าสวรรค์” (มุสลิม หมายเลข 91)

ความเมตตา:

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้ที่มีความเมตตานั้น พระเจ้าผู้ทรงเมตตาจะให้ความเมตตาแก่พวกเขา ฉะนั้น พวกท่านจงมีความเมตตาแก่ผู้ที่อยู่บนแผ่นดิน พระผู้ทรงอยู่บนฟากฟ้าจะทรงเมตตาพวกท่าน” (อบูดาอูด หมายเลข 4941)

ตัวอย่างความเมตตาของท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ในด้านต่างๆ ดังนี้

ความเมตตาของท่านต่อเด็ก ๆ:

ทั้งๆ ที่การละหมาดคือเสาหลักของอิสลาม ซึ่งไม่อนุญาตให้พูดหรือเคลื่อนไหวมากจนเกินไป แต่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ก็เคยละหมาดขณะที่อุ้มหลานของท่านนั่นคือ อุมามะฮ์ บุตรสาวของท่านหญิงซัยนับ ซึ่งเมื่อท่านจะลงสัจญูด ท่านก็จะวางลง และเมื่อท่านยืนขึ้นท่านก็จะอุ้มขึ้นมาอีกครั้ง (อัล-บุคอรี หมายเลข 494)

เคยปรากฏว่าท่านศาสนทูตกำลังละหมาดอยู่ แต่แล้วท่านก็ได้ยินเสียงร้องไห้ของเด็กน้อย ท่านจึงรีบและรวบรัดการละหมาดนั้น ดังที่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ฉันตั้งใจจะละหมาดให้นาน แต่แล้วฉันก็ได้ยินเสียงร้องไห้ของเด็กน้อย ฉันจึงละหมาดอย่างรวบรัด เพราะเกรงว่าจะสร้างความลำบากแก่มารดาของเด็กน้อยนั้น” (อัล-บุคอรี หมายเลข 675)

ความเมตตาต่อบรรดาสตรี:

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ส่งเสริมให้ดูแลเอาใจใส่และทำดีต่อบรรดาสตรี ซึ่งท่านเคยกล่าวไว้ว่า “ใครก็ตามที่มีลูกสาวหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น แล้วเขาได้อบรมเลี้ยงดูและเอาใจใส่เป็นอย่างดี พวกนางจะเป็นเกราะกำบังจากไฟนรก” (อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 5649)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ถือว่าการสร้างความสนิทสนมและการดูแลเอาใจใส่ต่อบรรดาผู้อ่อนแอ นั้นเป็นสาเหตุที่จะได้รับชัยชนะและได้รับปัจจัยยังชีพที่ดี

ยิ่งกว่านั้น ท่านศาสนทูตยังได้เน้นย้ำในการสั่งเสียเกี่ยวกับสิทธิของภรรยา การให้ความสำคัญกับเรื่องราวของนาง และคำนึงถึงความจำเป็นเฉพาะของนาง นอกจากนี้ยังได้สั่งใช้ให้ชาวมุสลิมต่างสั่งเสียซึ่งกันและกันในเรื่องนี้ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “พวกท่านจงช่วยกันดูแลบรรดาสตรีให้ดีเถิด” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 4890)

ท่านศาสนทูตได้ทำเป็นต้นแบบอย่างดีเยี่ยมในการแสดงออกถึงความอ่อนโยนต่อคนในครอบครัวของท่าน จนกระทั่งในครั้งหนึ่งท่านได้นั่งอยู่ข้างสัตว์พาหนะ แล้วท่านได้วางหน้าขาเพื่อให้ภรรยาของท่านนั่นคือท่านหญิง เศาะฟียะฮฺ(ขออัลลอฮฺทรงพึงพอพระทัยในตัวของท่านหญิง) ได้วางเท้าของนางบนหน้าขาของท่านแล้วขึ้นไปนั่งบนสัตว์พาหนะ (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 2120)

เมื่อลูกของสาวของท่าน นั่นคือท่านหญิง ฟาฏิมะฮฺ (ขออัลลอฮฺทรงพึงพอพระทัยต่อท่านหญิง) เข้ามาหา ท่านจะจับมือของนางและหอมแก้มนาง แล้วพานางไปนั่งในที่ๆ ท่านนั่งอยู่ (อบูดาวูด หมายเลข 5217)

ความเมตตาต่อบรรดาผู้อ่อนแอ:

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้ส่งเสริมให้ผู้คนดูแลอนุเคราะห์เด็กกำพร้า และท่านเคยกล่าวว่า “ฉันและผู้ให้ความอนุเคราะห์เด็กกำพร้าอยู่ในสวนสวรรค์เช่นนี้ และท่านได้ชูนิ้วชี้และนิ้วกลางขึ้น พร้อมแยกทั้งสองนิ้วให้ห่างกันนิดเดียว” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 4998)

ท่านศาสนทูตถือว่าผู้ที่ช่วยเหลือหญิงหม้ายและผู้ยากไร้ เหมือนกับผู้ที่ได้ทำการสู้รบในหนทางของอัลลอฮ์ หรือผู้ที่ได้ยื่นละหมาดในเวลากลางวันและถือศีลอดในเวลากลางวัน (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 5661)

ท่านศาสนทูตถือว่าการโอบอ้อมอารีต่อบรรดาผู้อ่อนแอและการมอบสิทธิแก่พวกเขาจะเป็นสาเหตุของการได้รับปัจจัยยังชีพที่ดีและได้รับความช่วยเหลือให้มีชัยเหนือศัตรู ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า “พวกท่านจงหาบรรดาผู้อ่อนแอมาให้ฉัน เพราะแท้จริงพวกท่านจะได้รับการช่วยเหลือและจะได้รับปัจจัยยังชีพที่ดี ด้วยสาเหตุจากการช่วยเหลือบรรดาผู้อ่อนแอเหล่านั้น” (อบูดาวูด หมายเลข 2594)

ความยุติธรรม:

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เป็นผู้ที่มีความยุติธรรม ท่านจะดำเนินการตามบัญญัติของอัลลอฮ์ถึงแม้กับผู้ที่เป็ญญาตีใกล้ชิดก็ตาม ทั้งนี้เพื่อเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลกุรอาน “โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมในการเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์ และแม้ว่าจะเป็ญผลเสียแก่ตัวของพวกเจ้าเอง หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และญาตีใกล้ชิดก็ตาม” (อัลกุรอานบทอัน-นีส้าฮ์ โองการที่ 135)

สาวกของท่านคนหนึ่งมาขอลดหย่อนหรือขอให้ท่านศาสนทูตเลิกทำโทษแก่ขโมยหญิงคนหนึ่งจากวงศ์ตระกูลชั้นสูง ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ผู้ที่ชีวิตของมุฮัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ หากว่าฟาฏิมะฮ์ บุตรสาวของมุฮัมมัดขโมย แนนอนฉันก็จะลงโทษนาง” (อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข 4053)

ในครั้งที่ท่านศาสนทูตได้ห้ามผู้คนไม่ให้เกี่ยวข้องกับดอกเบ็ญ ท่านได้เริ่มกับคนใกล้ชิดท่านมากที่สุดนั่นคือคุณอาของท่าน อัล-อับบาส ซึ่งท่านได้ห้ามเขาจากการเกี่ยวข้องกับดอกเบ็ญ ท่านได้กล่าวว่า “และดอกเบ็ญแรกที่จะต้องถูกยกเลิกนั่นคือ ดอกเบ็ญของอับบาส บินอับดุลมุฏฏะฮ์ลิป ซึ่งมันจะต้องถูกยกเลิกทั้งหมด” (มุสลิม หมายเลข 1218)

ท่านศาสนทูตได้วางและยกระดับมาตรฐานของอารยธรรมประชาชาตินี้ด้วยการมอบสิทธิแก่คนที่อ่อนแอจากคนที่มีความสามารถโดยไม่หวาดหวั่นและลังเลใจ ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ประชาชาตินี้ไม่อาจบริสุทธิ์ หากไม่ได้มอบสิทธิแก่คนที่อ่อนแอโดยไม่ลังเลใจ” (อิบนุมอาญะฮฺ หมายเลข 2426)

ความอารีและความเอื้อเฟื้อ:

ชายคนหนึ่งได้มาขอเงินจากท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ท่านจึงกล่าวว่า “จงซื้อตามที่ท่านต้องการเถิดฉันจะชำระค่าใช้จ่ายให้เอง” ท่านอุมร์ซึ่งเป็นสาวกของท่านจึงกล่าวว่า “โอ้ศาสนทูตของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺไม่ได้บังคับให้ท่านทำในสิ่งที่เกินความสามารถนะ” แต่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ไม่เห็นด้วยเช่นนั้น ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า “จงบริจาคเถิด และอย่าเกรงว่าผู้เป็นเจ้าของบัลลังก์จะขัดสน” ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) จึงยิ้มอย่างมีความสุขจนสามารถเห็นได้บนใบหน้าของท่าน (อัล-อะหาดีษ อัล-มุคตาเราะฮฺ หน้า 88)

มีคนมอบเงินเป็นจำนวน 80,000 ดิรฮัมมาวางบนเสื่อให้แก่ท่านศาสนทูต ต่อมาท่านก็ได้แบ่งเงินเหล่านั้นให้กับผู้ที่มาขอจนหมดสิ้น (อัล-หากิม หมายเลข 5423)

ความอดทนและความขันติ:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ออกจากเมืองฏออิฟ (เมืองบนเขาซึ่งอยู่ห่างจากเมืองมักกะฮฺ 90 กม.) ในสภาพที่โศกเศร้า หลังจากที่ท่านได้เดินทางไปเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาสู่อิสลาม แต่พวกเขากลับทำร้ายท่านและตอบกลับการเรียกร้องเชิญชวนของท่านด้วยสิ่งที่เลวร้ายที่สุด และในช่วงระหว่างที่เดินทางกลับไปยังเมืองมักกะฮฺที่มีกลุ่มคนผู้ขับไล่และทำร้ายท่านอยู่ อัลลอฮฺส่งมลาอิกะฮฺท่านหนึ่งให้มาถามท่านศาสนทูตว่า ท่านต้องการที่จะให้ชาวเมืองฏออิฟพินาศย่อยยับหรือไม่ แต่ท่านกลับตอบไปว่า “ทว่า ฉันหวังว่าอัลลอฮฺจะให้ลูกหลานของพวกเขาเกิดมาเป็นผู้ที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว โดยไม่ต้องภาควิไดๆ” (อัล-บุคอรีฮฺ หมายเลข 3059)

ยิ่งกว่านั้นก็คือจุดยืนของท่านศาสนทูตต่อชาวเมืองมักกะฮฺ ซึ่งเป็นกลุ่มชนที่เคยขับไล่ท่านจากบ้านเกิดเมืองนอน และได้ทำร้ายท่านทั้งด้วยวาจาและคมดาบ ทั้งยังใช้ความพยายามอย่างที่สุดเพื่อสังหารท่านและบรรดาสาวกของท่านตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา แต่เมื่อความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺได้มาถึง และพระองค์ได้เสริมความแข็งแกร่งด้วยการเข้าไปพิชิตเมืองมักกะฮฺ และมีชัยชนะเหนือพวกเขาทั้งหมด ท่านศาสนทูตก็ได้กล่าวว่า “พวกท่านคิดว่าข้าพเจ้าจะทำอย่างไรต่อพวกท่าน?” พวกเขาพากันตอบว่า “ท่านต้องทำในสิ่งที่ดีแน่ๆ เพราะ

ท่านเป็นพี่น้องที่มีเกียรติ และเป็นลูกของพี่น้องที่มีเกียรติ” ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะกล่าวแก่ เช่นที่พี่น้องของข้าพเจ้านั้นคือศาสนทูตยูสุฟ บุตรของ ยะอูบ ผู้ที่ให้ภัยแก่พี่น้องของท่าน ทั้งๆ ที่พวกเขาได้ รุมทำร้ายและโยนท่านลงไปในบ่อ แล้วท่านก็ได้กล่าว แก่พวกเขาว่า วันนี้ไม่มีการประณามพวกท่าน อัลลอฮ์ จะทรงอภัยโทษพวกท่าน และพระองค์คือผู้ทรงเมตตา ยิ่งในบรรดาผู้เมตตา” (อัลกุรอาน บทยูสุฟ โองการที่ 92) พวกท่านจงไปเถิด พวกท่านได้เป็นอิสระแล้ว (อัล-บัยฮะกีญ หมายเลข 18275)” คนอันธพาลชาวอาหรับ ชนบทคนหนึ่งได้เข้ามาประชิดท่านศาสนทูต แล้วได้ดึง เสื้อคลุมของท่านอย่างแรง จนทำให้ที่ต้นคอของท่าน (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มีรอยที่เกิดจากการดึง นั้น ใช่แต่เท่านั้นชาวอาหรับชนบทคนนั้นยังตะโกนใส่ ท่านศาสนทูตอีกว่า “จงเอาทรัพย์สินที่อัลลอฮ์ให้ท่าน มาแก้ฉันหน่อย” ทำให้บรรดาสาวกที่อยู่รายล้อมท่านต่าง พากันโกรธอย่างมากจากความอันธพาลนั้น แต่ท่านศาสน ทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) กลับเข้าหาเขาด้วยความ ยิ้มแย้ม และได้ใช้ให้สาวกของท่านมอบทรัพย์สินที่มาจาก กองคลังแก่ชายชาวอาหรับชนบทคนนั้น (อัล-บุคอรีย หมายเลข 2980)

ความสมณะต่อโลก:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) จะปฏิบัติตามดำรัสชี้ของพระผู้อภิบาลอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ “และเจ้าจงอย่าทอดส่ายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่างๆ ในหมู่พวกปฏิเสธศรัทธา เป็นความสุขสำราญในโลกนี้เท่านั้น เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้านั้นดียิ่งกว่าและจีรังยิ่งกว่า” (อัลกุรอานบทฏอฮา โองการที่ 131)

ช่วงเวลาที่ท่านมีความสุขและสบายใจมากที่สุดคือตอนที่ได้ทำประโยชน์ต่อผู้คนและช่วยเหลือคนที่อ่อนแอ ซึ่งสาวกที่มีเกียรติท่านหนึ่งได้เล่าว่า ฉันได้เดินไปพร้อมกับท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ในเมืองมะดีนะฮฺ จนมาถึงภูเขาอุฮุด (ซึ่งเป็นภูเขาที่ใหญ่ที่สุดในเมืองมะดีนะฮฺ) ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า “โอ้อับซูฮ์รเอ๋ย” ฉันจึงกล่าวว่า “โอ้ศาสนทูตของอัลลอฮฺ ฉันพร้อมตอบสนองของท่านแล้ว” ท่านจึงกล่าวอีกว่า “ฉันจะไม่พอใจเลย ถ้าหากมีทองคำมากเท่าภูเขาอุฮุดอยู่กับฉัน แล้วเวลาก็ล่วงเลยผ่านไปสามวันแต่มันยังเหลืออยู่กับฉันอีกแม้เพียงแค่หนึ่งดีนาร์ เว้นแต่บางส่วนของที่ฉันเก็บไว้เพื่อชำระหนี้เท่านั้น นอกเสียจากว่า ฉันต้องเอาไปแจกจ่ายแก่บ่าวของอัลลอฮฺให้หมด ให้ทางขวาจำนวนเท่านั้น ให้ทางซ้ายเท่านั้น และให้ทางหลังเท่านั้น (แจกจ่ายครบทุกความต้องการของผู้คน)” แล้วท่านก็เดินต่อไปและกล่าวว่า “แท้จริงคนที่มีทรัพย์สินและตำแหน่งมากที่สุดในโลกนี้ คือกลุ่มคนที่มีสถานะต่ำที่สุดในวันกิยามะฮฺ นอกจากคนที่แจกจ่ายและทุ่มเททั้งทรัพย์สิน ตำแหน่ง และสถานะของเขาแก่คนที่มีความจำเป็น” ท่านก็ได้ชี้นิ้วมือไปยังทางขวาและทางซ้ายของท่าน ซึ่งบ่งชี้ว่าให้แจกจ่ายตามความต้องการของสังคมให้ครบถ้วน” (อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 6079)

มีอยู่วันหนึ่งท่านอุมัร (ขออัลลอฮฺทรงพึงพอพระทัยต่อท่าน) ได้เข้ามาหาท่านศาสนทูต ซึ่งในขณะนั้นท่านกำลังนอนอยู่บนเสื่อโดยไม่มีผ้าปูแต่อย่างใด ทำให้เกิดรอยบนหลังของท่าน ท่านอุมัรได้เล่าว่า ฉันได้แหงนมองไปรอบๆ บ้านของท่าน ขอสาบานต่ออัลลอฮฺฉันไม่เห็นสิ่งใดที่ควรค่าแก่การมองเลย (ไม่มีทรัพย์สินที่มีค่าใดๆ) ฉันจึงกล่าวว่า “ท่านจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺให้พระองค์ทำให้ประชาชาติของท่านได้กินดีอยู่ดีด้วยเถิด เพราะชาวเปอร์เซียและโรมันต่างก็มีชีวิตที่ดี ทั้งๆ ที่พวกเขาไม่ได้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ” ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า “ท่านสงสัยในตัวฉันกระนั้นหรือ ใ้บุตรของอัล-ค็อฏฏอบ (หมายถึงท่านอุมัร) ตามจริงพวกเขาเหล่านั้นถูกทำให้มีชีวิตที่กินดีอยู่ดีไปก่อนในโลกนี้เท่านั้น” (อัล-บุดคอรีย์ หมายเลข 2336) ท่านศาสนทูตเคยกล่าวว่า “ฉันกับโลกนี้จะเอาอะไรมากมายเล่า ฉันกับโลกนี้เป็นเหมือนกับผู้ขี่พาหนะที่แสวงหาร่มเงาอยู่ใต้ต้นไม้ หลังจากนั้นก็จากไปและทิ้ง (ต้นไม้) ไว้เบื้องหลังเขา” (อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 2377)

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เคยใช้ชีวิตโดยไม่เคยจุดไฟภายในบ้านเพื่อหุงต้มทำอาหารมา ยาวนานถึงหนึ่งเดือน บางทีก็สองเดือน และบางทีก็สามเดือน ซึ่งท่านได้แต่กินอินทผลัมกับน้ำเปล่าเท่านั้น (อัล-บุดคอรีย์ หมายเลข 2428) และบางครั้งท่านต้องอยู่ในสภาพที่หิวโหยตลอดทั้งวัน กระนั้นก็ไม่มีอินทผลัมอย่างแยะๆ แม้เมล็ดเดียวเพื่อจะใส่ท้องของท่าน (มุสลิม หมายเลข 2977) ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ไม่เคยอิมต่อเนืองเกินสามวันจากการกินขนมปัง จนกระทั่งท่านจากโลกนี้ไป ซึ่งขนมปังส่วนใหญ่ที่ท่านทานมักจะทำจากข้าวบาร์เลย์ (มุสลิม หมายเลข 2976)

รักษาสัญญา:

ความซื่อสัตย์ต่อคำมั่นสัญญาถือเป็นหนึ่งในจรรยา มารยาทที่สูงส่งและประเสริฐที่สุดและเป็นการยกระดับ ความรู้สึกทางใจในกรณีที่เป็นการตอบแทนให้คืนโดยไม่มี พันธสัญญาผูกมัดระหว่างสองฝ่ายมาก่อน และนี่ก็ถือเป็น เรื่องปกติของท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺที่ท่านจะพยายาม ทดแทนบุญคุณคนอื่นไปด้วยสิ่งที่ดีกว่า ถึงแม้ว่าจะไม่มี พันธสัญญาและข้อผูกมัดใดๆ กันมาก่อนว่าต้องชดใช้ ทดแทนซึ่งไม่ต้องพูดถึงหากมีพันธสัญญาและข้อผูกมัดกัน แล้วล่วงหน้า

ในครั้งที่ฮิรกลิส (เฮราคลิดุส) ผู้เป็นกษัตริย์ของชาวคริสต์ ถามผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวกูร็อยซ์ถึงคุณลักษณะของท่าน ศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เขาได้ถามว่า “เขา (ท่านศาสนทูต) เป็นคนที่ซื่อฉลาดหรือไม่?” พวกเขา (บรรดาผู้ ปฏิเสธศรัทธา) ตอบว่า “ไม่เคยเลย” เขาจึงกล่าวแก่พวก เขาว่า “เช่นนั้นแหละ บรรดาศาสนทูตทุกคนล้วนไม่ใช่คน ซื่อฉลาด” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 7)

ด้วยเหตุนี้ท่านจึงเป็นคนที่ซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญา มาก ที่สุดที่มีต่อชาวกูร็อยซ์ จนกว่าชาวกูร็อยซ์จะเป็นฝ่าย ยกเลิกพันธสัญญานั้นเสียเอง

ความซื่อสัตย์ต่อคำมั่นสัญญาของท่านได้ครอบคลุมไป ถึงต่อคนที่มีบุญคุณเมื่อเขาได้เสียชีวิตและล่วงลับไปแล้ว ด้วยซ้ำ

ท่านศาสนทูตได้รักษาสัญญาอย่างดีเยี่ยมต่อภรรยาคน แรกของท่านนั่นคือท่านหญิงเคาะดีญะฮฺ ด้วยการปกป้อง

รักษาเกียรติของท่านหญิง สำคัญในบทบาทของท่านหญิง และพยายามทำดีต่อญาติใกล้ชิดและเพื่อนๆ ของท่านหญิง

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ผู้เป็นภรรยาของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้เล่าถึงการทำตามคำมั่นสัญญาของท่านที่มีต่อภรรยาคนแรกนั่นคือท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ ซึ่งนางได้เสียชีวิตในช่วงแรกๆ ของการเป็นศาสนทูตของท่าน และท่านหญิงอาอิชะฮ์ไม่ทันได้รู้จักกับนาง นางกล่าวไว้ว่า “ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) มักจะกล่าวถึงนาง ซึ่งบางครั้งเวลาที่ท่านได้เชือดแพะ ท่านก็จะตัดเนื้อส่วนหนึ่งเพื่อไปมอบให้กับเพื่อนๆ ของท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ จนบางครั้งฉันก็กล่าวออกมาว่า เหมือนในโลกนี้ไม่มีผู้หญิงคนใดอีกแล้วนอกจากท่านหญิงเคาะดีญะฮ์? ท่านศาสนทูตจึงตอบมาว่า นางเคาะดีญะฮ์ ได้ทำสิ่งนั้น สิ่งนี้ แล้วท่านก็ได้กล่าวถึงความดีงามต่างๆ ที่ท่านหญิงได้ทำไว้” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 3607)

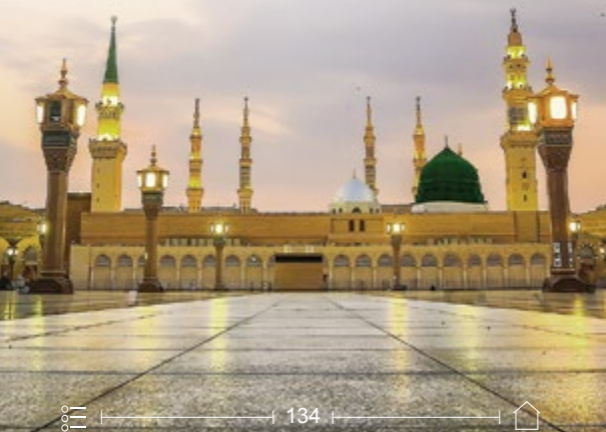
ครั้งหนึ่งมีคณะทูตของกษัตริย์อัน-นะญาซีฮ์ (ซึ่งเป็นกษัตริย์เมืองอบิสส์เนียในยุคหนึ่งที่เคยให้การคุ้มครองชาวมุสลิมในช่วงแรกๆ ของอิสลาม) ได้มาหาท่านศาสนทูต ท่านจึงยืนขึ้นและต้อนรับพวกเขาด้วยตัวของท่านเอง บรรดาสาวกจึงกล่าวแก่ท่านว่า “ตามจริง เพียงพอแล้วที่จะให้พวกเราทำหน้าที่นี้” ท่านจึงกล่าวว่า “แท้จริง พวกเขาเคยดูแลต้อนรับบรรดาสาวกของเราเป็นอย่างดี ซึ่งฉันชอบที่จะดูแลพวกเขาด้วยตัวเอง” (ซุอะบูลอิมาน หมายเลข 8704)

ท่านศาสนทูตได้ทดแทนบุญคุณของเครือญาติและบรรดาสาวกของท่าน ซึ่งท่านไม่เคยลืมบุญคุณของลุงของท่านนั่นคืออับดุลลาฮ์ที่ได้อบรมเลี้ยงดูในขณะที่ท่านอายุแปดขวบ ทั้งยังดูแลเอาใจใส่และปกป้องตัวท่าน ซึ่งท่านศาสนทูตพยายามชี้แนวทางที่ถูกต้องแก่ท่านจนถึงวาระสุดท้าย สุดท้ายท่านศาสนทูตทำได้เพียงขอให้อัลลอฮ์ทรงให้อภัยแก่เขาหลังจากที่เขาได้เสียชีวิตไปแล้วจนกระทั่งอัลลอฮ์ได้ห้ามท่านกระทำเช่นนั้น

และส่วนหนึ่งจากความซื่อสัตย์ในคำมั่นสัญญาของท่านศาสนทูตคือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับท่านหาญิบ บุตร อบี บัลตะอะฮะฮ์ ที่ได้แอบปล่อยความลับของท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก โดยที่เขาได้เขียนจดหมายไปยังชาวกรือยซ์เพื่อแจ้งการเคลื่อนไหวของศาสนทูตของอัลลอฮ์และบรรดากองกำลังของท่าน แต่แล้วท่านก็ได้ให้อภัยแก่เขาเพื่อแสดงถึงความซื่อสัตย์ในคำมั่นสัญญาที่มีต่อคนที่เคยอยู่ร่วมกับท่านในช่วงแรกของอิสลามและร่วมรบในสงครามบะดร์ นอกจากนี้ท่านยังได้กล่าวแก่คนที่ต้องการให้ลงโทษเขาว่า “ในความเป็นจริง เขา (ท่านหาญิบ) เคยเข้าร่วมสงครามบะดร์ และท่านรู้หรือไม่ว่าอัลลอฮ์ได้มองดูชาวบะดร์และได้ดำรัสแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงทำตามที่เราท่านต้องการเถิดเพราะแท้จริงฉันได้อภัยแก่พวกท่านแล้ว” (มุสลิมหมายเลข 2494)

ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้เป็นต้นแบบที่ดีเยี่ยมในด้านจรรยาบรรณทุกแง่มุมของชีวิต ทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันในคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ และเป็นการปฏิบัติตามแบบอย่างของบรรดาศาสดาที่มีเกียรติก่อนหน้า

มัสยิดศาสนทูตมุฮัมมัดถูกสร้างขึ้นที่เมืองมะดีนะฮ์
หรือเมืองมะดีนะฮ์ อัล-มุนาวะเราะฮ์ตามที่ชาวมุสลิม
ได้เรียกกัน มันคือเมืองศักดิ์สิทธิ์ที่สำคัญลำดับที่
สองถัดจากเมืองมักกะฮ์ ซึ่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้
อพยพไปยังเมืองนี้ และได้สร้างมัสยิดของท่านขึ้นมา
ทั้งยังเป็นที่พักพิงของท่านอีกด้วย ซึ่งในแต่ละปีมีชาว
มุสลิมได้หมุนเวียนกันไปเยี่ยมเยียนเป็นล้านๆ คน

คำกล่าวบางส่วนของท่านศาสดานูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน)

ท

ชาวมุสลิมต่างให้ความสำคัญต่อการรายงานคำพูดหรือวจนะของท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ทั้งการรายงานด้วยการบอกเล่าและการจดบันทึก นอกจากนี้บรรดานักท่องจำและผู้รู้ต่างก็แข่งขันกันในการบันทึกและอธิบายกำกับสำนวนต่างๆ ของรายงานเหล่านั้น อีกทั้งได้นำเสนอระบบและระเบียบวิธีที่น่าทึ่งเพื่อใช้ยืนยันความถูกต้องของรายงาน และรับรู้ว่ายารายงานใดถูกต้องและรายงานใดไม่ถูกต้อง แม้กระทั่งในส่วนรายละเอียดของประโยคหรือคำต่างๆ รวมถึงสิ่งที่ถูกเพิ่มเข้ามาต่างๆ ที่ไม่ใช่เป็นเนื้อหาเดิม

นี่คือตัวอย่างวจนะของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน)

แท้จริงการงานทั้งหลายนั้นขึ้นอยู่กับการเจตนา และ
แท้จริง สำหรับแต่ละคนนั้น ก็จะได้รับตามที่เขา
ได้ตั้งเจตนาไว้” (อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข 1)

“ความดีนั้นคือการมีจรรยาบรรณทางดงาม ส่วน
ความชั่วนั้นคือสิ่งที่คอยสร้างความกระสับกระส่าย
ในตัวท่าน และท่านก็ไม่ชอบให้ใครรู้เห็น” (มุสลิม
หมายเลข 2553)

“ท่านจงสมณะต่อโลกนี้ แล้วอัลลอฮฺจะรักท่าน และ
จงสมณะต่อสิ่งที่อยู่กับคนอื่น แล้วพวกเขา
จะรักท่าน” (อิบนุมาญะฮฺ หมายเลข 4102)

“อุปมาตัวฉัน และศาสดาทั้งหลาย อุปมาดังบุคคล
ที่สร้างอาคารหลังหนึ่ง โดยได้สร้างอาคารหลังนั้น
อย่างสวยงามและสมบูรณ์ เว้นแต่มุมหนึ่งของอาคาร
หลังนั้น ที่ไม่ได้ก่ออิฐอยู่ก่อนหนึ่ง ผู้คนได้เข้าไป
เยี่ยมชมอาคารหลังนั้น ต่างก็พากันชอบใจและกล่าวว่า
ว่า ตรงนี้น่าจะมีการก่ออิฐ (อาคารนี้จึงจะได้สมบูรณ์)
ท่านศาสนทูตจึงกล่าวว่า ฉันนี้แหละคืออิฐก้อนนั้น
และฉันคือศาสดาคนสุดท้าย” (อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข
3342)

“

“พวกท่านจะไม่ได้เข้าสวรรค์จนกว่าพวกท่านจะศรัทธา และพวกท่านจะไม่ศรัทธาอย่างสมบูรณ์จนกว่าพวกท่านจะรักใคร่ปรองดองกัน พวกท่านจะเอาไหม ฉันจะบอกวิธีหนึ่งที่เมื่อพวกท่านปฏิบัติแล้ว พวกท่านก็จะรักใคร่ซึ่งกันและกัน นั่นคือ จงแพร่ขยายการกล่าวทักทายสลามในหมู่พวกท่าน” (มุสลิม หมายเลข 54)

“มุสลิมคือบุคคลที่ทำให้บรรดามุสลิมคนอื่นๆ
ปลอดภัยจากดินและมือของเขา ส่วนผู้อพยพนั้น
แท้จริงแล้วคือผู้ที่อพยพหรือหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่พระองค์
อัลลอฮ์ทรงห้าม” (อัล-บะคอรีฮ์ หมายเลข 10)

“จงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ไม่ว่าท่านจะอยู่ ณ ที่ใดก็ตาม
และจงตามหลังความชั่วด้วยการทำความดีชดใช้ ซึ่ง
ความดีนั้นจะไปลบล้างความชั่วได้ และจงปฏิสัมพันธ์
กับเพื่อนมนุษย์ด้วยจรรยาบรรณที่ดีงาม” (อัต-ติรมิ
ซีฮ์ หมายเลข 1987)

“พึงทราบเถิดว่า คนที่อธรรมต่อคนที่ไม่ใช่มุสลิม
หรือบังคับให้เขาทำในสิ่งที่เกินความสามารถ
หรือยึดสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากเขาโดยที่เขาไม่พอใจจะให้ ฉันท
(ศาสนทูตมุฮัมมัด) จะเป็นคู่ใจที่จำเลยกับเขาในวัน
แห่งการพิพากษา” (อบู ดาวูด หมายเลข 3052)

“บรรดาผู้มีความเมตตาฉันนั้น พระเจ้าผู้ทรงเมตตา
จะให้ความเมตตาแก่พวกเขา ฉะนั้น พวกท่านจงมี
ความเมตตาแก่ผู้ที่อยู่บนแผ่นดิน แน่แท้ พระผู้ทรง
อยู่บนฟ้าจะทรงเมตตาพวกท่าน” (อบู ดาวูด
หมายเลข 4941)

“ผู้ใดที่ไม่มีความเมตตาปรานีต่อผู้เยาว์ของเรา และไม่ให้เกียรติแก่ผู้อาวุโสของเรา ผู้นั้นไม่ใช่พวกของเรา” (อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 1920)

“ใครก็ตามที่บรรเทาความทุกข์ยากของผู้ศรัทธาจากบรรดาความทุกข์ยากต่างๆ ของโลกดุนยา อัลลอฮ์ก็จะบรรเทาความทุกข์ยากของเขาจากบรรดาความทุกข์ยากต่างๆ ของวันปรโลกเช่นกัน และใครก็ตามที่ให้ความสะดวกแก่ผู้ขัดสน อัลลอฮ์ก็จะให้ความสะดวกแก่เขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และใครก็ตามที่ปกปิด (สิ่งที่น่าละอายหรือความผิด) ของมุสลิม อัลลอฮ์ก็จะทรงปกปิดเขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และอัลลอฮ์พร้อมจะให้ความช่วยเหลือบ่าว ตราบใดที่บ่าวยังอยู่

ในการให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้องของเขา และผู้ใด
ก็ตามที่เดินทางเพื่อแสวงหาความรู้ อัลลอฮฺจะทรง
ประทานความง่ายดายแก่เขาซึ่งเส้นทางสู่สวรรค์ และ
ไม่มีกลุ่มชนใดที่รวมตัวกัน ณ บ้านหลังหนึ่งในบรรดา
บ้านของอัลลอฮฺ(มัสนุด)โดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์ของ
พระองค์ และศึกษากันระหว่างพวกเขา นอกจากความ
สงบ (สะกีนะฮฺ)จะลงมายังพวกเขา และความ
เมตตา(เราะห์มะฮฺ) จะปกคลุมพวกเขา มลาอิกะฮฺจะ
ห้อมล้อมพวกเขาและอัลลอฮฺจะทรงรำลึกถึงพวกเขา
ท่ามกลางผู้ที่อยู่กับพระองค์ และผู้ใดก็ตามที่ทำงาน
ของเขาขาดตกบกพร่อง เชื้อสายและวงศ์ตระกูลของ
เขาก็มีอภัยกระดืบเขาได้” (มุสลิม หมายเลข 2699)

“ผู้ใดที่คดโกงเรา ผู้นั้นไม่ใช่พวกของเรา” (อัต-ติรมิ
ซีห์ หมายเลข 1315)

“อุปมาบรรดาผู้ศรัทธาในด้านความรัก ความเอื้อ
อาทร และความปรองดองที่มีให้กันและกันนั้น
อุปมาเรือร่นำเดียวกัน เมื่อใดก็ตามที่อวัยวะส่วนหนึ่ง
เจ็บปวด ก็จะมีผลต่ออวัยวะส่วนที่เหลือต้องอดหลับ
อดนอนและเจ็บไข้ไปด้วย” (มุสลิม หมายเลข 2586)

“ทุกๆ คนในหมู่พวกท่านนั้นถือเป็นผู้ดูแล และทุกๆ คนในหมู่พวกท่านก็ต้องถูกสอบสวนในการดูแลของเขา ดังนั้นผู้นำก็คือผู้ดูแลคนซึ่งจะต้องถูกสอบสวนในหน้าที่การดูแลของเขา ผู้ชาย(สามี)มีหน้าที่ดูแลครอบครัวของตน ซึ่งต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับหน้าที่ของตน ผู้หญิง(ภรรยา)มีหน้าที่ดูแลบ้านของสามี รวมทั้งลูกๆ ซึ่งจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับหน้าที่ของนาง ฟิงทราบไว้ด้วยว่า ทุกๆ คนเป็นผู้ดูแลและทุกคนต้องถูกสอบสวน” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 4892)

“ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกท่าน คือผู้ที่ปฏิบัติดีที่สุดต่อครอบครัวของเขา และฉันเป็นผู้ปฏิบัติดีที่สุดต่อครอบครัวของฉันในหมู่พวกท่าน” (อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 3895)

“ในขณะที่ชายคนหนึ่งกำลังเดินอยู่บนทางเส้นหนึ่ง เขาเกิดความรู้สึกหิวกระหายอย่างรุนแรง แต่แล้วเขาได้เจอบ่อน้ำแห่งหนึ่ง เขาจึงลงไปใบบ่อนั้นเพื่อดื่มน้ำ เมื่อดื่มเสร็จแล้วเขาได้ขึ้นมาจากบ่อ ทันใดนั้นเขาได้เจอสุนัขตัวหนึ่งมันกำลังเลียดินที่เปียกน้ำ เนื่องจากมีความกระหายอย่างรุนแรงเช่นกัน ชายคนนั้นได้พูดขึ้นว่า แท้จริงสุนัขตัวนี้ น่าจะมีความกระหายถึงที่สุดเช่นเดียวกับที่ฉันได้กระหาย เขาจึงลงไปใบบ่อนั้นอีกครั้งโดยใช้รองเท้าของเขาบรรจุน้ำจนเต็มแล้วเอาน้ำให้สุนัขตัวนั้นดื่ม พระองค์อัลลอฮ์ได้ตอบแทนผลบุญให้

กับชายผู้นั้น และได้อภัยโทษให้แก่เขา บรรดาสาวก
ถามท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺว่า เราทำความดีต่อสัตว์
แล้วได้ผลบุญกระนั้นหรือ? ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า
“การทำความดีกับสิ่งมีชีวิตทุกชนิดจะได้รับผลบุญ”
(อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 2466)

“ลักษณะของพวกกลับกลอกมีอยู่สามประการ เมื่อ
เขาพูดก็จะโกหก เมื่อเขาสัญญาก็จะผิดสัญญา และ
เมื่อเขาได้รับความไว้วางใจเขาก็จะทำลายความไว้วางใจ”
(อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 33)

“ส่วนหนึ่งจากความดีงามสำหรับอิสลามของผู้หนึ่ง
คือการที่เขาละทิ้งสิ่งที่ไม่ใช่สาระเกี่ยวข้องกับตัวเอง”
(อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 2317)

“แท้จริง อัลลอฮฺทรงชอบความอ่อนโยนในทุกๆ
กิจการ”(อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 5678)

ท่านยังกล่าวว่า “ผู้ใดที่ไม่มีความอ่อนโยน เขาก็จะ
ไม่ได้รับความดีงาม” (มุสลิม หมายเลข 2592)

อัลกุรอานได้พรรณนาถึงท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ไว้อย่างไร ?

อัลกุรอานได้สะท้อนถึงคุณลักษณะที่ยอดเยี่ยมของบุคลิกภาพท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) รวมถึงการวางตัวของท่านต่อผู้ที่อยู่รายล้อม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงจรรยาบรรณ บุคลิกภาพ และตัวตนของท่านได้เป็นอย่างดี

- ท่านเป็นความเมตตาเพื่อประชาชาติทั้งหลาย (บทอัล-อัมบิยาห์ โองการที่ 107) ไม่ใช่เพื่อชาวมุสลิมเพียงอย่างเดียว
- ท่านอยู่ดำรงอยู่บนหลักคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ (บทอัล-เกาะลัม โองการที่ 4)
- ท่านได้ใช้ความพยายามอย่างที่สุดเพื่อชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้คน และท่านก็โศกเศร้ากังวลอย่างยิ่งที่เห็น

ความหลงผิดของพวกเขา จนกระทั่งต้องมีการเน้นย้ำ บ่อยครั้งว่าภารกิจของท่านนั้นมีเพียงแค่การเรียกร้อง เชิญชวน ส่วนใครที่จะอยู่ในทางนำหรือไม่นั้นเป็นเรื่องที่ อัลลอฮ์จะดลบันดาลให้เกิดขึ้นกับผู้ที่พระองค์ประสงค์ เท่านั้น (บทสุุด โองการที่ 12 บทอัล-อันอาม โองการที่ 107 และบทอัล-กะฮ์ฟ โองการที่ 110)

- ท่านพยายามหาเหตุผลที่จะให้อภัยแก่ผู้อื่น และมักจะ ไม่ถือสาในความพลั้งพลาดของพวกเขา (บทอัล-เตา บะฮ์ โองการที่ 43)
- ท่านจะขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยต่อบรรดาศัตรู (หลังจากที่พวกเขา ได้เสียชีวิตแล้ว) จนพระองค์มีคำสั่งห้ามกระทำเช่นนั้น (บทอัล-เตาบะฮ์ โองการที่ 80)
- ท่านจะรู้สึกลำบากใจในความทุกข์ยากที่บรรดาผู้ ศรัทธาได้ประสบ และท่านจะห่วงใยและเมตตาสงสาร พวกเขา (บทอัล-เตาบะฮ์ โองการที่ 128)
- บางครั้งมีคนมาอยู่ในบ้านของท่านนานจนสร้างความ รำคาญใจ แต่ท่านก็รู้สึกกระดากอายที่จะบอกพวกเขา (บทอัล-อะห์ซาบ โองการที่ 53)
- มีความเรียบง่าย อะลุ่มอล่วย มีหัวใจที่อ่อนโยน ปฏิบัติ ต่อมิตรสหายด้วย ความอ่อนโยน คอยปรึกษาหารือกับพวกเขา และนำ ความคิดเห็นของพวกเขามาใช้แม้ในช่วงที่เกิดวิกฤต หนักหน่วงก็ตาม (บท อาล อิมรอน โองการที่ 159)

อัลกุรอานคือ มหัศจรรย์อมตะของ อิสลาม

อ

อะไรคืออัลกุรอาน คัมภีร์ที่มีการตีพิมพ์วาง
จำหน่ายและแจกจ่ายมากที่สุดทั่วทุกมุมโลก? และ
เป็นสิ่งที่ชาวมุสลิมมากกว่าหนึ่งพันห้าร้อยล้านคน
ได้ศรัทธา ?

อัลกุรอานคือคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวมุสลิมที่พวกเขาได้ศรัทธาว่า

- เป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ถูกประทานลงมายังศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เพื่อเป็นทางนำและแสงสว่างแก่มนุษย์
- เป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาจากฟากฟ้าเล่มสุดท้าย .
- ได้รับการปกป้องรักษาจากการถูกดัดแปลงและบิดเบือน
- การอ่านและการท่องจำอัลกุรอานถือเป็นศาสนกิจการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เจกเช่นที่พวกเขาได้เคารพภักดีพระองค์ด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติและข้อบังคับต่างๆ ในคัมภีร์อัลกุรอานนี้

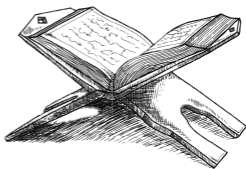
อัลกุรอานเริ่มประทานลงมาผ่านเทวทูต (มลาอิกะฮ์) ญิบรีล (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ภายหลังจากที่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) อายุครบ 40 ปี ซึ่งโองการแรกที่ถูกประทานลงมาคือ “จงอ่าน ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงบังเกิด” ถัดจากนั้นอัลกุรอานก็ถูกทยอยประทานลงมาเป็นระยะเวลา 23 ปี ตา เหตุการณ์และสถานการณ์ต่างๆ

อัลกุรอานถูกแบ่งออกเป็น 114 บท (สูเราะฮ์) ประกอบด้วยเนื้อหาและสำนวนที่หลากหลาย แต่ทั้งหมดเป็นที่เห็นพ้องกันว่ามีความสละสลวยและชัดเจนที่สุดในภาษาอาหรับ และเป็นคู่มือชี้แนะแนวทางผู้คนและเรียกกร้องพวกเขาสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว

ประเด็นหลักๆ ที่อัลกุรอานได้กล่าวถึง

1. ยืนยันความเป็นเอกหนึ่งเดียวของอัลลอฮ์ และปฏิเสธข้อสงสัยคลุมเครือต่างๆ จากกลุ่มคนที่ตั้งภาคีต่อพระองค์
2. เรื่องราวของบรรดาศาสดาและกลุ่มชนคนรุ่นก่อน
3. เรียกร้องไปสู่การพิเนิจใคร่ครวญสรรพสิ่งต่างๆ ที่ถูกสร้าง และการเพ่งพิเนิจสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราพร้อมทั้งแจจแจงจำนวนความโปรดปรานต่างๆ ของอัลลอฮ์ที่มีต่อเรา
4. ชี้แจงข้อบัญญัติของศาสนา รวมถึงข้อสั่งใช้และข้อสั่งห้ามต่างๆ
5. อธิบายถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธาและจรรยา มารยาทของพวกเขา และเตือนสำทับจากคุณลักษณะที่ไม่ดี
6. กล่าวถึงเหตุการณ์ในวันสิ้นโลก และการตอบแทนผู้ทำความดีและความชั่ว
7. อบรมขัดเกลาบรรดาผู้ศรัทธาผ่านเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) และบรรดาสาวกของท่าน

และนี่คือความพิเศษ
และเอกลักษณ์เฉพาะ
บางส่วนของอัลกุรอาน

ความมหัศจรรย์ในการปกป้องรักษา:

อัลลอฮ์ได้เรียกคัมภีร์เล่มสุดท้ายของพระองค์ว่า “อัลกุรอาน” เป็นการบ่งชี้ว่ามันจะถูกอ่านและถูกปกป้องรักษาไว้ในหัวใจ และพระองค์ก็ยังได้เรียกอัลกุรอานในหลายต่อหลายโอกาสว่า “อัล-กิตาบ” เป็นการบ่งชี้ว่าอัลกุรอานได้มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย ซึ่งทำให้อัลกุรอานถูกปกป้องรักษาในสองลักษณะนี้ไปพร้อมๆ กัน ดังนั้น เมื่อมีโองการใดก็ตามถูกประทานลงมายังท่านศาสนทูต ก็จะมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน้าท่าน และจะถูกท่องจำด้วยการถ่ายทอดจากปากของท่าน และไม่ว่าพยานที่เป็นบรรดานักท่องจำจะมากมายกี่คนก็ตาม ย่อมไม่เป็นที่ยอมรับจนกว่ามันจะสอดคล้องกับสิ่งที่ถูกบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรจะไม่เป็นที่ยอมรับหากมันไม่ตรงกับสิ่งที่ได้ถูกท่องจำมาจากปากของท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์

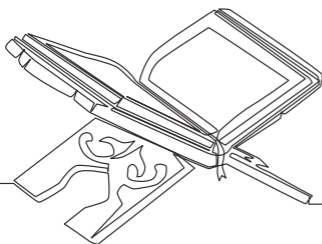
ในขณะที่นักเทววิทยาชาวคริสต์ได้ยืนยันว่าความแตกต่างที่ปรากฏในคัมภีร์ไบเบิลเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยปกติวิสัย เหตุเพราะต้นฉบับของคัมภีร์นั้นมีความหลากหลาย ปีที่มีการบันทึกก็แตกต่างกัน และเนื้อหาที่ถูกรวบรวมในคัมภีร์ไบเบิลฉบับต่างๆ ก็ไม่ได้สดใหม่ขณะที่วิวรณ์ถูกประทานลงมา ถึงแม้พวกเขาจะมองว่าเพียงพอแล้วที่คัมภีร์เหล่านี้จะมีเนื้อหาชี้้นำทางแก่นมนุษยชาติได้

แต่ในความเป็นจริง คนที่ศึกษาด้วยหัวใจที่เป็นกลางต่างยืนยันว่าอัลกุรอานนั้นปราศจากความบกพร่องและความขัดแย้งของเนื้อหาอย่างแน่นอน เหตุเพราะทั้งสำนวนและความหมายคือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง อัลกุรอานได้ถูกท่องจำและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรจากปากของศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ผู้ที่ได้รับการประทานวิวรณ์ลงมา ซึ่งไม่มีสิ่งใดเพิ่มเติมหรือลดน้อยลงไป ทั้งๆ ที่ชาวมุสลิมมีสำนักคิดที่แตกต่างกันไปและมีแนวทัศนะที่หลากหลาย แต่พวกเขาก็ไม่ได้ขัดแย้งในอัลกุรอานแม้เพียงคำเดียว

อัลกุรอานถูกปกป้องรักษาไว้อย่างดี และได้ถูกถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นตลอดหน้าประวัติศาสตร์ด้วยการจดจำอย่างแม่นยำที่สุด และมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างละเอียดและปราณีตที่สุด รวมถึงวิธีอ่าน การออกเสียง การท่องจำในใจวิธีการเขียนและวาดลวดลายอักษรในเล่มคัมภีร์ ซึ่งไม่มีตกหล่นแม้เพียงอักษรเดียว หรือเพิ่มเข้ามาแม้สระเดียวก็ตาม และหากแม้ว่าจะมีใครสักคนชื่อเล่มคัมภีร์ที่มีอยู่ในปัจจุบันจากพื้นที่ห่างไกลสุดของประเทศจีนหรือแอฟริกาตอนกลาง แล้วนำไปเทียบกับคัมภีร์อัลกุรอาน

ฉบับที่เขียนด้วยมือเมื่อประมาณหนึ่งพันปีก่อน และเล่มที่ถูกเก็บรักษาตามพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วโลก เขาก็จะพบกับความพิศวงอย่างมากเมื่อได้พบว่าทั้งตัวอักษรและคำต่างๆ รวมถึงวิธีการอ่านยังคงเหมือนเดิมโดยไม่มี การดัดแปลงหรือบิดเบือนใดๆ เลย ทั้งๆ ที่อยู่ต่างยุคต่างสมัย และมีภาษาที่แตกต่างกันไป แต่ทั้งหมดมีความเหมือนกัน ไม่ว่าท่านจะได้ยินการอ่านจากเด็กที่ท่องจำออกมาจากใจของเขาในประเทศอินโดนีเซียปัจจุบัน หรือจากผู้รู้มุสลิมที่สอนผู้คนในเมืองมักกะฮ์เมื่อหนึ่งพันปีที่แล้ว ในเรื่องนี้อัลกุรอานได้ระบุไว้ว่า “หากว่า อัลกุรอาน มาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้วไซ้ร้ แน่แน่นอนพวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมี ความขัดแย้งกันมากมาย”(บทอัน-นินสาฮ์ โองการที่ 82)

ซึ่งไม่แปลกเลย เพราะอัลลอฮ์ทรงรับประกันว่าจะปกป้องรักษาอัลกุรอานด้วยพระองค์เอง พระองค์ได้ตรัสว่า “แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน(อัลกุรอาน)ลงมา และแท้จริงเราจะเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน” (บทอัล-หิจญ์ร โองการที่ 9)

ความมหัศจรรย์ในการร้อยเรียงและอรรถรสดทางจิตใจ:

คนที่อ่านอัลกุรอานด้วยความตั้งใจจะสัมผัสได้ว่าอัลกุรอานได้สื่อสารโดยตรงต่อคนอ่านตัวต่อตัว ทั้งยังได้บอกเล่าและให้คำแนะนำต่างๆ แก่เขาอย่างไม่ขาดสาย และที่น่าที่กว่านั้นก็คือ อัลกุรอานได้ล้ำหน้าความคิดของเขา และช่วยชี้แนะความคิดให้ ประหนึ่งว่าเขาได้อ่านความคิดเหล่านั้นก่อนที่ตัวเขาจะประสบกับมันจริงๆ เสียอีก

ถ้าหากศิลปินสามารถจะวาดดวงตาที่ดูเหมือนว่ากำลังติดตามคนดูในทุกๆ ฝีก้าวที่เขาเดินย้ายไปมา แต่เป็นไปได้ อย่างไรก็ตามที่ตัวหนังสือสามารถจะติดตามความคิดของคนอ่าน และคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าแล้ว นอกจากนี้ บางครั้งมันยังได้เตรียมคำตอบสำหรับคำถามต่างๆ ก่อนที่เขาจะตั้งคำถามเหล่านั้นเสียด้วยซ้ำ ทั้งๆ ที่คนอ่านมีความหลากหลาย อีกทั้งความเชื่อและการเป็นอยู่ในชีวิตของแต่ละคนก็มีความแตกต่างกัน !

แท้จริง อัลกุรอานมีวิธีที่น่าทึ่งในการวิเคราะห์ความแตกต่างของแต่ละคน และยังสามารถเปิดเผยความลับต่างๆ ของเขา รวมถึงชี้ให้เห็นถึงความอ่อนแอของเขาได้ ในขณะที่ดูเหมือนว่ามันอาจจะแข็งแกร่งสำหรับผู้อ่านในแวบแรก แต่ทว่า ทั้งหมดนั้นก็เพราะอัลกุรอานต้องการปลุกตัวตนให้กระตุ้นสติปัญญาและหัวใจได้ฉุกคิดพร้อมๆ กัน ในคำถามต่างๆ ที่ตนพยายามประวิงเวลา และหลีกเลี่ยงที่จะหาคำตอบมาก่อนหน้านี้

เมื่อใครก็ตามได้อ่านอัลกุรอาน ได้ศึกษาเรื่องราวและ
พฤติกรรมของกลุ่มชนต่างๆ รวมถึงได้คลุกคลีกับแนวคิด
อารมณ์ รากเหง้า ความหลงผิดของบางกลุ่ม และการประสบ
ความสำเร็จของอีกบางกลุ่ม มันก็จะกระตุ้นให้เขาได้หยุด
ทบทวนตัวเองอีกครั้ง ทว่า ไม่เพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้น เพราะ
ทั้งโองการต่างๆ ภาพที่ถูกฉาย และตัวอย่างจิปาตะเหล่านั้นมี
ให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่าอีกมากมาย มันวนเวียนอยู่ด้วย
ท่วงทำนองที่ซึมซับเข้าสู่หัวใจทีละเล็กทีละน้อยโดยไม่รู้สึกรู้
กระทั่งอัลกุรอานได้กลายเป็นกระจกสะท้อนตัวตน ที่เปิดเผย
ข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะป็นข้อตำหนิและข้อบกพร่อง หรือ
ศักยภาพและโอกาส อัลกุรอานได้แทรกซึมเข้าไปในกันบังอัน
ลึกล้ำของจิตใจผู้อ่าน เพื่อนำไปสู่การยอมรับและยืนยันว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

ท่านจะพบว่า เมื่อใดที่เขารู้สึกสิ้นหวังและท้อแท้เขาก็จะ
อ่าน “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) โอ้ ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย!
บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมด
หวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัย
ความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย
ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัลกุรอาน บทอัล-ฮุมร โองการที่ 53)

และในช่วงที่เขารู้สึกสับสนและสับสนได้ถึงความขัดแย้งอัน
รุนแรงในใจ และต้องการผู้ที่เขาจะพึ่งพิงและเข้าหาความช่วยเหลือ
เหลือกับผู้นั้นได้ เขาก็จะพบกับความกรุณาธิคุณในคำรัสของ
อัลลอฮ์ที่ว่า “และเมื่อปวงบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วละก็ (จง
ตอบเถิดว่า) แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของ
ผู้ที่วิงวอนเมื่อเขาวิงวอนต่อข้า ดังนั้น พวกเขาจงตอบรับข้า
เถิด และจงศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะดำเนินชีวิตได้
อย่างถูกต้อง” (บทอัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ โองการที่ 186)

และในขณะที่เขาคิดว่าชีวิตของเขาหมดอาลัยตายอยาก และเขาไม่สามารถที่จะแบกรับหรือควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้นได้อีกแล้ว เขาก็จะพบกับโศกชั้นยอดและสิ่งที่จะคอยสนับสนุนเขาได้ในพระคำรัสของอัลลอฮ์ที่มีอยู่ในอัลกุรอานว่า “อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใดนอกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น แต่ละชีวิตจะได้รับการตอบแทนที่ดีในสิ่งที่เขาได้แสวงหาไว้ และจะได้รับการลงโทษในสิ่งชั่วร้ายที่เขาได้แสวงหาไว้ โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าถือโทษแก่เราเลย หากพวกเราลืม หรือผิดพลาดไป โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรทุกภาระหนักใดๆ แก่พวกเรา เฉกเช่นที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกแก่บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเรา โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้พวกเราแบกภาระที่เราไม่มีกำลังใดๆ จะแบกมันไหว และได้โปรดอภัยโทษแก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั่น คือ ผู้ปกครองของพวกเรา ดังนั้นได้โปรดช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด” (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 286)

วิลล์ ดิวเรนท์ นักประวัติศาสตร์อารยธรรมผู้มีชื่อเสียงชาวอเมริกันได้ยอมรับว่าอัลกุรอานและสถานะของมันได้ส่งอิทธิพลต่อคนที่มีใจเป็นกลางทุกคน (The Story of Civilization เล่ม 13 หน้า 68-69) โดยเขาได้กล่าวว่

บรรดาผู้มีความรู้และปัญญาชนมากมายทุกยุคสมัยในอดีตได้ศรัทธาต่ออัลกุรอาน รวมถึงในยุคของเรานี้ด้วย เฉกเช่นที่ผู้คนหลากหลายทางความคิดและสติปัญญานับไม่ถ้วนได้ศรัทธา ซึ่งไม่ใช่เพราะเหตุผลใดนอกเสียจากว่า อัลกุรอานได้นำหลักการศรัทธาอันแท้จริงและมีความชัดเจนที่ทุกคน

สามารถยอมรับได้ ... เป็นหลักการศรัทธาที่ง่ายที่สุด
คลุมเครือน้อยที่สุด ห่างไกลที่สุดจากการยึดติดกับพิธีกรรม
ต่างๆ และเป็นอิสระมากที่สุดจากรูปแบบการเคารพรูปปั้น
และบรรดานักบวช ... และในความเป็นจริง อิสลามได้สอน
ให้มนุษย์เผชิญหน้ากับความทุกข์ยากในชีวิต และให้ยอมรับ
ในข้อจำกัดที่มีอยู่โดยไม่มีการโอตครวญและท้อแท้ แท้จริง
อิสลามได้นิยามศาสนาและกำหนดเนื้อหาหมั่นไว้อย่างชัดเจน
ซึ่งชาวคริสต์และชาวยิวคนใดก็ตามที่มีความเชื่อถูกต้องย่อม
ไม่มีข้ออ้างหรือปัจจัยใดที่จะบอกปิดอัลกุรอาน “การที่พวก
เจ้าผินหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก
หาใช่สาระแห่งคุณธรรมไม่ แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ (เทวทูต)
ต่อบรรดาคัมภีร์ และศาสนทูตทั้งหลาย และบริจาคทรัพย์
ต่างๆ ที่มีความรักในทรัพย์นั้น แก่บรรดาญาติที่สนิท และ
บรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ยากจน และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง
และบรรดาผู้ที่มาขอ และบริจาคในการไถ่ทาส และเขา
ได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจ่ายซะกาต และ(คุณธรรม
นั้น) คือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกเขาโดยครบถ้วน เมื่อ
พวกเขาได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่อดทนในความทุกข์ยาก
และในความเดือดร้อน และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้
แหละคือผู้ที่พูดจริง และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความ
ยำเกรง” (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ 177)

วิลลี่ ดิวแวนท์ ได้กล่าวว่า “บรรดาผู้มีความรู้ และปัญญาชนมากมายทุกยุคสมัยในอดีตได้ ศรัทธาต่ออัลกุรอาน รวมถึงในยุคของเรานี้ด้วย เช่นคนที่ผู้คนหลากหลายทางความคิดและ สติปัญญานับไม่ถ้วนได้ศรัทธา ซึ่งไม่ใช่เพราะ เหตุผลใดนอกเสียจากว่า อัลกุรอานได้นำหลัก การศรัทธาอันแท้จริงและมีความชัดเจนที่ทุกคนสามารถยอมรับได้ ... เป็นหลักการศรัทธาที่ ง่ายที่สุด กลุ่มเครือน้อยที่สุด”

อัลกุรอานมาจาก ที่ใด?

คำถามเชิงตรรกะที่จะแวบเข้ามาในหัวทันทีเมื่อพูดถึงคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวมุสลิม ก็คืออัลกุรอานและความเกี่ยวข้องกับศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) .. ดังนั้น ทำไมเราต้องยอมรับการรายงานของชาวมุสลิมเกี่ยวกับเรื่องเล่านี้ด้วย? เรามีสิทธิหรือไม่ที่จะตั้งคำถามในเรื่องนั้น?

นั

นักประวัติศาสตร์เห็นพ้องกันว่าอัลกุรอานถูก
ประทานลงมาแล้วผ่านลิ้นของชายอาหรับคนหนึ่งที่ไม่
ออกเขียนไม่ได้ ซึ่งเกิดในเมืองเมกกะ (ประเทศซาอุดี
อาระเบีย) ในคริสต์ศตวรรษที่หก โดยมีชื่อว่ามุฮัมมัด
บุตร अबดุลลอฮ์ ซึ่งประวัติศาสตร์ทั้งหมดต่างรายงาน
เห็นพ้องกันในเรื่องนี้อย่างประจักษ์ชัด และเรา
ก็ยังได้อ่านคัมภีร์เล่มนี้ด้วยสัมผัสที่ชัดเจนว่ามันไม่ใช่
สิ่งประดิษฐ์ของผู้ชายคนนี้ แต่มันคือคำรัสที่มีเกียรติ
ซึ่งถูกส่งให้แก่เขาจากอัลลอฮ์ หน้าที่ของท่านศาสนทูต
มุฮัมมัดไม่ใช่อื่นใดนอกจากเผยแผ่และอธิบายมันแก่
มนุษย์ โดยไม่มีการเพิ่มเติมหรือตัดทอนใดๆ

มีความเป็นไปได้ไหม ถ้าศาสนทูตมุฮัมมัด
จะประดิษฐ์คำภีร์ขึ้นมาเอง หรือศึกษาเรียนรู้จากผู้อื่น
แล้วมาปรับเปลี่ยนสำนวน และนำเสนอแก่ผู้คนหลัง
จากนั้น?

หากศาสนทูตของอิสลามต้องการหลอกลวงผู้คน
เพื่อขยายอิทธิพลของท่านเหนือพวกเขา ด้วยการ
อ้างคำพูดของท่านไปยังอัลลอฮ์ แล้วเหตุใดท่าน
จึงไม่เคยอ้างว่าคำพูดทั้งหมดของท่านนั้นมาจาก
พระองค์ด้วยเล่า?!

ในความเป็นจริง มันคือคำถามที่กระโดดเข้าไป
โดยตรงสู่ความคิดของคนที่ยังไม่เคยอ่านและศึกษาอัล
กุรอาน หรือเรียนรู้ชีวประวัติของท่านศาสนทูต
มุฮัมมัดและเรื่องราวต่างๆ ของท่านมาก่อน

ตามข้อเท็จจริงที่เรารู้ และตามสิ่งที่การศึกษาทาง
ประวัติศาสตร์ได้บอกยืนยันกับเราไว้ ก็คือมีบรรดานัก
ประพันธ์และนักคิดมากมาย ที่ฉกฉวยผลงาน ของคน
อื่นด้วยการขโมยมันและเอาไปอ้างว่าเป็นผลงานของ
ตัวเอง แต่นี่มันสวนทางกัน ทำไมเล่าที่คนๆ หนึ่งยอมให้
เอาผลงานทางปัญญาตนไปบอกว่าเป็นของผู้อื่น?

สิ่งที่ทำให้ฉงนใจอีกอย่างก็คือ หากศาสนทูตของอิสลามต้องการหลอกลวงผู้คนเพื่อขยายอิทธิพลของท่านเหนือพวกเขา ด้วยการอ้างคำพูดของท่านไปยังอัลลอฮ์ แล้วเหตุใดท่านจึงไม่เคยอ้างว่าคำพูดทั้งหมดของท่านนั้นมาจากพระองค์ด้วยเล่า?

ปัญญาจะรับได้หรือ หากท่านศาสนทูตเป็นคนที่ประพันธ์และประดิษฐ์คัมภีร์ขึ้นมา แล้วเอาไปอ้างถึงอัลลอฮ์เพียงเพื่อขยายอิทธิพล ยกย่องสถานะ และเกียรติของตัวเอง แต่ในขณะเดียวกันก็พบว่าในคัมภีร์นั้นมีหลายจุดที่ผู้ประพันธ์ได้ตำหนิตีตนตัวของมุฮัมมัดโดยตรง ทั้งยังได้ให้ข้อแนะนำและให้แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งหลายของเขาด้วย?

ในความเป็นจริง คนที่อ่านอัลกุรอานย่อมรู้ว่าอัลกุรอานไม่ได้มีข้อยกเว้นในการตำหนิตักบุคคลเฉพาะหรือคนทั่วไป เพราะอัลกุรอานเคยตำหนิและตักเตือนท่านศาสนทูตมุฮัมมัดในประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของท่านในครอบครัว รวมถึงยังบอกว่าการตัดสินใจบางอย่างของท่านในการบริหารปกครองนั้นไม่ถูกต้องยิ่งกว่านั้น แม้กระทั่งในเรื่องที่เกี่ยวกับวิธีการเรียกร้องเชิญชวนผู้คนของท่านด้วยซ้ำไป

ในจำนวนนั้นคือเหตุการณ์ของชายตาบอดคนหนึ่งที่เป็นสาวกของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้มาหาท่านศาสนทูต ซึ่งในขณะนั้นท่านวุ่นอยู่กับการเชิญชวนหนึ่งในแกนนำของเผ่ากูร็อยซที่

ท่านคาดหวังจะให้เข้ารับอิสลาม โดยที่ชายตาบอดคนนั้นไม่รู้ว่าคุณศาสนทูตมุฮัมมัดกำลังวุ่นอยู่กับการเชิญชวนนั้น เขาจึงได้เรียกท่านว่า “ได้โปรดสอนฉันจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนท่านด้วยเถิด” เขาได้คะยั้นคะยอท่านและกล่าวซ้ำไปมาหลายครั้ง จนทำให้ท่านศาสนทูตมีสีหน้าบึ้งด้วยความไม่พอใจ และหวังอยากให้ชายตาบอดคนนั้นรอกจนกว่าท่านจะเสร็จจากสิ่งที่กำลังวุ่นอยู่ หลังจากนั้นท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็ได้ผละออกไปจากชายตาบอดคนนั้นโดยไม่ได้ตอบคำถามใดๆ อัลกุรอานจึงบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นนั้นและให้มันปรากฏอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์ และยังได้ฉายภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างละเอียด ด้วยการชี้แจงว่ามุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ทำหน้าที่ใส่ชายตาบอดและได้ทิ้งเขาไปโดยไม่ตอบคำถามใดๆ ไร้อย่างไร อัลกุรอานไม่ได้หยุดเพียงแค่นี้ แต่อัลกุรอานยังตามมาด้วยการตำหนิต่านศาสนทูต และสั่งสอนชี้แนะอย่างเด็ดขาดว่าอย่าได้ทำเช่นนั้นอีกในบทหนึ่งของอัลกุรอาน ที่ถูกตั้งชื่อตามเหตุการณ์นั้นว่า “อะบะสะะ” (เขาทำหน้าที่) (ดูบทอะบะสะ โองการที่ 1-11) ทำให้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้กล่าวแก่ชายตาบอดคนนั้นทุกครั้งที่เขามาหาท่านหลังจากเหตุการณ์นั้นว่า “ยินดีต้อนรับ ชายที่ทำให้ฉันได้รับการติเตียนจากพระผู้อภิบาลของฉัน” แล้วท่านก็จะปฎิบัติของท่านให้กับเขา

อัลกุรอานได้บันทึกเหตุการณ์อย่างมากมายที่เป็นการสั่งสอนและติเตียนศาสนทูตของอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเราบางคนไม่อยากที่จะได้ยินเรื่องเช่นนั้นต่อหน้าคนอื่นด้วยซ้ำ แล้วจะเป็นไปได้หรือที่จะมีใครสักคนเผยแพร่ความผิดพลาดของเขา และยังได้บันทึกลงในหน้าประวัติศาสตร์ด้วยวิธีการนี้ หากเขาต้องการตำแหน่งและเกียรติเพื่อตัวเองจริงๆ !

นอกจากนี้ประวัติศาสตร์ยังได้บันทึกเหตุการณ์อย่างมากมายให้เราเห็นว่าศาสนทูตมุฮัมมัด(ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ใช้ชีวิตอย่างยากลำบากแค่ไหนในช่วงเวลาที่เฝ้าหวังว่าจะมีโองการ อัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่ท่าน เพื่อยืนยันถึงความสัจจริงและสถานะของท่าน หรือเพื่อลบข้อครหาในตัวท่านและครอบครัวท่าน แต่อัลกุรอานก็ยังไม่ถูกประทานลงมาแก่ท่านเสียที

ในจำนวนนั้นคือเหตุการณ์ที่กลุ่มชนของท่านที่ได้ตั้งตนเป็นปรปักษ์และคอยทำร้ายท่าน ไปขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ชาวคัมภีร์บางคนให้ช่วยเหลือพวกเขาในการทำสงครามกับมุฮัมมัด

ผู้รู้ชาวคัมภีร์ได้แนะนำพวกเขาให้ถามท่านศาสนทูตสามคำถาม ถ้าตอบได้ทั้งหมดเขาคือศาสนทูตตัวจริง แต่ถ้าเขาตอบไม่ได้เขาก็ไม่ใช่ศาสนทูต พวกเขาจึงพากันไปถามท่าน ซึ่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้ตอบพวกเขาเป็นการทำทนายว่า “ฉันจะตอบพวกท่านในวันพรุ่งนี้”

แต่แล้วโองการอัลกุรอานก็ได้วางเงื่อนไขไม่ถูกประทานลงมายังท่านศาสนทูตมุฮัมมัดเป็นระยะเวลาหนึ่ง ทำให้พวกศัตรูพากันเยาะเย้ยท่านเนื่องจากไม่มีคำตอบให้พวกเขา ท่านศาสนทูต มุฮัมมัดจึงรู้สึกทุกข์ระทมอย่างมากในเหตุการณ์นั้น โองการอัลกุรอานถูกประทานลงมาเพื่อตอบประเด็นดังกล่าวหลังจากนั้นถึงสิบห้าวัน พร้อมกันนั้นอัลกุรอานยังได้สั่งสอนท่านศาสนทูตมุฮัมมัดว่า เจ้าอย่าได้กล่าวว่าฉันจะทำได้ในวันพรุ่งนี้ นอกจากจะผูกกับพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ด้วยการกล่าวว่า “อินชาอัลลอฮ์” (หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์) และคำตอบที่ล่าช้านั้น แท้จริงแล้วเป็นการสอนบทเรียนจากอัลลอฮ์ให้กับเจ้า (บทอัล-กะฮ์ฟฺ โองการที่ 24)

การใส่ไคล้ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง:

เป็นเรื่องน่าแปลกที่เรื่องราวและชีวิตของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) สามารถเป็นหลักฐานได้อย่างประจักษ์ชัดในความสัจจริงของท่าน

เพราะเป็นไปได้อย่างไรคนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และใช้ชีวิตท่ามกลางกลุ่มชนที่ไม่รู้หนังสือ สามารถที่จะปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาเข้าร่วมวงสนทนากับพวกเขา - ในสิ่งที่ไม่ผิด - สาละวนอยู่กับเรื่องปากท้องของตัวเอง และครอบครัว เลี้ยงแกะหรือทำมาค้าขายเพื่อเป็นการเลี้ยงชีพ ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ กับบรรดานักปราชญ์ ช่วงเวลาดังกล่าวนี้ยาวนานถึงสี่สิบปีบริบูรณ์ แต่เพียงแค่วิวพริบตาเดียวเขาก็กลับพูดคุยกับผู้คนในสิ่งที่พวกเขาไม่คุ้นเคยมาก่อน และเป็นสิ่งที่พวกเขาไม่เคยรับรู้มาจากบรรพบุรุษก่อนหน้านี้อเลย ท่านได้เล่าให้พวกเขาฟังเกี่ยวกับเรื่องราวของคนในอดีต ประวัติศาสตร์ของการสร้างสรรค์สิ่งทั้งหลาย และได้บอกเล่าชีวประวัติของบรรดาศาสนทูตก่อนหน้านี้อย่างละเอียด พร้อมกับแจกแจงบัญญัติต่างๆ ในทุกแง่มุมของชีวิตได้...!

ข้อเท็จจริงดังกล่าวทำให้คนที่ประจักษ์กับท่านจากคนในกลุ่มชนของท่านเองต่างตื่นตระหนกเป็น

อย่างมาก พวกเขาต่างกังวลและฉงนที่จะอธิบายสิ่ง
ที่ท่านนำมาให้พวกเขา จึงคิดค้นว่ามีอะไรบ้างที่พอจะ
ใส่ไคล้เพื่อโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้คนออกห่างจากท่าน?

เป็นการยากที่จะกล่าวอ้างว่าอัลกุรอานเป็นสิ่ง
ประดิษฐ์ของคนที่ซื่อมุฮัมมัด ซึ่งมันไม่กินกับ
สติปัญญาของคนที่อ่านและใคร่ครวญมัน และมันเป็น
ไปไม่ได้ที่มุฮัมมัดจะเรียนรู้เอามาจากคนอื่น เพราะมุ
ฮัมมัดนั้นใช้ชีวิตอยู่กับพวกเราตลอดเวลา และพวกเรา
รู้ว่าชีวิตของเขาเป็นเช่นไร... ดังนั้น พวกเขาจึงใส่ไคล้
ท่านอย่างสะเปะสะปะ ด้วยสิ่งใดสิ่งหนึ่งและด้วยสิ่งที่
ตรงข้ามกับสิ่งนั้นด้วย บางทีก็กล่าวหาว่าท่านเอามา
จากคนก่อนหน้านี้ และบางทีก็กล่าวหาว่าท่านได้
อุปโลกน์มันขึ้นมาเอง และบางทีก็กล่าวหาว่า มันเป็น
แค่การเล่าเรื่องราวที่มาจากความฝัน ... แต่เมื่อพวก
เขาไม่สามารถที่จะยืนยันเช่นนั้นได้ พวกเขาก็กล่าวหา
ว่า ท่านเป็นนักไสยศาสตร์ หรือนักกวี หรือบางทีถึงขั้น
กล่าวหาว่าเป็นคนบ้า!

แท้จริงแล้ว มันคือเรื่องเล่าเดียวกัน ที่อาจจะ
แตกต่างกันชื่อตัวละครเท่านั้น เพราะก่อนหน้านี้ท่าน
ศาสนทูตมุซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)
ก็เคยถูกใส่ไคล้ว่าเป็นนักไสยศาสตร์ไม่ใช่หรือ? และ
ท่านศาสนทูตอีซา (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็
เคยถูกใส่ไคล้ว่าเป็นคนบ้าไม่ใช่หรือ?

เช่นนี้แหละที่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้านี (ขอความ
สันติสุขจงมีแต่ท่านพวกท่านทั้งหลาย) ต่างก็เคย
ประสบมาก่อน ซึ่งเมื่อใดที่ศัตรูของพวกเขาหมด
หนทางที่จะไล่ไคล้ พวกเขา ก็จะกล่าวหาว่าพวกท่าน
เป็นนักไสยศาสตร์หรือคนบ้า และนี่คือลักษณะของคน
ที่เป็นพยานเท็จ เมื่อใดก็ตามที่เขาารู้สึกว่าจุดยืนของตน
สันคลอน และหลักฐานของเขาขาดความน่าเชื่อถือ
เขาก็จะพลิกแพลงในทุกรูปแบบ และจะพยายามไล่
ไคล้ด้วยทุกสิ่งที่ยกพร่อง ทั้งนี้ก็เพื่อจะให้ตัวเองได้มี
จุดยืนบ้าง แต่จากไหนเล่าที่เขาจะได้รับสิ่งนั้น!

ทำไมเราไม่ถือว่ามันเป็นเพียงความอัจฉริยะ:

ทุกคนเห็นพ้องกันว่าอัลลอฮฺได้ให้สติปัญญาของ
มนุษย์มีความสามารถหรือการสร้างสรรค์ที่สูงสุดอดจน
ยากจะจินตนาการ อย่างไรก็ตามโดยธรรมชาติแล้วสติ
ปัญญาก็มีขอบเขตในการคิดและประมวลผลมิใช่หรือ
ในขณะที่สติปัญญาสามารถยืนยันการมีอยู่จริงของ
พระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้างสรรค์ ผู้ทรงเดชานุภาพ และ
ด้วยความยุติธรรมของพระผู้อภิบาลนี่เองที่ทรงกำหนด

ให้มีอีกชีวิตหนึ่งเตรียมไว้สำหรับการตอบแทนความดี หรือความชั่วที่มนุษย์ได้ทำไว้ กระนั้นก็ตามสติปัญญา มีความสามารถพอหรือไม่ที่จะให้รายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆ ที่ไม่มีหลักฐานหรือประจักษ์พยานมาบ่งชี้?

การศึกษาเรียนรู้อัลกุรอานทำให้เรารู้ถึงขอบเขตของความศรัทธาในแขนงต่างๆ และอัลกุรอานยังได้ แจกแจงรายละเอียดเกี่ยวกับการเริ่มต้นสร้างสรรพสิ่งต่างๆ และมันจะสิ้นสุดอย่างไร นอกจากนี้อัลกุรอานยัง ได้ฉายให้เห็นสวนสวรรค์และความสุขสำราญที่มีอยู่ใน นั้น ให้เห็นนรกและสภาพการลงโทษของมัน จำนวน ประตูดของมัน จำนวนเทวทูต (มลาอิกะฮฺ) ที่คอยทำ หน้าที่ตรงนั้น และได้นำเสนอข้อเท็จจริงต่างๆ อย่าง ละเอียดเกี่ยวกับสรรพสิ่งต่างๆ รวมถึงมนุษย์ ดังนั้น รายละเอียดต่างๆ พวกนี้ถูกอธิบายด้วยทฤษฎีทาง ปัญญาอันใดกันเล่า?

แน่นอน มันไม่มีทางที่จะอธิบายได้ด้วยความคิด และความอัจฉริยะ มันมีความเป็นไปได้แค่สองทาง คือ มันอาจจะเป็นเรื่องโกหกมดเท็จและการคาดเดา คลุมเครือ หรือไม่ก็เป็นความจริงที่ได้มาด้วยการสอน และบอกเล่าให้ทราบ

วิทยาการสมัยใหม่ได้ยืนยันบางข้อเท็จจริงในอดีต โดยไม่มีการขัดแย้งใดๆ กับข้อมูลต่างๆ ในเวลานั้น เช่น เดียวกับที่มันสอดคล้องกับเรื่องราวเร้นลับต่างๆ มากมายที่ถูกบันทึกอยู่ในคัมภีร์แห่งฟากฟ้าก่อนหน้านี

บางที่อาจจะเป็นคัมภีร์ที่ผ่านการปรับเปลี่ยนสำนวนมาแล้วก็ได้:

ลองพิจารณาสักครู่ว่ามีความเป็นไปได้หรือไม่ ขนาดไหน ถ้าจะมีการคัดลอกข้อมูลต่างๆ เหล่านั้นจากคัมภีร์ของบรรดาศาสนทูตคนก่อนๆ?

หากเรามองข้ามประเด็นที่ว่าศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เป็นคนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และกลุ่มชนของท่านส่วนใหญ่ไม่รู้หนังสือ และพวกเขาไม่มีความคุ้นเคยกับความรู้เหล่านั้นมาก่อน และท่านก็ไม่เคยคบกับใครที่เป็นชาวคัมภีร์ก่อนหน้านี้ นอกจากการพบเจอระหว่างการเดินทางในช่วงที่ท่านยังเด็ก เป็นช่วงเวลาสั้นๆ ในขณะที่มีญาติใกล้ชิดของท่านอยู่ด้วย และข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ได้ยืนยันว่าบรรดาผู้รู้ที่เชี่ยวชาญด้านคัมภีร์ต่างๆ ในยุคสมัยนั้นต่างปกปิดความรู้และห่วงแหนมัน ทั้งนี้เพื่อรักษาตำแหน่งของพวกเขา ซึ่งไม่ได้มีการเผยแพร่ให้แก่ใครง่าย ๆ

หากเรามองข้ามประเด็นดังกล่าวทั้งหมดก็จะพบข้อเท็จจริงเบื้องหน้าของผู้ศึกษาวิจัยคนไหนก็ตามว่า อัลกุรอานไม่ได้สอดคล้องกับทุกสิ่งที่มีอยู่ในบรรดาคัมภีร์เล่มก่อนๆ แต่อัลกุรอานถูกประทานลงมาเพื่อปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาที่ไม่ถูกต้อง (ที่ผ่านการบิดเบือนแก้ไขของผู้รู้ศาสนาบางคน) และเติมเต็มเรื่องราวบางส่วนที่ขาดตกบกพร่องไป และเผยถึงความรู้ที่พวกเขาได้ปกปิด

ทั้งยังอธิบายถึงความหลงผิดในหลักความเชื่อที่มีอยู่ หรือพฤติกรรมบางประการที่ผู้รู้บางคนได้แอบอ้างไป ยังศาสนาของบรรดาศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมี แต่พวกท่านทั้งหลาย) ทั้งที่แท้จริงแล้วไม่ได้มีส่วน เกี่ยวข้องกันเลย ในอัลกุรอานจะมีตัวอย่างเหล่านี้เต็ม ไปหมด ด้วยปัจจัยทั้งหมดนี้มันเป็นไปได้อย่างไรที่ท่าน ศาสนทูตมุฮัมมัดจะเป็นลูกศิษย์ของพวกเขา และได้ คัดลอกความรู้จากพวกเขา?!

ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่าง:

คนที่ศึกษาเรียนรู้ด้วยใจเป็นกลาง ไม่ควรมองข้ามที่จะ ใช้เวลาพิจารณาว่า ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ไม่ใช่ชาวอาหรับดอกหรือ?

ประวัติศาสตร์ไม่บอกแก่เราดอกหรือว่า ชนเผ่า อาหรับในเวลานั้นไม่ได้ครอบครองศิลปะใดที่เป็น ความภาคภูมิใจนอกจากความคล่องแคล่วและการมี โวหารในการใช้ภาษา นวัตกรรมของพวกเขาที่ไม่มีสิ่ง ใดเลยนอกจากการมีบทกวีและบทกลอน พวกเขาต่าง ก็จัดที่ชุมนุม วงสนทนา และงานฉลองเพื่อรำยกลอน กวีกันโดยเฉพาะ และชนเผ่าหนึ่งจะมีสถานะสูงส่งหรือ ตกต่ำก็ขึ้นอยู่กับบทกลอนที่เผ่านั้นๆ ถูกกล่าวถึง!

และหนังสือประวัติศาสตร์และวรรณคดีต่างบอกแก่ เราว่าแทบจะไม่มีผู้ใดได้ร่ายบทกวีหรือร้อยแก้วนอกจาก จะมีคนเติมต่อมันทันที ซึ่งพวกเขาจะเติมเต็มส่วนที่ขาด

หาย และรู้ว่ามีส่วนใดที่ขาดหายไป และจะรีบตอบโต้
แก้ไขมันด้วยวิธีของแต่ละคน เหล่านี้ถือเป็นสนาม
ทดลองของพวกเขา และเป็นตัววัดอำนาจความเข้ม
แข็งและความพิเศษของพวกเขา

ดังนั้น เป็นไปได้อย่างไรที่ศัตรูคนสำคัญที่สุดของ
พวกเขา ซึ่งเป็นคนที่พวกเขาไม่เคยคาดคิด ไม่เคยเก็บ
สะสมกำลังเพื่อทำสงครามด้วย ไม่เคยจะต่อสู้ ไม่เคย
ระวังจากเขามาก่อน จู่ๆ คนผู้นี้ก็มาทำให้พวกเขาร้าย
บทกวีให้ได้เทียบเท่าอัลกุรอาน หรือเหมือนเพียงสัก
เล็กน้อยของอัลกุรอานก็ยังมีดี แต่กลายเป็นว่า ไม่มีใคร
กล้ารับคำทำนั้นนอกจากต่างคนต่างนั่งเงยบและ
หลบหน้าหนีไป!

เหตุใดที่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจง
มีแด่ท่าน) ไม่หวาดหวั่นแม้แต่น้อยที่จะทำทนายพวกเขา
ในเรื่องที่พวกเขาเชี่ยวชาญและเก่งกาจที่สุด ซึ่งพวก
เขาอาจจะลุกฮือขึ้นมาเผชิญหน้ากับท่าน ไม่ว่าจะตัว
คนเดียวหรือเป็นหมู่คณะ เพื่อหยุดยั้งและปราบท่าน
และประกาศยืนยันแก่ผู้คนที่ทั้งหลายว่าสิ่งที่ท่านนำมา
นั้นเป็นเรื่องโกหก!

และหากเราสมมุติว่า ท่านศาสนทูตกล้าทำในเรื่อง
นั้น ก็เพราะท่านรู้ถึงระดับความสามารถของพวกเขาดี
แล้วเหตุใดเล่าที่ท่านกล้าประกาศยืนยัน ข้อเท็จจริงนี้
ไปจนถึงคนรุ่นหลังสิ้นสุดถึงวันกิยามะฮ์ ว่าไม่มีใคร
สามารถนำสิ่งที่เหมือนกับอัลกุรอานมาได้เด็ดขาด

หรือแม้เพียงส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานก็ยังมีอาจจะนำมาได้ ไม่ว่าจะพวกเขาจะสูมหัวรวมตัวกันอย่างไรก็ตามที่?!

มันคือการเผชิญหน้าที่ไม่มีใครกล้าท้าทาย นอกจากคนที่หัวใจของเขาเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อมั่นและมั่นใจในสิ่งที่เขาได้พูดออกไป ซึ่งมันเป็นไปตามนั้นจริง เพราะไม่มีชาวกุรอัยซ์คนใดที่กล้ารับคำท้า และแม้กระทั่งผู้ที่เชี่ยวชาญในเรื่องบทกวีที่จะประพันธ์คำกล่าวเหมือนกับอัลกุรอานทั้งเล่มหรือให้เหมือนเพียงส่วนหนึ่งของมันก็ตาม และนี่คือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ใครก็ตามที่พยายามหรือนึกคิดที่จะทำเรื่องนี้ตลอดหน้าประวัติศาสตร์ก็จะประสบกับความล้มเหลวอย่างไม่เหลือชิ้นดี จึงกลายเป็นเรื่องน่าหัวเราะเยาะในวงการของพวกเขาเอง และถูกล้อเลียนประชดประชันในเชิงวรรณกรรมระหว่างพวกเขาตัวเอง

สุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์

เป็นบทอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ชาวมุสลิมใช้อ่าน
ในละหมาดซ้ำไปมาโดยตลอด ซึ่งมีความหมายโดย
สังเขปดังนี้

ความหมายของบทอัล-ฟาติ หะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฉันขอเริ่มต้นด้วยพระนามของอัลลอฮ์ด้วยการแสดงถึง
มารยาทและการเทิดเกียรติ ซึ่งพระองค์ทรงมีคุณลักษณะ
แห่งความเมตตาที่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง

การสรรเสริญทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮ์

ฉันขอสดุดียกย่องอัลลอฮ์ด้วยทุกคุณลักษณะ การกระทำ
และความโปรดปรานของพระองค์ ทั้งที่เปิดเผยและซ่อน
เร้น พร้อมกับแสดงความรักและการเทิดเกียรติต่อพระองค์
พระองค์เป็นผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงครอบครองกรรมสิทธิ์ ผู้ทรง
บริหารจัดการ และผู้ทรงให้ความโปรดปรานต่อสรรพสิ่ง
และสิ่งที่ถูกสร้างในโลกทั้งหลาย

ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ผู้ทรงมีคุณลักษณะตามนัยและสภาพทั้งหมดของความ
เมตตา ซึ่งพระองค์ทรงมีความเมตตาทั่วไปต่อทุกสรรพสิ่งที่
มีอยู่ในโลกนี้ และทรงมีความเมตตาเป็นการพิเศษโดย
เฉพาะต่อปวงบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์

ผู้ทรงอภิสิทธิ์ แห่งวันตอบแทน

ผู้ทรงครอบครองกรรมสิทธิ์และทรงบริหารจัดการในวันแห่ง
การตอบแทนและสอบสวน

เฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกข้าพระองค์เคารพ
อิบาดะฮ์ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์
ขอความช่วยเหลือ

เราขออนอบน้อมด้วยการเจาะจงเคารพภักดีต่อพระองค์
เพียงผู้เดียวโอ้พระผู้อภิบาลของเรา โดยเราจะไม่สร้างให้มี
ภาคีใดๆ ร่วมกับพระองค์ในรูปแบบต่างๆ ของการเคารพ
ภักดี และเราขอวิงวอนขอจากพระองค์เพียงผู้เดียวในทุก
กิจการ ซึ่งกิจการทั้งหมดล้วนอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
โดยไม่มีผู้ใดครอบครองมันแม้เพียงเท่าผงธุลี

ขอพระองค์ทรงแนะนำพวกข้าพระองค์ ซึ่งทางอันเที่ยงตรง
โอ้อัลลอฮ์ได้โปรดชี้้นำเรา แนะนำเรา และช่วยเหลือเราให้
อยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรง และให้เราได้ยืนหยัดบน
แนวทางนั้นจนกว่าเราจะพบพระองค์

(คือ) แนวทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่
พวกเขา

คือแนวทางที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขาด้วยทาง
นำและการยืนหยัด ได้แก่ บรรดาศาสนทูตและผู้มีคุณธรรม
ที่รู้สัจธรรมและปฏิบัติตามมัน

มิใช่แนวทางของพวกที่ถูกกริ้ว และมีใช่แนวทางของพวกที่
หลงผิด

ได้โปรดให้เราห่างไกลและปกป้องเราจากแนวทางของผู้ที่
พระองค์ทรงโกรธกริ้วพวกเขา เพราะพวกเขาเข้าสู่จริยธรรมแต่
ไม่ปฏิบัติตาม และจากแนวทางของผู้ที่หลงผิดหาจริยธรรม
ไม่เจอ เพราะความโง่เขลา และความบกพร่องของพวกเขา
ในการแสวงหามัน

ทุกคนมีคำพูดสุดท้ายของตัวเอง:

ในท้ายที่สุดนี้ คงเหลือคำพูดสุดท้ายที่อยากจะขอให้เราแต่ละคนได้ใช้ตัดสินและประกาศจุดยืนของเราต่ออัลกรุอาน ด้วยประสบการณ์จริงของตัวเอง ไม่ว่าจะด้วยการอ่าน การศึกษา และการใคร่ครวญ พร้อมกับให้พยายามเลือกเล่มแปลความหมายอัลกรุอานที่เหมาะสมกับภาษาของตนเอง ถ้าหากว่าเขาไม่ใช่คนอาหรับ

ลกรูอาณได้บอกว่าหลักฐานสำคัญที่สุดที่บ่งชี้ถึงความซัจจริงในการเป็นศาสนทูตของมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็คือ ผลลัพธ์ที่หัวใจและปัญญาของเราได้รับมาจากการอ่านและพินิจใคร่ครวญความหมายของอัลลกรูอาณ ตามที่พระองค์ได้ดำรัสว่า “มิเพียงพอกแก่พวกเขาหรือหรือ ที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่เจ้า ซึ่งได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขาฟังแท้จริง ในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นความเมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา” (บทอัล-อันกะบูต โองการที่ 51)

และการเรียกร้องเชิญชวนนี้ ขอเสนอไปยังทุกคน ให้ได้ลองศึกษาเรียนรู้และพินิจใคร่ครวญอัลลกรูอาณ คงไม่มีใครที่ปฏิเสธคำเชิญชวนนี้ นอกจากคนที่ใส่กุญแจให้กับหัวใจและปัญญาของเขาเองเท่านั้น (อัลลกรูอาณ บทมุฮัมมัด โองการที่ 24).

การเคารพภักดีต่อ
พระเจ้าในอิสลาม มี
ข้อเท็จจริงอย่างไร?

อัลลอฮฺพระผู้เป็นเจ้ามีความจำเป็นต้องฟังการเคารพ
ภักดีของเราหรือไม่ ?

อัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง ไม่มีความจำเป็นต้องฟังการเคารพ
ภักดีและการงานที่เราทำ ความสำเร็จและการรอดพ้น
จากการถูกลงโทษในอิสลามไม่ได้เกิดขึ้นด้วยปัจจัย
เพียงแค่การประกอบพิธีกรรม รูปแบบศาสนกิจ และ
การทุ่มเทพริศนินอย่างเดียวนั้นแต่ขึ้นอยู่กับระดับ
ความจริงใจในการเข้าหาอัลลอฮฺและศรัทธาต่อ
พระองค์ ซึ่งจะต้องทำให้เกิดเป็นรูปธรรมด้วยการยก
ระดับจิตใจและจรรยาบรรณทำให้สูงส่ง รวมถึงการทำ
หน้าที่รับใช้สังคมและมุ่งมั่นพัฒนาให้ก้าวหน้า

อัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานว่า “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า แท้จริง อัลลอฮ์คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพอันมากมาย ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง” (บทอัซ-ซารียาต โองการที่ 56-58)

ตอนที่ฉันถามว่าทศกิปัลต์หรือชุมชนทิศของการ
ละหมาดที่ถูกตั้งคือทิศไหน เพราะการละหมาดใน
อิสลามจะให้มุ่งหน้าไปยังเมืองมักกะฮฺ (เมกกะ) แทนที่
อัลลอฮฺจะตอบตรงๆ แต่พระองค์กลับเน้นย้ำว่า เนื้อแท้
ของศาสนาที่แท้จริงนั้นให้ยึดที่ความจริงใจในการ
ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ การเข้าหาพระองค์ การทำความดี
และการเอื้อประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ความดีนั้นไม่ได้
อยู่ที่รูปแบบผิวเผินภายนอกเพียงการหันไปยังทิศ
ตะวันออกหรือตะวันตกเท่านั้น อัลลอฮฺได้ตรัสว่า “หา
ใช่เนื้อแท้ของคุณธรรมไม่ กับแค่การที่พวกเจ้าผินหน้า
ของพวกเจ้าไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก แต่
ทว่าคุณธรรมที่แท้จริงนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และ
วันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺ ต่อบรรดาคัมภีร์
และศาสนทูตทั้งหลาย การบริจาคทรัพย์ ทั้งๆ ที่มี
ความรักในทรัพย์นั้น แก่บรรดาญาติที่สนิท บรรดาเด็ก
กำพร้า บรรดาผู้ที่ยากจนและผู้ที่อยู่ในระหว่างการเดิน
ทาง บรรดาผู้ที่มาขอ การบริจาคเพื่อไถ่ทาส และเขา
ได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซะกาต และ
คุณธรรมที่แท้จริงนั้นคือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของ
พวกเขาโดยครบถ้วน เมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้ และ
บรรดาผู้ที่อดทนในความทุกข์ยาก ความเดือดร้อน
และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่พูดจริง
และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความยำเกรง” (บทอัล-บะ
เกาะเราะฮฺ โองการที่ 177)

อัลกุรอานได้เน้นย้ำแก่เราอีกว่าใครก็ตามที่มุ่งมั่นใน การเคารพภักดีและอยู่ในครรลองของศาสนา ก็จะช่วย เชื้อประโยชน์แก่เขาและทำให้เขาประสบความสำเร็จ ส่วนใครที่ปฏิเสธศรัทธา ตัวเขาเองนั่นแหละที่จะ ขาดทุน ส่วนพระองค์อัลลอฮ์นั้นไม่ได้เดือดร้อนอะไร หรือต้องพึ่งพาเราแต่อย่างใด

ตอนที่มีคนถามว่าทศกิบลัตหรือซุมทิสของการ ละหมาดที่ถูกต้องคือทิศไหน เพราะการละหมาด ในอิสลามจะให้มุ่งหน้าไปยังเมืองมักกะฮ์ (เมกกะฮ์) แทนที่อัลลอฮ์จะตอบตรงๆ แต่พระองค์ก็กลับเน้นย้ำว่า เนื้อแท้ของศาสนาที่แท้จริงนั้นให้ยึดที่ความจริงใจใน การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ การเข้าหาพระองค์ การ ทำความดี และการเอื้อประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ความดีนั้นไม่ได้อยู่ที่รูปแบบผิวเผินภายนอกเพียงการ หันไปยังทิศตะวันออกหรือตะวันตกเท่านั้น

หลักการอิสลาม

คือการเคารพภักดีที่เป็นศาสนกิจสำคัญที่สุดในศาสนาอิสลาม มีดังนี้

1

การศรัทธาและยืนยันว่าทุกการเคารพภักดีนั้นทำไปด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ และการปฏิบัติตามศาสนทูตมุฮัมมัด ด้วยการปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ดูในหน้า 58)

2

คำสั่งการละหมาดที่ถูุกกำหนดว่าเป็นบังคับ
(ดูในหน้า 191)

3

จ่ายซะกาตแก่ผู้ที่มีสิทธิ์ (ดูในหน้า 199)

4

การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน (ดูในหน้า 204)

5

การประกอบพิธีหัจญ์ที่บัยตุลลอฮฺ อัล-หะรอม
ณ เมืองมักกะฮฺ สำหรับคนที่มีความสามารถทั้ง
ในด้านทรัพย์สินและสภาพร่างกาย (ดูในหน้า
208)

ทำไมจึงต้องมีการกำหนดให้ปฏิบัติและมีการทดสอบ?

ยังคงมีคนตั้งคำถามวนเวียนและทวนครั้งแล้วครั้งเล่า แม้จะต่างสำนวนกันว่า เป็นไปได้อย่างไรที่อัลลอฮฺจะทรงสร้างปากและฟัน รวมถึงกระเพาะอาหาร แต่พระองค์กลับตรัสว่า “พวกท่านจงถือศีลอด?” และเป็นไปได้อย่างไรที่พระองค์ทรงสร้างความสะดวกสบายและอารมณฺ์ใคร่ แต่แล้วพระองค์ก็ตรัสว่า “พวกท่านจงลดสายตาให้ต่ำลงและสงวนความบริสุทธิ์ของตัวเอง”

และบางครั้งก็กล้าถามแม้กระทั่งว่า “ทำไมอัลลอฮ์ให้เรา
มีร่างกายที่แข็งแรง แต่แล้วพระองค์ก็ทรงห้ามเรา
ไม่ให้ทำร้ายกตัญญูและอธรรมผู้อื่น?”

ในความเป็นจริง มีคำตอบในเรื่องนี้อย่างชัดเจนแล้ว
ในมโนทัศน์ของอิสลาม อัลลอฮ์ได้ให้เราสามารถ
สามารถและมีความแข็งแรงก็เพื่อให้เราจัดการและ
ควบคุม ไม่ใช่ปล่อยให้มันมาจัดการและควบคุมเรา
ดังที่อัลลอฮ์ให้มีมาก็เพื่อให้เราชี้และจูงมัน ไม่ใช่ปล่อยให้
มันมาชี้และจูงเรา ร่างกายและความแข็งแรงของเราก็
เป็นเหมือนพาหนะที่ถูกสร้างมาเพื่อเราจะได้จัดการ
ควบคุม และใช้งานให้เหมาะกับกาลเทศะ ไม่ใช่ปล่อยให้
เกิดขึ้นไปในทางกลับกัน

“

ความสูงส่งและความเหนือกว่าของมนุษย์ คือ
ความสามารถของเขาในการบริหารจัดการอารมณ์
ความรู้สึก และควบคุมความใคร่และจิตใจให้อยู่ใน
ร่องในรอย และรู้จักใช้พลังเหล่านี้ในสิ่งที่ก่อให้เกิด
ประโยชน์

ฉะนั้น ความสูงส่งและความเหนือกว่าของมนุษย์ คือ ความสามารถของเขาในการบริหารจัดการอารมณ์ ความรู้สึก และควบคุมความใคร่และจิตใจให้อยู่ในร่องในรอย และรู้จักใช้พลังเหล่านี้ในสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ด้วยเหตุนี้เองอัลลอฮ์จึงให้มนุษย์มีความพิเศษที่แตกต่างจากสิ่งอื่น และได้เตรียมบททดสอบต่างๆ ให้แก่เรา และด้วยเหตุนี้เองที่อัลลอฮ์ได้สร้างเรา มา

ดังที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ว่า “แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว บ้างก็เป็นผู้กตัญญู และบ้างก็เป็นผู้เนรคุณ” (บท อัล-อินซาน โองการที่ 2-3)

เคราะห์กรรมและความทุกข์ยากใดก็ตามที่มนุษย์ได้ประสบ ล้วนเป็นบททดสอบเพิ่มเติม เพื่อให้เราปรับปรุงสภาพของจิตวิญญาณ จรรยาบรรณ และความศรัทธาของเรา และเพื่อให้เราหวนกลับสู่การทบทวนเป้าหมายและจุดยืนของเราต่อภารกิจชีวิตนี้ ดังที่อัลกุรอานได้ระบุว่า “และแน่นอน เราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยส่วนหนึ่งจากความกลัว ความหิว และความสูญเสียไม่ว่าในทรัพย์สิน ชีวิต และพืชผล และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อดทน คือบรรดาผู้ที่เมื่อมี

เคราะห์ร้ายมาประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า
แท้จริงพวกเราเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และแท้จริง
พวกเราจะกลับไปยังพระองค์” (อัลกุรอานบทอัล-บะ
เกาะเราะฮฺ โองการ 155-156)

เช่นนี้แหละ ชีวิตในโลกดุนยา คือพื้นที่เพื่อให้เราได้
ก้าวหน้าหรือถดถอยลงในด้านความศรัทธาและจรรยา
มารยาท แม้ว่าอัลลอฮฺจะให้โอกาสแก่เราหลายต่อ
หลายครั้งเพื่อให้ได้รับทางนำและเปลี่ยนแปลงชีวิต แต่
พระองค์ก็ไม่ได้บังคับเราให้เป็นเช่นนั้น พระองค์กลับ
เปิดโอกาสให้เราเลือกเอง และแนะนำให้เราฟื้นฟูแผ่น
ดินและก่อประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์ และให้ใช้
ประโยชน์จากความผิดพลาดและความหลงผิดที่เรามี
ด้วยการหวนกลับและสำนึกผิดต่อพระองค์ในทุกครั้งที่
เรากระทำความผิดและพลาดพลั้งไป ในเรื่องนี้ท่าน
ศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)
ได้กล่าวว่า “หากแม้ว่าพวกท่านไม่มีบาปใดๆ
เลย แน่แน่นอนว่าอัลลอฮฺก็จะทรงพรากพวกท่าน
แล้วพระองค์ก็จะทรงให้มีประชาชาติใหม่มาแทน ซึ่ง
พวกเขาจะทำบาป และพวกเขาได้ขอภัยโทษ แล้ว
พระองค์ก็จะทรงอภัยโทษให้กับพวกเขา” (มุสลิม
หมายเลข 2749)

การละหมาด

บางทีท่านอาจจะตั้งคำถามว่ามันคืออะไรกันแน่ เมื่อท่านเห็นด้วยตา หรือเห็นผ่านสื่อออนไลน์ว่า มีมุสลิมหลายต่อหลายคนได้มุ่งหน้าไปยังทิศหนึ่งเป็นการเฉพาะ โดยที่พวกเขาได้ยืน ก้มโค้ง และก้มลงกราบ ประหนึ่งว่าพวกเขาได้ตัดขาดจากโลกแห่งวัตถุที่อยู่รายล้อมพวกเขา

ตกลงการละหมาดของชาวมุสลิมคืออะไรกันแน่?

การละหมาดถือเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของอิสลาม เพราะมันเป็นแนวทางสำคัญที่สุดที่จะทำให้ได้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ วิงวอนขอและนอบน้อมต่อพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ได้ดำรัสแก่ศาสนทูตของพระองค์ว่า “จงสุญูด (ก้มลงกราบ) และเข้าใกล้อัลลอฮ์เถิด” (บทอัล-อะลัก โองการที่ 19) ด้วยเหตุนี้การละหมาดจึงถือเป็นรูกุนหรือหลักการประการที่สองของหลักการอิสลามถัดจากการกล่าวปฏิญาณทั้งสอง

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “อิสลามมีรากฐานห้าประการ ได้แก่ การกล่าวปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และการดำรงละหมาด....” (ดูบันทึกโดยอัล-บุคอรี หมายเลข 8)

อิสลามสอนว่ามุสลิมจะได้รับผลบุญจากการละหมาดของเขาเท่าที่หัวใจของเขามีความบริสุทธิ์ รวมถึงความมุ่งมั่นตั้งใจ ความรู้สึกจริงจัง ความจริงใจในการวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ และความรู้สึกที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ ด้วยสิ่งที่ทำให้จิตใจมีความสงบ ด้วยเหตุนี้การละหมาดจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) มีความสุขมากที่สุดเมื่อได้ทำ

จากตรงนี้ อัลกุรอานจึงแนะนำให้เราได้ดำรงกาละหมาด ไม่ใช่แค่การปฏิบัติให้ผ่านๆ แต่การดำรงละหมาดด้วยความจริงจังนั้น มันจะหลอมรวมอวัยวะต่างๆ เข้ากับสติปัญญา หัวใจ และจิตวิญญาณเข้าด้วยกัน ฉะนั้นเมื่อเราได้ละหมาด มันก็จะเป็นตัวกระตุ้นที่ดีที่สุดให้เราทำความดีอื่นๆ คอยเตือนให้เราได้ห่างไกลจากความผิดและการก่อความเสียหายต่างๆ ด้วย ดังนั้น การรำลึกถึงอัลลอฮ์และการเข้าหาพระองค์จึงเป็นการกระทำที่สำคัญที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดสำหรับมนุษย์ (ดูบทอัล-อันกะบูต โองการที่ 45)

ส่วนใครที่คิดว่าการละหมาดเป็นเพียงการออกกำลังกายที่เริ่มต้นด้วยการชำระและการทำความสะอาดแค่นั้นเอง แสดงว่าเขาพลาดที่จะคิดให้เห็นทะลุทะลวงไปว่า แท้จริงท่าทางต่างๆ ของการละหมาดทั้งการกระทำและคำกล่าวทั้งหมด ล้วนแสดงถึงความยิ่งใหญ่และเป็นการเกิดเกียรติ อัลลอฮ์ในจิตใจของคนๆ หนึ่ง ซึ่งคำแรกที่คนละหมาดจะกล่าวพร้อมๆ กับยกมือทั้งสองขึ้นมาก็คือ “อัลลอฮุอักบร – อัลลอฮุทรงยิ่งใหญ่ที่สุด” หลังจากนั้นเขาก็จะก้มโค้ง (รุกูอ) พร้อมๆ กับการสร้างความรู้สึกให้สัมผัสถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์และยอมรับในความอ่อนแอของตนเอง แล้วเขาก็จะกล่าวว่า “สุบหานะ ร็อบบียัล อะซีม – มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้อภิบาลของฉันผู้ทรงยิ่งใหญ่” ถัดจากนั้นเขาก็จะก้มลงกราบต่ออัลลอฮ์ (สุญูด) เพื่อสร้างความใกล้ชิดกับพระองค์และวอนขอการตอบรับการวิงวอนของเขา ซึ่งเขาจะวางหน้าผากและจมูกจรดไปกับพื้น แล้วกล่าวว่า “สุบ

ห่านะ ร็อบบิยัล อะอูลา – มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้อภิบาล
ของฉันผู้ทรงสูงส่ง” นอกจากนี้เขาจะวิงวอนขอในสิ่งที่ตัว
เองต้องการต่อพระผู้อภิบาลของเขา เช่นนี้แหละคือทุกอิริยา
บถที่มีอยู่ในท่าทางและคำกล่าวต่างๆ ของการละหมาด ซึ่ง
ไม่ได้เป็นท่าทางที่เคลื่อนไหวไปมาและการพิมพ์เพียง
อย่างเดียว แต่มันคือช่วงเวลาที่มีค่ามากที่สุดที่ผู้ศรัทธาคน
หนึ่งจะติดต่อกับพระผู้ทรงอภิบาลและผู้ทรงสร้างเขา
ผู้ที่ทำให้เขามีชีวิตและได้รับความโปรดปรานต่างๆ ทำให้
ชีวิตมีความสุขสำราญ

อัลลอฮ์ได้กำหนดบังคับให้ชาวมุสลิมละหมาดห้าเวลา
ทั้งกลางวันและกลางคืน โดยอนุญาตให้ละหมาด ณ ที่ใด
ก็ได้ กระนั้นก็ตามได้ส่งเสริมให้ละหมาดที่มัสยิด ทั้งนี้ก็เพื่อ
เป็นการเชื่อมสัมพันธ์และสร้างไมตรีให้มีความแน่นแฟ้น
ระหว่างชาวมุสลิมด้วยกัน นอกจากนี้ยังทำให้มีการเอื้อเฟื้อ
ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในเรื่องศาสนาและเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับโลกแห่งวัตถุ

เจกเช่นที่อิสลามได้ส่งเสริมให้ชะม้กเซมันทำสิ่งที
เป็นการปฏิบัติหรือศาสนิกจโดยอาสา
(นั่นคือการละหมาดที่ไม่ได้เป็นภาคบังคับ) ทรายที่มุสลิม
ยังสามารถปฏิบัติได้

ชาวมุสลิมจะละหมาดโดยมุ่งไปยังทิศของกะอูบะฮ์ ซึ่ง
เป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยมหลังแรกที่สร้างโดยศาสนทูตอิ
บรอฮีมผู้ที่ถูกพรรณนาว่าเป็นบิดาของบรรดาศาสดาทั้ง
หลาย (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ตั้งอยู่ในเมืองมักกะฮ์
เป็นเมืองที่อยู่ทางทิศตะวันตกของคาบสมุทรอาหรับ
นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่ที่บรรดาศาสดา (ขอความสันติสุข

จงมีแต่พวกท่าน) ได้มาทำให้เจริญ และชาวมุสลิมรู้ว่าก่อน
หินที่ถูกสร้างขึ้นเหล่านั้นไม่ได้ก่อให้เกิดโทษหรือเอื้อ
ประโยชน์แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม อัลลอฮ์ได้สั่งใช้ให้มุ่ง
ไปยังทิศนั้นในขณะละหมาด ทั้งนี้ก็เพื่อหลอมรวมชาว
มุสลิมทุกคนให้อยู่ในทิศทางเดียวกัน

การละหมาดเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านศาสนทูตมุฮัม
มัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) มีความสุข
มากที่สุด

การอะซาน

เสียงเรียกที่เป็นการเตือนผู้คนให้รู้ว่าได้เวลาละหมาด และเชิญชวนพวกเขาเพื่อให้มุ่งไปยังมัสยิดนั้น เรียกกันว่า “อะซาน”

อะซานถือว่าการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการเทิด
เกียรติต่อพระองค์ในรูปแบบหนึ่ง ทั้งยังเป็นการสร้าง
ความพร้อมแก่ชาวมุสลิมเพื่อเข้าสู่การละหมาด และนี่
คือสำนวนของมัน

1. อัลลอฮ์อักบร (อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด) กล่าวสี่ครั้ง
2. อัชชะดุ อัลลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ (ข้าพเจ้า ขอ
ปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์)
กล่าวสองครั้ง
3. อัชชะดุอันนะ มุฮัมมัดัน เราะะสุลุลลอฮุ (ข้าพเจ้า
ขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์)
กล่าวสองครั้ง
4. หัยยะ อะลัศ เคาละฮ์ (มาสู่การละหมาดเถิด)
กล่าวสองครั้ง
5. หัยยะ อะลัล ฟะลาห์ (มาสู่ชัยชนะเถิด) กล่าว
สองครั้ง
6. อัลลอฮ์อักบร (อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่
ที่สุด) กล่าวสองครั้ง
7. ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ (ไม่มี
พระเจ้าอื่นใดนอก จา
กอัลลอฮ์)

มัสยิดอัล-หะรอม คือมัสยิดที่สำคัญที่สุดสำหรับชาวมุสลิม โดยในนั้นจะมีกะอูบะฮฺที่สร้างโดยศาสนทูตอิบรอฮีม ซึ่งเป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยมที่อัลกุรอาน ได้สั่งใช้ให้ชาวมุสลิมมุ่งหน้าไปยังทิศนั้นเพื่อทำการละหมาดไม่ว่าเขาจะอยู่มุมใดของโลกก็ตาม พร้อมๆ กับการเชื่อว่า อาคารดังกล่าวนั้นไม่ได้ให้โทษหรือประโยชน์ใดๆ แก่เขา

การจ่ายชะกาด

ทุกคนเชื่อว่าจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาชองว่างความ
ร่ำรวยล้นฟ้าและความยากจนข้นแค้น
ที่มันต่างกันอย่างสุดขั้ว และยังมีช่องว่างระหว่างคนรวยกับ
คนยากจนมากเพียงใด มันก็จะยิ่งทำให้สังคมมีความเลื่อม
ล้ำมากขึ้นเท่านั้น และมันยิ่งจะทำให้เกิดปัญหาที่เลวร้าย
การก่ออาชญากรรม และการแตกแยก ในขณะที่ระบบ
เศรษฐกิจ แนวคิดทางปรัชญา และกฎหมายข้อบังคับใน
การแก้ปัญหาดังกล่าวมีความหลากหลาย แล้วอิสลามมีวิธี
จัดการแก้ไขปัญหานี้อย่างไรบ้าง ?

ในทุกปีอัลลอฮ์ได้กำหนดบังคับให้ชาวมุสลิมที่มีฐานะร่ำรวยต้องจ่ายทาน 2.5% จากจำนวนทรัพย์สินที่เกินของพวกเขาจากที่สมบัติที่เก็บไว้ใช้ส่วนตัว เพื่อมอบให้กับบรรดาคนยากจนและขัดสน และพระองค์กำหนดให้มันเป็นหลักข้อที่สามจากหลักการอิสลามอีกด้วย

การจ่ายซะกาตไม่ใช่ความอารีของคนรวยที่ต้องให้กับคนยากจน แต่มันเป็นสิทธิของคนยากจนที่ต้องได้มาจากทรัพย์สินของคนรวย มันต้องถึงมือคนที่มีความจำเป็น โดยที่ผู้รับไม่ต้องร้องขอหรือดูหมิ่นศักดิ์ศรีของเขา

การมอบทรัพย์สินเพียงเล็กน้อยนี้ คือเกณฑ์บังคับสำหรับมุสลิมที่มีฐานะร่ำรวย ส่วนจะบริจาคจำนวนสูงสุดเท่าใดนั้นเป็นความสมัครใจที่เปิดโอกาสให้แข่งขันกันได้อย่างเต็มที่ ซึ่งผลของการให้นั้นย่อมปรากฏให้เห็นในชีวิตของพวกเขา ทั้งในด้านสุขภาพและทรัพย์สิน ทั้งในเรื่องการได้รับอำนวยการจากพระเจ้าและมีความสุข ส่วนในโลกอาคิเราะฮ์นั้นจะเต็มไปด้วยผลบุญและรางวัลการตอบแทนที่เพิ่มพูนมากมาย

ดังที่อัลกุรอานได้ระบุถึงเรื่องนี้ว่า บรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อความพอพระทัยของอัลลอฮ์นั้นจะเป็นดังเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งซึ่งออกขึ้นเป็นเจ็ดรวง ในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด แสดงว่า มันเพิ่มพูนถึงเจ็ดร้อยเท่า อย่างไรก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงเพิ่มพูนมากกว่านั้นอีก ซึ่งขึ้นอยู่กับความจริงใจและเจตนาของคนที่บริจาค และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงใจบุญล้นหลาม ผู้ทรงรอบรู้ในรายละเอียดของทุกสิ่งทุกอย่าง (บทอัล-บะเกาะเราะฮ์ โองการที่ 261)

อัลกุรอานได้แจ้งแก่เราว่าคนที่บริจาคทรัพย์สินแก่ผู้ที่มีความขัดสนนั้น เป็นการชำระและขัดเกลาจิตใจให้บริสุทธิ์ อัลกุรอานได้กล่าวถึงท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์โดยตรงว่า “(มุฮัมมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สมบัติของพวกเขาเป็นทาน เพื่อให้พวกเขาบริสุทธิ์ และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนที่เป็นทานนั้น” (บทอัด-เตาบะฮ์ โองการที่ 103)

และอัลกุรอานได้แจ้งแก่เราอีกว่า คนที่ตระหนี่ถี่เหนียว ไม่ยอมบริจาคทรัพย์สินที่มีอยู่ และไม่ช่วยเหลือบรรดาคนยากจนและขัดสน เขานั้นแหละคือคนที่ขาดทุนเป็นลำดับแรก เพราะเขากำลังตระหนี่ถี่เหนียวต่อตัวเขาเองในชีวิตที่ผาสุกทั้งในโลกนี้และโลกหน้า (บทมุฮัมมัด โองการที่ 38)

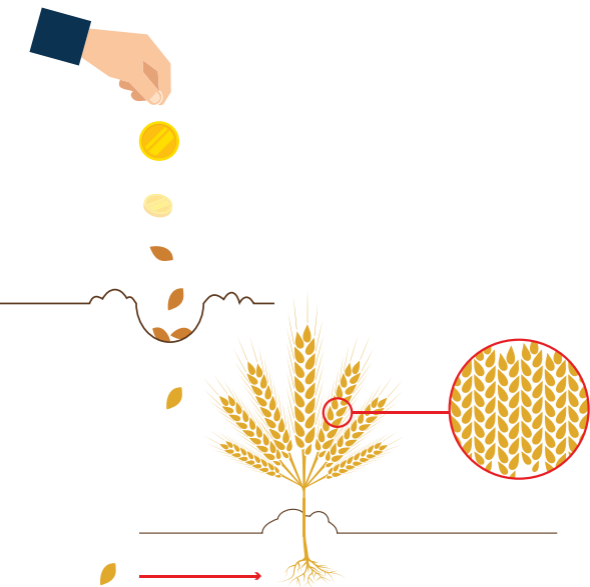
การปฏิบัติในหลักการอิสลามที่ยิ่งใหญ่ประการนี้ได้สร้างสังคมให้เกิดความมั่นคง และได้สร้างเสถียรภาพให้เกิดขึ้นระหว่างชนชั้นต่างๆ ที่มีอยู่ ดังนั้น การจ่ายชะกาตแก่คนที่มีสิทธิจะไม่ทำให้ความมั่งคั่งในทรัพย์สินกระจุกอยู่ในกลุ่มเฉพาะและมีการครอบครองแต่เพียงผู้เดียว ด้วยเหตุนี้ ในประวัติศาสตร์ของชาวมุสลิมช่วงแรกๆ จึงเกิดเหตุการณ์ถึงขั้นที่ว่าชะกาตล้น จนต้องตามหาคนที่จะมารับชะกาตและความช่วยเหลือของรัฐจากเมืองต่างๆ แต่ก็ไม่พบคนที่จะรับมันเนื่องจากทุกคนล้วนได้รับสิทธิอย่างถ้วนทั่วแล้ว

นอกจากนี้ มันยังทำให้เกิดสัมพันธไมตรีและความรักกลมเกลียวกัน เพราะจิตใจของมนุษย์มักจะรักคนที่ทำดีต่อเขา ด้วยเหตุนี้ คนที่อยู่ในสังคมมุสลิมจึงมีความรักกลมเกลียวกันประหนึ่งอาคารที่ยึดเหนี่ยวซึ่งกันและกัน เป็นเหตุให้ลดการลักขโมย การปล้นสะดม และการฉ้อฉล

“

การจ่ายชะกาดไม่ใช่ความอารีของคนรวยที่ต้องให้
กับคนยากจน แต่มันเป็นสิทธิของคนยากจนที่ต้อง
ได้มาจากทรัพย์สินของคนรวย มันต้องถึงมือคนที่
มีความจำเป็นโดยที่ผู้รับไม่ต้องร้องขอหรือดูหมิ่น
ศักดิ์ศรีของเขา

อัลกุรอานได้เปรียบเทียบบรรดาผู้ที่บริจาค
ทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อความพอพระทัยของ
อัลลอฮ์นั้น เป็นดั่งเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งซึ่งอกขึ้น
เป็นเจ็ดรวง ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด
แสดงว่ามันเพิ่มพูนเป็นเจ็ดร้อยเท่า

การถือศีลอด

เราต่างพากันประหลาดใจต่อคนที่สามารถควบคุมจิตใจของตัวเองได้ และยังสามารถที่จะหักห้ามตัวเองจากการบริโภคสิ่งต่างๆ ทั้งนี้เพียงเพื่อรักษาสุขภาพหรือลดน้ำหนัก หรือทำตามคำแนะนำของแพทย์ และเรายังถือว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความสำเร็จในการบริหารอารมณ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญ

แต่การถือศีลอดของชาวมุสลิมนั้นได้สร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า เพราะมันเป็นการขัดเกลาจิตใจการควบคุมตัวเองและอารมณ์ใคร่ นอกจากนี้ยังเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณที่สุด

การถือศีลอดเป็นหลักการอิสลามข้อที่สี่ซึ่งอิสลามได้กำหนดบังคับให้คนที่มีความสามารถต้องถือศีลอด และงดเว้นจากเหตุที่ทำให้การถือศีลอดเสีย อันได้แก่ การกิน การดื่มและการมีเพศสัมพันธ์ เริ่มตั้งแต่แสงอรุณขึ้นจนถึงตะวันตกดินในทุกๆ วันของเดือนเราะมะฎอนซึ่งเป็นเดือนที่เก่าตามปฏิทินจันทรคติของอิสลาม

ท่านศาสนทูตของอิสลาม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) จึงเตือนว่า คนที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตและไม่สามารถทำให้จรรยาบรรณของเขาดีขึ้นหลังจากที่ได้ถือศีลอดแล้ว ก็แสดงว่าเขาไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากการถือศีลอดของเขาเลย

อัลกุรอานได้บอกแก่เราว่า การถือศีลอดเคยถูกกำหนดบังคับแก่ประชาชาติต่างๆ ก่อนหน้านี้อีกแล้ว แม้ว่าอาจจะมีรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่ก็ยังคงเป้าหมายเดียวกันและไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด นั่นคือ เพื่อให้เกิดการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และการยำเกรงต่อพระองค์ (อัลกุรอานบทอัล-บะเกาะเราะฮ์ ๒: ๑๘๓)

หลังจากที่มุสลิมสามารถเอาชนะอารมณ์ใคร่ซึ่งเดิมทีเป็นที่อนุญาตสำหรับเขาในช่วงเวลาเฉพาะช่วงที่ถูกกำหนดในทุกๆ วัน ตามจำนวนวันที่บัญญัติไว้ ก็จะช่วยทำให้เขาเป็นนายของจิตใจ สามารถที่จะควบคุมมันได้ และป้องกันไม่ให้เกิดอกอยู่ภายใต้อารมณ์ใคร่ต้องห้ามในช่วง

เวลาอื่นๆ ของสถานการณ์ในชีวิตของตน ด้วยเหตุนี้ ท่าน ศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) จึงเตือนว่า คนที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตและไม่สามารถทำให้จรรยา มารยาทของเขาดีขึ้นหลังจากที่ได้ถือศีลอดแล้ว แสดงว่า เขาไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากการถือศีลอดของเขาเลย ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้ใดที่ไม่ละทิ้งการพูดเท็จและยังปฏิบัติอยู่อีก (ในขณะที่ถือศีลอด) ดังนั้น ไม่ใช่ความจำเป็นเลยสำหรับอัลลอฮ์ที่เขานั่นต้องละทิ้งอาหารการดื่มกินของเขา” (อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 1804)

อัลกุรอานได้บอกแก่เราว่า การถือศีลอดเคยถูก กำหนดบังคับแก่ประชาชาติต่างๆ ก่อนหน้านี้อแล้ว แม้ว่าอาจจะมีรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่ก็ยังคงเป้ หมายเดียวกันและไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด นั่นคือ เพื่อให้เกิดการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และการ ยำเกรงต่อพระองค์

นอกจากนี้ความหิวกระหายของคนถือศีลอดยังกลายเป็นแรงจูงใจที่ยิ่งใหญ่ กระตุ้นให้เขาช่วยเหลือคนที่ยากจน ขัดสนและคนที่ตกอยู่ในสภาพที่หิวกระหายจากการไม่มี อาหารและเครื่องดื่ม โดยที่พวกเขาไม่รู้จะหาที่ไหนและไม่มี ทางเลือกใดๆ เลย ทั้งนี้เพราะตัวเขาได้เคยลิ้มลองความ ทุกข์ยากบางส่วนที่คล้ายกับสภาพของผู้คนที่อดอยาก เหล่านั้นมาแล้ว

“

การที่อิสลามกำหนดบังคับให้มุสลิมได้ถือศีลอด
นั้น จะทำให้เขาได้นึกถึงความหิวกระหายของ
คนที่ยากจนขัดสน และความต้องการของพวกเขา
เขาต่ออาหารเพื่อประทังชีวิต

หัจญ์

เป็นเรื่องปกติที่ศาสนาส่วนมากจะมีการชุมนุมเพื่อประกอบพิธีกรรมบางอย่าง เพื่อแสดงถึงการเคารพภักดีและการนับถือต่อพระเจ้าของพวกเขา แต่มีการชุมนุมซึ่งรู้จักกันเป็นที่แพร่หลายและมีจำนวนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบปี นั่นคือการชุมนุมเพื่อประกอบพิธีหัจญ์ในศาสนาอิสลาม ซึ่งในแต่ละปีจะมีการชุมนุมของชาวมุสลิมมากถึงสามล้านคนในพื้นที่เล็กๆ ที่เดินทางมาบำเพ็ญศาสนกิจอันศักดิ์สิทธิ์นี้

การประกอบพิธีหัจญ์ในอิสลามคืออะไร?

การประกอบพิธีหัจญ์ถือเป็นหลักการอิสลามประการที่ห้า เป็นศาสนกิจที่กำหนดเป็นภาคบังคับเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในชีวิต สำหรับคนที่มีความสามารถทั้งในด้านทรัพย์สินและร่างกายเท่านั้น

มันคือการชุมนุมครั้งยิ่งใหญ่ ที่ละลายความเป็นชนชั้น เชื้อชาติ วงศ์ตระกูล ขนบธรรมเนียมการแต่งกาย และฐานะทางการเงิน ทุกคนจะสวมผ้าแบบเดียวกัน สีเดียวกัน เปล่งสำนวนเดียวกัน ที่แสดงถึงแก่นแท้ของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า อภิบาลของเขา “ลَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ”

หมายถึง ฉันได้ตอบสนองพระองค์แล้ว โอ้พระเจ้า อภิบาล ฉันได้ตอบสนองครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อพระองค์ โอ้พระเจ้าอภิบาล พวกเราได้เดินทางมาในขณะที่เราได้กล่าวด้วยวาจาและยืนยันด้วยหัวใจว่าพระองค์เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่คุณควรแก่การเคารพภักดี โดยไม่มีผู้ใดอีกที่คุณควรนอกจากพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญและการสดุดีที่สมบูรณ์ พระองค์คือผู้ทรงสร้าง ผู้ประทานความโปรดปราน ผู้ทรงครอบครองกรรมสิทธิ์ต่างๆ โดยไม่มีภาคีใดๆ ร่วมกับพระองค์

การประกอบพิธีหัจญ์ถือเป็นการเดินทางแห่งศรัทธา
ในระหว่างนั้นมุสลิมจะมีการใช้ชีวิต การปฏิบัติ และ
กล่าวถ้อยคำต่างๆ ที่แตกต่างกันไป โดยทั้งหมดนั้นมี
เป้าหมายสูงสุดเพื่อเป็นการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการ
ยำเกรงต่อพระองค์ รวมถึงการแสดงตนว่าต้องพึ่งพา
และขัดสนต่อการช่วยเหลือของพระองค์ และวอนขอ
การอภัยโทษและผลบุญจากพระองค์ ท่านศาสนทูตมุ
ฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า
“แท้จริงแล้ว การเวียนภูอะเราะบอบกะอูบะฮ์และการ
เดินสะอ์ในช่วงประกอบพิธีหัจญ์ มีขึ้นเพื่อให้มีการรำ
ลึกถึงอัลลอฮ์” (อิบนุ อบีษัยบะฮ์ หมายเลข 15334)

ครอบครัวใน อิสลาม

เรา

เราสามารถที่จะพูดได้ว่าครอบครัวส่วนใหญ่ในยุค
ปัจจุบันเปรียบได้เหมือนกับกลุ่มคนที่มีกุญแจหลาย
ดอกเพื่อเข้าบ้านหลังเดียวกัน !

๒๒

และกลับกลายเป็นว่ามีหลายคนได้ละทิ้งภาระหน้าที่ที่แท้จริงต่อภรรยาและลูกๆ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง สิ่งใดกันที่เป็นเหตุยั่วยุเขาไม่ให้ความสุขกับการใช้ชีวิต โดยไม่ยากแบกรับภาระหน้าที่ดังกล่าวนั้น?

แม้ว่าจะมีแนวโน้มดังกล่าวอย่างเห็นได้ชัดในยุคปัจจุบัน แต่จริงๆ แล้ว มันก็เคยเกิดขึ้นกับคนบางคนมาตั้งแต่ช่วงแรกๆ ในยุคประวัติศาสตร์แล้ว และในความเป็นจริงมันคือพฤติกรรมที่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัวและเป็นการแสดงถึงความเห็นแก่ตัว โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับปัจเจกชน และสังคมโดยรวม

จากจุดนี้เอง ที่อิสลามได้เน้นย้ำในส่วนของ การดูแลเอาใจใส่ครอบครัว ทั้งในแง่ระเบียบ สติ และภาระหน้าที่ต่อสมาชิกแต่ละคน เพราะบ้านและครอบครัวในอิสลามคือศูนย์กลางของการสร้างจิตสำนึก อบรมเลี้ยงดู และพัฒนาคน ซึ่งด้วยการสร้างครอบครัว การเลี้ยงดู และการทำหน้าที่ของมันให้

1

อิสลามได้เน้นย้ำให้มีการแต่งงานและสร้างครอบครัว

- อิสลามถือว่าการแต่งงานและการสร้างชีวิตครอบครัวเป็นหนึ่งในภารกิจที่ดีเลิศและเป็นหนึ่งในแบบฉบับของบรรดาศาสนทูต ซึ่งในครั้งที่สาวกบางท่านของท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ต้องการอยู่อย่างสันโดษเพื่อปลีกตัวเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงอย่างเดียว รวมถึงต้องการละหมาดและถือศีลอดโดยไม่หยุด และไม่สนใจการแต่งงาน ท่านศาสนทูตก็ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า“แต่ตัวฉันนั้นถือศีลอดและละศีลอด ฉันละหมาดและฉันก็พักผ่อน และฉันแต่งงานมีภรรยา ดังนั้น ใครก็ตามที่ปฏิเสธแบบฉบับของฉัน เขาไม่ใช่พวกของฉัน” (อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 4776)

- อิสลามสั่งใช้ให้จัดการแต่งงานให้สะดวกง่ายดาย และ
ได้สัญญาว่าจะมีการช่วยเหลือสำหรับคนที่ต้องการ
แต่งงาน ดังที่ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่
ท่าน) ได้กล่าวว่า “บุคคลสามประเภทที่อัลลอฮ์จะ
ทรงช่วยเหลืออย่างแน่นอน หนึ่งในนั้นคือ คนที่
แต่งงานเพื่อปกป้องความบริสุทธิ์ของตัวเอง” (อัต-
ติรมิซี หมายเลข 1655)
- ในขณะที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงความโปรดปรานและ
สัญญาต่าง ๆ ของลูก หลานอาดัม อัลกุรอานได้
ระบุเป็นครั้งแรกคือ การที่อัลลอฮ์ได้สร้างความสงบ
สุข ความรักใคร่ ความเมตตา และความสนิทสนม
ระหว่างสามีภรรยา ดังที่มีระบุในอัลกุรอานว่า
“และหนึ่งจากสัญญาทั้งหลายของพระองค์คือ
ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้า
เอง เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และ
ทรงให้มีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวก
เจ้า” (บทอ้อร-รุม โองการที่ 21)
- อิสลามสั่งใช้คนหนุ่มสาวที่เข้าสู่วัยฉกรรจ์และมี
พลังกำลังให้แต่งงาน เพราะมันจะทำให้เกิดความ
สุขและทำให้จิตใจสงบ และยังเป็นทางออกที่
ศาสนาได้มีไว้สำหรับการแก้ไขปัญหาความ
ต้องการทางเพศที่ฉับพลันของพวกเขา

“

ในขณะที่อัลกุรอานได้กล่าวถึงความโปรดปรานและ
สัญญาณต่างๆ สำหรับลูกหลานอาดัม อัลกุรอานได้
ระบุเป็นครั้งแรกคือ การที่อัลลอฮ์ได้สร้างความสงบ
สุข ความรักใคร่ ความเมตตา และความสนิทสนม
ระหว่างสามีมภรรยา

2

อิสลามได้ให้เกียรติอย่างเต็มที่แก่สมาชิกทุกคนในครอบครัว ไม่ว่าจะเขาจะเป็นชายหรือหญิง:

อิสลามได้กำหนดให้คนที่ เป็นพ่อแม่มีภาระหน้าที่สำคัญในการอบรมเลี้ยงดูลูกๆ ของเขา ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ทุกๆ คนในหมู่พวกท่านนั้นถือเป็นผู้ปกครองและทุกๆ คนในหมู่พวกท่านก็ต้องถูกสอบสวนในการปกครองดูแลของเขา ดังนั้นผู้นำก็คือผู้ปกครองผู้คนที่ซึ่งก็ต้องถูกสอบสวนในการดำเนินการปกครอง ผู้ชาย(สามี)ก็มีหน้าที่ปกครองครอบครัวของตน ซึ่งก็ต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับครอบครัวของตน ผู้หญิง(ภรรยา)ก็มีหน้าที่ปกครองดูแลบ้านของสามีรวมทั้งลูกๆ ของเขา ซึ่งก็จะถูกสอบสวนเกี่ยวกับพวกเขา ทาสก็เป็นผู้ปกครองดูแลทรัพย์สินของนาย ฟิงทราบไว้ด้วยว่า “ทุกๆ คนเป็นผู้ปกครองดูแลและทุกคนก็ต้องถูกสอบสวนในหน้าที่ของตน” (อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 853)

3

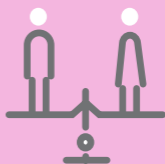

อิสลามได้ปลุกฝังให้มีความกตัญญูและให้เกียรติต่อบิดามารดา ดูแลเอาใจใส่ และเชื่อฟังคำสั่งสอนของพวกเขาจนกระทั่งเสียชีวิต:

ดังนั้น แม้ว่าคนเป็นลูกได้เติบโต ก็ยังจำเป็นต้องให้เกียรติและทำดีต่อบิดามารดาของเขา ซึ่งอัลลอฮ์ได้นำความกตัญญูมาระบุใกล้ๆ กับการเคารพภักดีต่อพระองค์ และห้ามการใช้คำพูดหรือการกระทำที่ล่วงเกินท่านทั้งสอง แม้เพียงแค่การเอ่ยถ้อยคำหรือน้ำเสียงที่แสดงถึงความไม่พอใจต่อท่านทั้งสองอัลลอฮ์ได้ดำรัสในอัลกุรอานว่า “และพระเจ้าของเจ้าบัญญัติว่าพวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น และจงทำดีต่อบิดามารดา เมื่อผู้ใดผู้หนึ่งหรือทั้งสองคนบรรลุนิติภาวะอยู่กับเจ้า ดังนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อูฟ (คำที่แสดงความไม่พอใจ) และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน” (บทอัล-อิสรออ์ โองการที่ 23)

4

อิสลามสั่งใช้ให้รักษาสិทธิต่าง ๆ ที่ถูก ๆ ควรได้รับ และจำเป็นต้องมีความยุติธรรมระหว่างพวกเขา ในคำเลี้ยงดู:

ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “เป็นบาปที่เพียงพอแล้ว สำหรับบุคคลละเลย การเลี้ยงดูผู้ที่อยู่ได้รับความดูแลของเขา” (อบูดาวูด หมายเลข 1692) และท่านศาสนทูต(ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูและการอุปการะต่อ ลูกสาวโดยเฉพาะว่า “ใครก็ตามที่มีลูกสาวแล้วเขาก็ได้ อบรมเลี้ยงดูและเอาใจใส่พวกนางเป็นอย่างดี พวกนางจะเป็นเสมือนเกราะกำบังดี ย่อมจะทำให้สังคมโดยรวมดีไปด้วย

5

กำหนดบังคับให้มุสลิมเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับเครือญาติ:

หมายถึง การที่คนๆ หนึ่งมีสัมพันธ์ไมตรีและทำดีต่อเครือญาติทั้งฝั่งบิดาและมารดา ซึ่งการทำเช่นนั้นถือเป็นการงานที่สร้างความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ และเป็นการน้อมรับเชื่อฟังที่ยิ่งใหญ่ต่อพระองค์ อิสลามห้ามไม่ให้ตัดสัมพันธ์กับพวกเขา หรือทำไม่ดีต่อพวกเขา ซึ่งการกระทำเช่นนั้นถือเป็นการกระทำที่เป็นบาปใหญ่ ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “คนที่ตัดสัมพันธ์ไมตรีกับเครือญาติ จะไม่ได้เข้าสวนสวรรค์” (มุสลิม หมายเลข 2556)

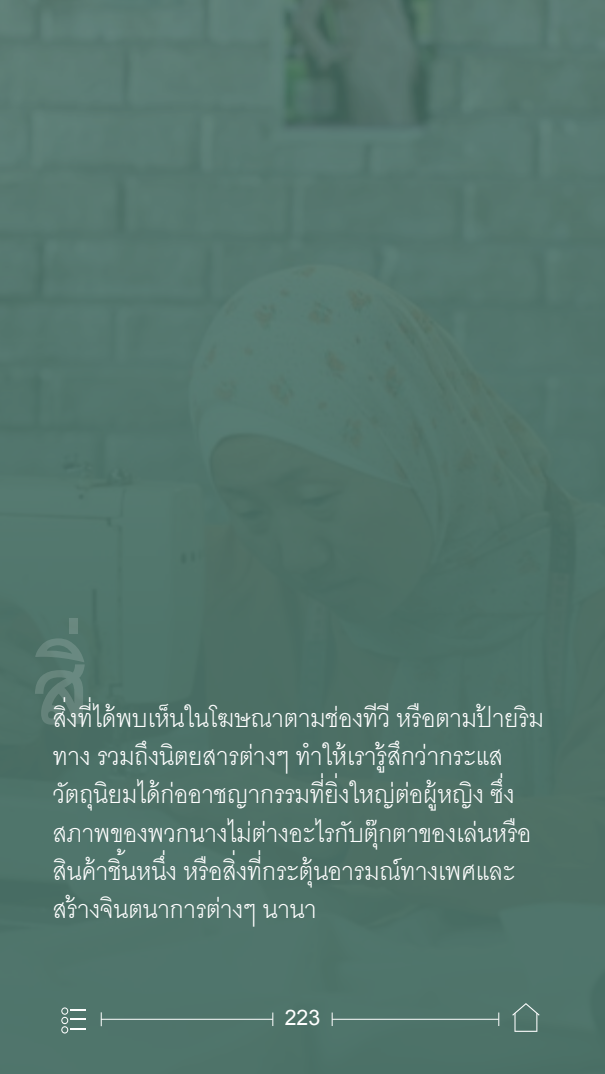

“

อิสลามได้ห้ามการใช้คำพูดหรือการกระทำ
ที่ล่วงเกินบิดามารดา ถึงแม้เพียงแค่การเอ่ย
ถ้อยคำหรือน้ำเสียงที่แสดงถึงความไม่พอใจต่อ
ท่านทั้งสอง

สถานะของผู้หญิง ในอิสลาม

สิ่งที่ได้พบเห็นในโฆษณาตามช่องทีวี หรือตามป้ายริม
ทาง รวมถึงนิตยสารต่างๆ ทำให้เรารู้สึกว่ากระแส
วัตถุนิยมได้ก่ออาชญากรรมที่ยิ่งใหญ่ต่อผู้หญิง ซึ่ง
สภาพของพวกนางไม่ต่างอะไรกับตุ๊กตาของเล่นหรือ
สินค้าชิ้นหนึ่ง หรือสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศและ
สร้างจินตนาการต่างๆ นานา

นี่

นี่คงจะไม่ได้เป็นอะไรเลยนอกจากภาพอีกด้านหนึ่งที่
บิดเบือนน้อยกว่าถ้าดูโดยผิวเผินของพวกสังคมป่าเถื่อนใน
อดีต ที่ดูถูกผู้หญิง และใช้พวกเธอเป็นเครื่องบำเรอความ
สำราญและสิ่งของที่ใช้ชื้อขายเท่านั้น

ผู้หญิงที่เคยโดนอธรรมและกดขี่มานานแสนนาน ไม่ได้
ต้องการที่จะต่อสู้อย่างทรหดเพื่อที่จะออกมาจากประตูอัน
โหดร้าย เพื่อกลับไปสู่สถานที่เดิม แต่อาจจะเป็นอีกประตูที่
ดูบิดเบือนน้อยกว่าเท่านั้นเอง

และนับตั้งแต่อิสลามได้มาเมื่อ 1400 กว่าปีที่แล้ว ก็ได้สร้างการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงต่อพฤติกรรมอันเลวทรามที่คอยกดขี่ผู้หญิง อิสลามยังได้วางหลักการและบัญญัติต่างๆ ที่มีความละเอียดรอบคอบเป็นที่สุดในการดูแลสิทธิและสถานะของผู้หญิง ให้เธอได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี และทำหน้าที่ของเธอในชีวิตนี้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

และด้วยเหตุนี้เอง หนึ่งในบทอัลกุรอานที่ยาวที่สุดคือบทอัน-นินสาห์ (บรรดาผู้หญิง) เพราะในนั้นจะมีบทบัญญัติต่างๆ อย่างละเอียดที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง นอกจากนี้อัลลอฮ์ยังได้บอกเล่าเรื่องราวของบรรดาผู้หญิงที่ดีหลายคนในอัลกุรอานแก่เรา ยิ่งกว่านั้นยังได้ตั้งชื่อบทอัลกุรอานบทหนึ่งเป็นชื่อของท่านหญิงมัรยัม ซึ่งเป็นมารดาของศาสนทูตอีซาหรือเยซู (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน)

ดังนั้น อิสลามได้มาปรับมุมมองต่อผู้หญิงให้เป็นไปตามที่นางถูกพระเจ้าสร้างมาให้ เป็นมนุษย์ไม่ใช่สินค้า เป็นคู่ชีวิตตลอดอายุไม่ใช่คู่ขาแค่คืนเดียว เป็นที่พิกใจ ให้ความรักและความเมตตา ไม่ใช่เพื่อตอบสนองอารมณ์ใคร่และหาความสุขเพียงชั่วครั้งชั่วคราว

ตัวอย่างของบทบัญญัติที่เป็นการให้เกียรติแก่ผู้หญิง ได้แก่:

- ให้สิทธิแก่ผู้หญิงในการเลือกคู่ครอง และให้หน้าที่อันยิ่งใหญ่ในการอบรมดูแลลูกๆ ซึ่งท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้หญิง (ภรรยา) ก็มีหน้าที่ปกครองดูแลสมาชิกในบ้านของสามี ซึ่งนางจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับพวกเขา” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 853)
- ให้คงชื่อของนางไว้และให้เกียรติต่อสกุลทางบิดาของนาง โดยที่นางไม่ต้องเปลี่ยนนามสกุลหลังจากที่ได้แต่งงาน แต่ยังสามารถใช้สกุลของบิดาและครอบครัวของนางได้
- เน้นย้ำให้ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีต่อผู้หญิงที่อ่อนแอที่อยู่โดยลำพัง ถึงแม้ว่านางไม่ได้เป็นญาติใกล้ชิดก็ส่งเสริมให้อุปการะเลี้ยงดูนาง และยังถือเป็นการงานที่มีความประเสริฐที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์ ซึ่งท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้ที่ช่วยเหลือหญิงหม้ายและผู้ยากไร้ เหมือนกับผู้ที่ได้สู้รบในหนทางของอัลลอฮ์ และผู้ที่ได้ยืมละหมาดในเวลากลางคืนโดยไม่หยุดพักและผู้ถือศีลอดในเวลากลางวันอย่างต่อเนื่องโดยไม่ได้ละศีลอด” (อัล-บุคอรีห์ หมายเลข 5661)

- ให้ความเสมอภาคระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในเรื่องต่างๆ อย่างมากมาย ในจำนวนนั้นคือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ธุรกรรมการเงิน กระทั่งท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย” (อบูดาอูด หมายเลข 236)
- กำหนดบังคับให้ผู้ชายอุปการะเลี้ยงดูนางโดยไม่ทวงบุญคุณ หากนางคือคนที่จำเป็นจะต้องให้การเลี้ยงดู เช่น ภรรยา มารดา และลูกสาว
- อิสลามได้มอบสิทธิแก่ผู้หญิงในเรื่องมรดก โดยได้แบ่งให้นางด้วยความยุติธรรมและดีที่สุด ซึ่งในบางกรณี ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงก็จะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน แต่บางกรณีก็จะแตกต่างกันบ้าง อาจจะมีเพิ่มหรือลดน้อยลงตามความใกล้ชิดของนางกับเจ้าของมรดกและ ภาระการเลี้ยงดูที่ได้รับการมอบหมาย แต่คนที่มองเรื่อง นี้อย่างผิวเผินและมองสั้นๆ ก็จะเน้นไปที่ส่วนผู้หญิงได้ รับนั้นน้อยกว่าผู้ชายในบางกรณี โดยไม่มองถึงสิ่งที่ อัลลอฮ์ได้กำหนดบังคับให้ผู้ชายต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าเลี้ยงดูภรรยา เป็นต้น แต่อิสลามได้ วางระบบที่ครอบคลุมทุกมิติและมีความเที่ยงธรรม โดย จะไม่ละเมิดต่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นอันขาด

“

ในขณะที่มีงานเขียนบางเรื่องพยายามใส่ร้ายอิสลามว่ากดขี่ผู้หญิงและละเมิดสิทธิต่างๆ ของนาง และมีคำสอนที่ไม่สอดคล้องกับยุคสมัยและอารยธรรมปัจจุบัน ตามคำพูดที่พวกเขากล่าวอ้าง เรากลับพบว่า 75% ของคนที่เข้ารับอิสลามใหม่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่นประเทศอังกฤษ ส่วนใหญ่คือบรรดาผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่พวกเธอได้เรียนรู้บทบัญญัติต่างๆ ของอิสลามที่เกี่ยวข้องกับชีวิตครอบครัว (INDEPENDENT 6-11-2011)

ผู้หญิงที่อิสลามได้เน้นย้ำให้ดูแลพวกนาง:

มารดา: มีชายคนหนึ่งมาหาท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) แล้วกล่าวว่า “โอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ผู้ใดคือคนที่มีสิทธิมากที่สุดที่ฉันจะต้องปฏิบัติสัมพันธ์อย่างดี ท่านตอบว่า “คือมารดาของท่าน” เขาถามต่ออีกว่า “ใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “คือมารดาของท่าน” เขาก็ถามอีกว่า “ใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “คือมารดาของท่าน” เขาก็ถามอีกว่า “ใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “หลังจากนั้นก็คือบิดาของท่าน” (อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 5626)

ลูกสาว: ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “ใครก็ตามที่มีลูกสาวสามคน แล้วเขาก็อบรมเลี้ยงดูพวกนางด้วยความอดทน ให้พวกนางได้กิน ได้ดื่ม และได้สวมเสื้อผ้าจากทรัพย์สินของเขา พวกนางจะเป็นเหมือนกระแกำบังให้กับเขาจากไฟนรกในโลกหน้า” (อิบนุ มาญะฮฺ หมายเลข 3669)

ภรรยา: ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ได้กล่าวว่า “คนที่ดีที่สุดที่ในหมู่พวกท่าน คือคนที่ทำดีที่สุดต่อคนในครอบครัวของเขา และฉันคือคนที่ทำดีที่สุดต่อครอบครัวของฉัน” (อัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 3895)

“

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในอิสลาม เป็นความสัมพันธ์ที่มีการผสมผสานเกื้อกูลโดยไม่ขัดแย้งกัน ซึ่งแต่ละฝ่ายจะเติมเต็มซึ่งกันและกันในการสร้างสรรค์สังคมมุสลิม

อิสลามไม่มีพื้นที่ให้ทั้งสองเพศขัดแย้งกัน:

ในอิสลามไม่เปิดช่องสำหรับการเป็นศัตรูและขัดแย้งกันระหว่างทั้งสองเพศ และไม่มี ความหมายอะไรที่จะแข่งขันกันในความเพริศแพรวชั่วคราวของโลกนี้ และไม่มีประโยชน์อะไรที่จะมาโจมตีซึ่งกันและกัน และการพยายามตำหนิและจ้องจับผิดอีกฝ่าย

เป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์จะเป็นศัตรูกับอีกส่วนหนึ่งของชีวิตเขา และเป็นไปได้อย่างไรที่ซีกหนึ่งของมนุษย์จะขัดแย้งกับอีกซีกหนึ่งของเขาเอง เพราะผู้หญิงนั้น

โดยแท้จริงแล้วเป็นไปตามที่ท่านศาสนทูตผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้คือ “นางเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย” ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองคือความสัมพันธ์ในเชิงเติมเต็มซึ่งกันและกัน แต่ละส่วนก็จะเกือกลงส่วนที่ขาดในการรังสรรค์สังคมมุสลิม

นอกจากนี้อัลกุรอานยังได้ฉายภาพให้เห็นถึงการเติมเต็มซึ่งกันและกันด้วยภาพลักษณ์ที่สวยงามน่าทึ่ง ดังคำดำรัสที่ว่า “นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่มห่มของพวกเจ้า และพวกเจ้าก็คือเครื่องนุ่มห่มของพวกนาง” (บทอัล-บะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 187)

สิ่งที่ผู้ชายมองในแวบแรกว่าเป็นความอ่อนแอของผู้หญิง จริงๆ แล้ว ในด้านกลับมันคือความแข็งแกร่งที่ผู้ชายทำได้ไม่ดีเท่าผู้หญิงหรือทำไม่ได้เลยต่างหาก แต่ชีวิตครอบครัวมีความจำเป็นต่อสิ่งนั้น .. และที่สิ่งผู้หญิงมองว่าเป็นความอ่อนแอของผู้ชาย บางทีก็อาจจะเป็นภาพหนึ่งของประเภทความสามารถที่ไม่เหมาะสมกับเพศของเธอ แต่ชีวิตและสังคมก็จะอยู่อย่างมีเสถียรภาพไม่ได้ถ้าไม่มีปัจจัยนี้

ย่อมเป็นเรื่องที่ไร้สาระถ้าเราจะคิดว่าอัลลอฮ์ได้สร้างมนุษย์ออกมาเป็นสองเพศ (ผู้ชายกับผู้หญิง) ให้แตกต่างกัน แล้วเราก็กล่าวว่า ระหว่างทั้งสองเพศนั้นจะต้องมีความเหมือนกันในทุกเรื่อง

ตอนที่ มีผู้ชายบางคนปรารถนาอยากได้สิทธิบางอย่างที่ผู้หญิงได้รับ และผู้หญิงบางคนก็ปรารถนาอยากได้สิทธิบางอย่างที่ผู้ชายได้รับ อัลกุรอานก็ได้ถูกประทานโองการลงมาว่า “และจงอย่าปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงให้แก่บางคนในหมู่พวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคนสำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้ และสำหรับหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกนางได้ขวนขวายไว้ และพวกเจ้าจงขอต่ออัลลอฮฺ จากความกรุณาของพระองค์เถิด” (บทอัน-นิสาฮ์ โองการที่ 32)

ทุกสิ่งทุกอย่างมีความพิเศษ มีหน้าที่ และมีข้อดีของมัน และทุกสิ่งทุกอย่างก็ล้วนแสดงบทบาทของมันเพื่อแสวงหาความกรุณาธิคุณและความพึงพอใจพระทัยของพระองค์อัลลอฮฺ ดังนั้น ศาสนาจึงไม่ได้มีขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของผู้ชายเป็นการเฉพาะ หรือผลประโยชน์ของผู้หญิงเป็นการเฉพาะ แต่ศาสนามีขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์ ผลประโยชน์ของครอบครัว และผลประโยชน์ของสังคมมุสลิม

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง:

การจัดระเบียบและควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในกฎข้อบังคับและวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ นั้นย่อมมีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับมุมมองและทางเลือกของมนุษย์ที่มีอยู่ตลอดเวลา

ประวัติศาสตร์ ซึ่งยากแก่การกล่าวถึงหรือรวบรวมไว้ทั้งหมดได้ อย่างไรก็ตามหนังสือประวัติศาสตร์และมานุษยวิทยาได้บอกแก่เราถึงกลุ่มชนที่ไม่ได้สังเกตเห็นถึงปัญหาของการเปลือยร่างกายจนล่อนจ้อน และปัญหาความละเทะทางเพศที่คุกคามทั้งผู้ชายและผู้หญิง ไปจนถึงกลุ่มคนอีกพวกหนึ่งที่จงจำผู้หญิงด้วยกฎเหล็ก เพราะกลัวเกินเหตุว่าพวกนางจะถูกกระทำร้าย รวมถึงกลุ่มชนอีกประเภทที่ให้ผู้ชายปกปิดร่างกายเพียงฝ่ายเดียว หรือให้ความสำคัญกับการปกปิดร่างกายเพียงบางส่วนเท่านั้น และแนวอื่นๆ จากนี้ที่นับไม่ถ้วน

กลุ่มชนส่วนใหญ่ในหน้าประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะบรรดาคนที่มีอารยธรรม ต่างเห็นพ้องกันว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงจำเป็นต้องมีกฎระเบียบมาควบคุมทั้งนี้ก็เพื่อไม่ให้ใช้ชีวิตเหมือนอยู่ในป่าหรือคอกสัตว์ที่ไม่ได้แตกต่างอะไรเลยระหว่างมนุษย์กับสัตว์เดรัจฉาน

“

กลุ่มชนส่วนใหญ่ในหน้าประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะบรรดาคนที่มีอารยธรรม ต่างเห็นพ้องกันว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงจำเป็นต้องมีกฎระเบียบมาควบคุม ทั้งนี้ก็เพื่อไม่ให้ใช้ชีวิตเหมือนอยู่ในป่าหรือคอกสัตว์ ที่ไม่ได้แตกต่างอะไรเลยระหว่างมนุษย์กับสัตว์เดรัจฉาน

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในอิสลาม:

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในอิสลาม ไม่ใช่การคิดค้นของมนุษย์ที่จำกัดอยู่ภายใต้ขอบเขตของปัจจัยทางประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ แต่มันเป็นความสัมพันธ์ที่มีรูปแบบสมบูรณ์ โดยสามารถใช้ได้ในทุกยุคทุกสมัย เป็นรูปแบบที่อัลลอฮ์ได้ประทานลงมาในอัลกุรอาน และท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแต่ท่าน) ก็ได้สอนแก่นมนุษย์ทุกคน

ความสัมพันธ์เหล่านี้มีความแตกต่างใน
ลักษณะและขอบเขตของมัน ตามสถานภาพของ
ผู้หญิงที่มีต่อผู้ชาย ดังที่อิสลามได้อธิบายไว้

1. เป็นสามีของนาง:

ไม่มีสิ่งใดที่จะอธิบายและชี้ให้เห็นลักษณะของ
ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา จะดีไปกว่าการ
อธิบายของอัลกุรอานอีกแล้ว แท้จริง อัลลอฮ์
ได้เรียกสามีว่าเป็นเครื่องนุ่งห่มของภรรยา
ส่วนภรณาก็เป็นเครื่องนุ่งห่มของสามี ภาระหนึ่งเป็น
ภาพที่มีความลึกซึ้งในความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ
ความรู้สึก และร่างกายของทั้งสองฝ่าย อัลลอฮ์ได้
ดำรัสว่า “นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่งห่มของพวก
เจ้า และพวกเจ้าก็คือเครื่องนุ่งห่มของพวกนาง” (บท
อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ โองการที่ 187)

2. ผู้ชายที่เป็นมะหรัอมกับนาง

ความหมายของมะหรัอมคือ คนที่ห้ามแต่งงานด้วย
กันตลอดไป เนื่องจากเป็นญาติที่ใกล้ชิด ซึ่งพวกเขา
ทั้งหมด 13 จำพวก อาทิ บิดา ปู่ ลูกชาย พี่ชาย น้อง
ชาย น้องชาย อาชาย หลานอาหรือหลานน้ำ(ทั้งจากพี่
น้องชายหรือพี่น้องสาว) หลานของปู่ย่าหรือหลานของ
ตายาย ซึ่งผู้หญิงสามารถอยู่ต่อหน้าญาติใกล้ชิดที่เป็น
มะหรัอมได้โดยไม่ต้องสวมหิญาบอย่างสมบูรณ์ แต่ให้
ปกปิดโดยอย่าให้ถึงขั้นเปลือยเรือนร่าง

3. ชายที่เป็นคนนอก:

ความหมายของคนนอกที่ไม่ได้เป็นญาติใกล้ชิด คือ ชายทุกคนที่ไม่ใช่มะหฺร็อมของนาง

อิสลามได้กำหนดหลักการในด้านความสัมพันธ์ของผู้ชายกับผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นมะหฺร็อมกัน เพื่อรักษาเกียรติและป้องกันช่องทางของมารร้าย (ชัฎฏอน) ในการล่อลวงมนุษย์ ซึ่งพระเจ้าผู้สร้างมนุษย์นั้นย่อมรู้ดีว่าอะไรที่เหมาะสมกับเขา ดังที่มีระบุในอัลกุรอานว่า “พระเจ้าทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ดอกหรือ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วน ผู้ทรงตระหนักรู้” (บทอัล-มุลก์ โองการที่ 14)

ทำไมอิสลามจึงบัญญัติให้คลุมหน้าชายที่เป็นคนนอก?

- เพื่อให้ผู้หญิงรู้สึกมั่นใจในการใช้ชีวิตและในสังคม ไม่ว่าจะเป็นด้านการแสวงหาความรู้และการทำงาน ว่ามันสามารถดำเนินไปด้วยดี และสามารถรักษาเกียรติและความบริสุทธิ์ของนางได้
- ทำให้ลดโอกาสที่จะเกิดปัจจัยยั่วยวนและเร้าให้ลุ่มหลง เพื่อประกันความบริสุทธิ์ของสังคมในแง่หนึ่ง และเป็นการรักษาเกียรติของผู้หญิงในอีกแง่หนึ่งด้วย
- ช่วยให้ผู้ชายมองผู้หญิงด้วยความบริสุทธิ์ใจและอยู่ในร่องในรอย ซึ่งจะทำให้พวกเขาปฏิบัติต่อนาง ในฐานะที่นางเป็นมนุษย์ด้วยกันที่มีสิทธิ์จะเข้าถึงความสะอาดตามที่นางพึงพอใจเหมือนคนอื่น ๆ ทั่วไปตามขนบวัฒนธรรมและความรู้ทางการศึกษา ไม่ใช่มองนางเป็นสิ่งกระตุ้นตัณหา หรือเครื่องมือละเล่นและสนองความสุขเท่านั้น

หลักการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง คนนอกที่ไม่ใช่มะหรัอม:

1 ลดสายตาให้ต่ำลง:

อัลลอฮฺได้สั่งใช้ทั้งผู้ชายและผู้หญิงให้ลดสายตาลงต่ำ โดยไม่มองไปยังสิ่งที่ยั่วชวนต่างๆ เพราะมันเป็นวิธีการ สงวนความบริสุทธิ์และรักษาเกียรติแก่กัน อิสลามยัง บอกว่าการทอดสายตาไปทั่วโดยไม่มีขอบเขตนั้นย่อม เป็นทางชักจูงไปสู่บาปและพฤติกรรมลามก อัลกุรอาน ได้กล่าวว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ศรัทธา ชาย ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ และให้ พวกเขา รักษาทวารของพวกเขา นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่ง แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดาผู้ศรัทธาหญิง ให้ พวกเขาลดสายตาของพวกเขาลงต่ำ และให้พวกเขา รักษาทวารของพวกเขา” (บทอัน-นุร โองการที่ 30-31)

2 ปฏิสัมพันธ์ด้วยมารยาทและนิสัยที่ดี:

การปฏิสัมพันธ์ของผู้ชายกับผู้หญิงในเรื่องงาน หรือ การแสวงหาความรู้ ฯลฯ ต้องเป็นไปด้วยมารยาทที่ดี และให้เกียรติต่อกัน และให้หลีกเลี่ยงสิ่งต่างๆ ที่จะ เป็นการกระตุ้นค้นหาไม่ว่าในทางไหนก็ตาม

3 หนีญาบหรือการปกปิดร่างกายให้มิดชิด:

อัลลอฮ์ได้บัญญัติเฉพาะผู้หญิงให้สวมหนีญาบ เพราะในตัวของนางมีความสวยงามและสิ่งยั่วยวนต่างๆ ที่จะเกิดปัญหากับผู้ชายมากกว่าการที่ผู้ชายจะสร้างปัญหากับผู้หญิง ด้วยเหตุนี้ นับตั้งแต่ประวัติศาสตร์ในอดีตอันยาวนาน จนถึงปัจจุบัน เรามักพบว่าส่วนใหญ่จะใช้ผู้หญิงยั่วยวนผู้ชายในเรื่องกามารมณ์ ไม่ใช่ตรงกันข้ามกัน และนี่เป็นสิ่งที่เราได้เห็นในสื่อต่างๆ อย่างมากมายทุกวันนี้

ส่วนขอบเขตของหนีญาบในอิสลาม ก็คือการที่ผู้หญิงได้ปกปิดร่างกายของนางทั้งหมด ยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือทั้งสองต่อหน้าผู้ชายคนนอก ดังที่อัลกุรอานได้สั่งใช้ว่า “และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอ เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้” (บทอัน-นุร โองการที่ 31)

“

คนที่วิจารณ์เรื่องหิญาบของอิสลามกำลังทำ
เป็นลืมนิดว่า ภาพของผู้หญิงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดใน
หน้าประวัติศาสตร์ เช่นที่ปรากฏในภาพวาด
ของแม่มาลี(มารดาพระเยซู)นั่น ก็จะมีแต่ภาพที่
สวมหิญาบซึ่งมีความคล้ายคลึงกับหิญาบของ
ชาวมุสลิม

หลักการอิสลามใน
การบริโภคอาหารและ
เครื่องดื่ม

โด

โดยปกติคำถามแรกที่คุณสนใจศีกษาอิสลามมักจะถามกันคือ ทำไมอิสลามห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบริโภคเนื้อหมู ?

คำตอบในเรื่องนี้ จำเป็นที่เราจะต้องให้ความ
กระจ่างที่สำคัญดังนี้:

อัลกุรอานอนุญาตให้ชาวมุสลิมได้ใช้ประโยชน์จากทุก
สิ่งที่มีอยู่บนแผ่นดินนี้ ซึ่งอัลกุรอานได้นำเสนอหลักฐาน
อย่างชัดเจนว่า สิ่งที่มีอยู่บนแผ่นดินทั้งหมดล้วนถูกสร้างให้
เรา得以ใช้กับประโยชน์จากมัน (ดูบทอัล-บะเกาะเราะฮ์
โองการที่ 29)

ซึ่งในจำนวนนั้นคืออาหารและเครื่องดื่ม โดยทั้งหมดเป็น
สิ่งที่ถูกอนุญาต นอกจากสิ่งที่อัลกุรอานได้ยกเว้น เหตุเพราะ
มันเป็นสิ่งสกปรกและอันตรายต่อสุขภาพหรือทำให้เสียสติ
แต่ท่านคงให้ความสนใจเฉพาะการห้ามเนื้อหมูและเครื่องดื่ม
ที่มีแอลกอฮอล์มากกว่า

เนื้อหามู:

การห้ามบริโภคเนื้อหมูได้ปรากฏสำนวนอย่างชัดเจนในอัลกุรอาน ทั้งๆ ที่หมูไม่ได้เป็นที่รู้จักมากนักในสังคมอารบัยยุคนั้น ทำให้มีบางคนแปลกใจต่อการห้ามบริโภคเนื้อหมูและพากันวิพากษ์วิจารณ์ ทั้งๆ ที่เรื่องนี้ไม่ได้เป็นสิ่งต้องห้ามเฉพาะชาวมุสลิมเท่านั้น แต่เป็นที่ทราบกันดีว่ามันเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับชาวยิวด้วยเช่นกัน หลักฐานในเรื่องนี้ปรากฏอย่างชัดเจนในพันธสัญญาเดิม แต่ที่น่าประหลาดใจกว่านั้นคือ บรรดานักวิชาการทางด้านศาสนาหลายคนได้ยืนยันว่าหมูเป็นสิ่งที่จะต้องห้ามสำหรับชาวคริสต์ด้วย ซึ่งมีหลักฐานที่ปรากฏอย่างชัดเจนในพันธสัญญาใหม่ อย่างไรก็ตามมันได้ถูกดัดแปลงและบิดเบือนไปหมดแล้ว (ดูในไบเบิล มาระโก 5/11-13, มัทธิว 67, สารที่สองของเซนต์ปีเตอร์ 2/22, ลูกา 11/15)

มีเหตุอันใดที่จะห้าม หากอัลลอฮ์ประสงค์มิให้เราบริโภคบางอย่างเพื่อเป็นการทดสอบเรา หลังจากที่พระองค์ได้อนุมัติสิ่งต่างๆ แก่เราอย่างมากมาย ทั้งนี้เพื่อทดสอบความศรัทธาและการเชื่อฟังของเรา เฉกเช่นที่พระองค์ได้ทดสอบศาสดาอาดัม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) หลังจากที่พระองค์ได้อนุมัติให้บริโภคสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ในสวนสวรรค์อย่างมากมาย แต่พระองค์ก็ได้ห้ามรับประทานผลไม้จากต้นไม้เพียงต้นเดียวเท่านั้น?

อัลลอฮ์ได้ห้ามบริโภคบางอย่างเพื่อเป็นการทดสอบเรา หลังจากที่พระองค์ได้อนุมัติสิ่งต่างๆ แก่เราอย่างมากมาย ทั้งนี้เพื่อทดสอบความศรัทธาและการเชื่อฟังของเรา เฉกเช่นที่พระองค์ได้ทดสอบศาสดาอาดัม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) หลังจากที่พระองค์ได้อนุมัติให้บริโภคสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ในสวนสวรรค์อย่างมากมาย แต่พระองค์ก็ได้ห้ามรับประทานผลไม้จากต้นไม้เพียงต้นเดียวเท่านั้น

สุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์:

การต่อสู้กับโรคระบาดและโรคร้ายที่ทำลายชีวิตของมนุษย์ และการออกกฎหมายอย่างเข้มงวดเพื่อรักษาสุขภาพของผู้คนถือเป็นภารกิจสำคัญประการหนึ่งของทุกประเทศและทุกรัฐบาลข้อบกพร่องใดก็ตามในการใช้กฎหมายดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลเสียที่ชั่วร้ายและรุนแรงทั้งต่อปัจเจกบุคคลและในสังคมโดยรวม

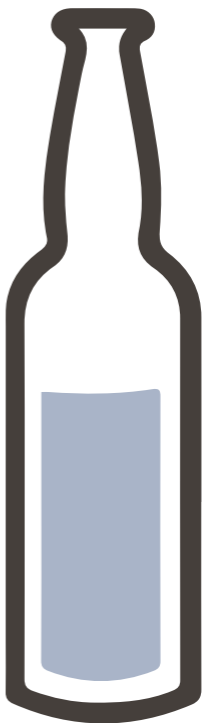

บางที่ข้อมูลที่น่าตกใจสำหรับเราทุกคนก็คือ งานวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือ เช่นรายงานจากองค์การอนามัยโลกและงานวิจัยของมหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด ที่ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสาร “Nature” ประจำวันที่ 15 มีนาคม 2012 และรายงานจากองค์การอนามัยโลกวันที่ 11/2/2011 พบว่า จำนวนเหยื่อผู้สูญเสียจากปัญหาสุราในแต่ละปีมีมากกว่าเหยื่อผู้สูญเสียจากโรคเอดส์ ใช้มาลาเรีย และวัณโรครวมกันเสียอีก และมีจำนวนมากถึงสามเท่าของเหยื่อที่เกิดจากสงคราม การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และการก่อการร้ายในปีนั้น นี่คื ตัวเลขที่มีการยืนยันจากงานวิจัยนั้น รวมถึงรายงานขององค์การอนามัยโลกด้วย

ในแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตเพราะ
โรคจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
และเสพติดมากกว่า 2.5 ล้านคน
ในจำนวนนั้นเป็นเยาวชนที่มีอายุ
ระหว่าง 15-29 ปี

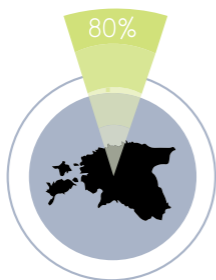
มากถึง 320,000 คน พวกเขาได้
สูญเสียชีวิตในแต่ละปีทั่วทุกมุม
โลกด้วยเหตุต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
แอลกอฮอล์และถือเป็น 9% ของ
จำนวนการเสียชีวิต
ในแต่ละปี

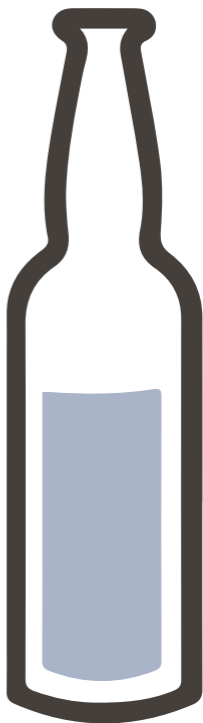

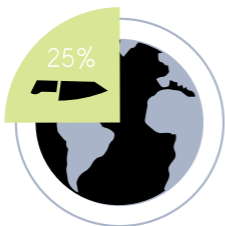
จากงานวิจัยของอเมริกาชี้
หนึ่งพบว่านักศึกษา
มหาวิทยาลัยมากถึง
7 แสนคนถูกรุมทำร้ายจาก
นักศึกษาด้วยกันที่ชอบดื่ม
แอลกอฮอล์เกินขนาด

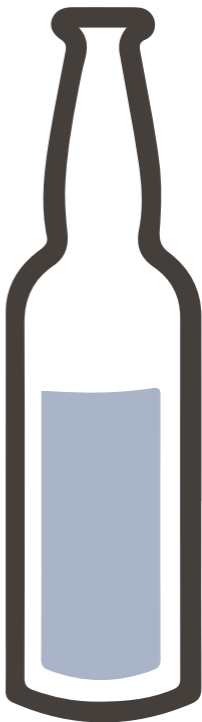

และงานวิจัยในปี 2001
แสดงให้เห็นว่า 80% ของคดี
อาชญากรรมที่ร้ายแรงที่เกิด
จากบรรดาคนหนุ่มสาวในประ
เทศเอสโตเนีย ล้วนมีความ
เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์
เกินขนาด

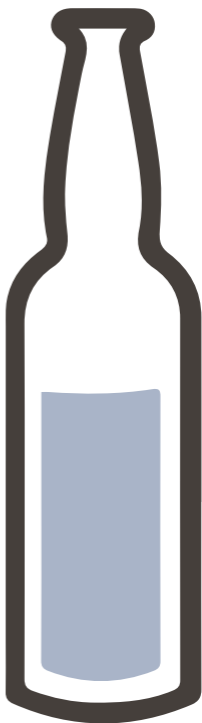

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกนับ
ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับคดี
ฆาตกรรมต่างๆ ในระดับโลก

งานวิจัยและรายงานต่างๆ
จากองค์การอนามัยโลกได้
เรียกร้องให้ทุกประเทศจัด
ระเบียบให้เข้มงวดมากขึ้น
หรือให้ป้องกันโรคทางกรรม
ในแต่ละวันที่เกิดจากเครื่อง
ดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ในระยะเวลาเพียงหนึ่งปีในสหราชอาณาจักร เพียงที่เดียว:

- มีคดีอาชญากรรมที่รุนแรงเกือบหนึ่งล้านคดีที่
เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และเกือบ
ครึ่งหนึ่งของคดีอาชญากรรมที่รุนแรงทั้งหมดล้วน
เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จากมุมมอง
ของคนที่ตกเป็นเหยื่อ
- เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
เกือบ 7 ล้านครั้งที่ต้องเข้ารับการรักษาที่หน่วย
อุบัติเหตุฉุกเฉินในโรงพยาบาลต่างๆ และต้องใช้งบ
ประมาณเกือบ 650 ล้านปอนด์ ที่ต้องเก็บจากผู้
เสียภาษี
- งบประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมดของคดีอาชญากรรม
และการทะเลาะวิวาทที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่ม
ที่มีแอลกอฮอล์ รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับ
ผู้คนอยู่ระหว่าง 8-13 ล้านปอนด์ต่อปี

อัลกุรอานมีแนวทางแก้ไขปัญหาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และสุราอย่างไร ?

อิสลามไม่ได้ริรอผลการรายงานจากทางองค์การอนามัยโลกเพื่อศึกษาผลกระทบของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่อปัจเจกบุคคลและคนในสังคมโดยรวม เพราะผู้ที่สร้างมนุษย์คือผู้ทรงรอบรู้อยู่แล้วต่อสิ่งที่จะเอื้อประโยชน์ในชีวิตของมนุษย์และต่อสังคมโดยรวม

อิสลามได้มาในช่วงที่ชาวอาหรับไม่เคยวางเว้นจากการมีนเมาและดื่มสิ่งมีนเมา ซึ่งสุราประเภทต่างๆ ถือเป็นสุดยอดของความสำราญและมีค่ามากสำหรับพวกเขาโดยพวกเขาจะใช้สุราเพื่อเป็นการโอ้อวดกัน และยอมทุ่มเงินทองที่มีอยู่เพื่อซื้อสุรามาครอบครอง

แต่แล้วอัลกุรอานก็ได้เข้ามาแก้ไขปัญหาด้วยการใช้วิธีที่ชาญฉลาดและมีความยุติธรรมอย่างมาก โดยได้ยืนยันว่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก็มีส่วนดีและมีประโยชน์ เพราะคนที่ดื่มจะรู้สึกผ่อนคลายและสามารถคลี่คลายความโศกเศร้าที่มีอยู่ในช่วงขณะได้อย่างไรก็ตามผลเสียและบั่นปลายของมันนั้นเลวร้ายกว่า เป็นไปไม่ได้เลยหรือยากมากที่จะรักษาผลเสียและผลพวงต่างๆ ของมันทางด้านจิตใจ จริยธรรม และสุขภาพทั้งต่อปัจเจกบุคคลและสังคมโดยรวม เช่นที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ว่า

“พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับน้ำเมาและการพนัน จงกล่าวเถิดว่า ในทั้งสองนั้นมีโทษมากและมีคุณหลายอย่างแก่มนุษย์ แต่โทษของมันทั้งสองนั้นมากกว่าคุณของมัน” (บทอัล-บะเกาะเราะฮฺ โองการที่ 219)

หลังจากนั้นอัลกุรอานก็มาเน้นย้ำอีกครั้งถึงการห้ามสุรา และถือว่าการงานของมารร้ายที่เป็นบ่อเกิดของการเป็นศัตรู การทะเลาะเบาะแว้ง การทำลายเกียรติ และการฉินหลังให้กับภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งอัลกุรอานได้ถามผู้คน (ชาวอาหรับในเวลานั้น) ว่า “พวกท่านจะเลิกมันหรือไม่?” พวกเขาได้ตอบว่า “พวกเราได้เลิกแล้ว พวกเราได้เลิกแล้ว” แล้วพวกเขาก็ได้พากันเทสุราตามท้องถนนในเมืองมะดีนะฮฺ เพื่อแสดงถึงการตอบรับคำสั่งใช้ของอัลลอฮฺในอัลกุรอาน

ความผิดและการ สำนึกผิด

๒ ด

ด้านปรัชญาถือว่าเรื่องถูกผิดเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญที่สุดของแนวคิดในศาสนาและลัทธิความเชื่อต่างๆ และในแต่ละความเชื่อก็必将มีความแตกต่างในวิธีจัดการกับความผิดและบาป

อิสลามได้ใช้ตาชั่งที่ละเอียดอ่อนในการพิจารณาถึง
ธรรมชาติความเป็นมนุษย์ที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง
และการที่พระองค์ได้ฝังเมล็ดพันธุ์ทั้งความดีกับความ
ชั่วในตัวเขา อิสลามไม่ได้ปฏิบัติกับมนุษย์เสมือนหนึ่ง
ว่าเขาเป็นเทพที่ถูกบันดาลให้กำเนิดขึ้นมาด้วยคุณ
งามความดีอย่างบริบูรณ์ ดังนั้น อิสลามจึงยืนยันว่า
ลูกหลานอาดัมทุกคนล้วนมีโอกาสจะพลาดพลั้ง
ทำความผิด อย่างไรก็ตามเขาก็ต้องแบกรับในสิ่งที่เขา
ตัดสินใจและเลือกทำ จากจุดนี้เองจึงมีแนวคิดของ
อิสลามเกี่ยวกับความผิดบาปและการสำนึกผิด
ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

สิ่งแรกที่เราได้พบในอัลกุรอานคือความผิดเป็นเรื่องส่วนบุคคล และการสำนึกผิดก็เป็นเรื่องส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการฉายภาพให้เห็นอย่างชัดเจน ง่ายๆ โดยไม่ซับซ้อนและคลุมเครือใดๆ ดังนั้น มนุษย์จึงไม่มีความผิดบาปที่ติดตัวมาตั้งแต่ก่อนกำเนิด แต่มนุษย์ทุกคนเกิดมาในสภาพที่บริสุทธิ์ไร้บาป และไม่ต้องแบกรับความผิดที่มีมาแต่ก่อนกำเนิด เช่นเดียวกับที่ว่าไม่มีผู้ใดมีสิทธิให้อภัยและลบล้างความผิดได้ และความผิดของท่านศาสดาอาดัม (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ก็เป็นเรื่องส่วนบุคคล การลบล้างมันก็ทำได้ด้วยการสำนึกผิดโดยทันที ซึ่งมันง่าย ๆ และไม่ซับซ้อน ส่วนความผิดบาปของลูกหลานอาดัมก็เป็นเรื่องส่วนบุคคล เช่นเดียวกัน ดังนั้นวิธีการสำนึกผิดจึงเปิดกว้างด้วยความยุติธรรมและมีความชัดเจน สามารถให้มนุษย์ได้ใช้อย่างมุ่งมั่นตั้งใจในการสำนึกผิดและไม่สิ้นหวัง นอกจากนี้มนุษย์ทุกคนจะต้องแบกรับความผิดที่ตัวเองได้ทำเท่านั้น ไม่มีใครต้องแบกรับความผิดของคนอื่น และนี่คือสิ่งที่บรรดาศาสนทูตได้นำมาจากอัลลอฮ์ ดังที่อัลกุรอานได้แจ้งแก่เราไว้ (ดู อัลกุรอาน บทอัน-นัจญุม โองการที่ 36-41)

ขั้นตอนการสำนึกผิดในอิสลามไม่จำเป็นต้องมีอะไรมากไปกว่าการละทิ้งความผิดบาปนั้น และเสียใจกับสิ่งที่ได้ทำลงไป แล้วตั้งใจที่จะไม่หวนกลับไปทำมันอีก พร้อมๆ กับให้คืนสิทธิแก่เจ้าของมันในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิ

การสำนึกผิดถือเป็นหนึ่งประเภทของการเคารพภักดีที่ยิ่งใหญ่และเป็นการใกล้ชิดอัลลอฮ์ และไม่ได้เจาะจงสำหรับใครเป็นการเฉพาะ ไม่จำเป็นต้องหาสถานที่เฉพาะ ไม่ต้องสารภาพต่อหน้าใครหรือต้องผ่านการเห็นชอบจากใคร แต่มันคือศาสนกิจที่เกิดขึ้นระหว่างอัลลอฮ์และปวงบ่าวของพระองค์ ซึ่งหนึ่งในพระนามของอัลลอฮ์และคุณลักษณะของพระองค์ที่

ปรากฏในอัลกุรอานก็คือ“อัต-เตาวาบ อ์ร-เราะฮีม” (ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา) “ขอพิริยชัยบุ วกอบิลิตาบบ” (ผู้ทรงอภัยในบาป และผู้ทรงรับการขอลุแกโทษ) และนี่คือสิ่งที่อัลกุรอานได้แจกแจงแก่เราถึงคุณลักษณะของบรรดาผู้ยำเกรงผู้ที่จะได้เข้าสวนสวรรค์ พร้อมทั้งเน้นย้ำว่าพวกเขาอาจจะตกหลุมพรางแห่งความผิดอยู่บ้างแต่พวกเขาจะรีบเร่งสำนึกผิดและขอลุแกโทษโดยทันที “บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความชั่วใดๆ หรืออญติธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขาก็รำลึกถึงอัลลอฮ์ แล้วขออภัยโทษในบรรดาความผิดของพวกเขา และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดาความผิดทั้งหลายให้ได้ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และพวกเขามีได้ตั้งมั่นบนความผิดที่เคยปฏิบัติมาต่างๆ ที่พวกเขาทำอยู่แล้ว”(บท อาล อิมรอน โองการที่ 135)

หากมีการทำความผิดนั้นซ้ำอีกครั้ง การสำนึกผิดในก่อนหน้านี้ก็ไม่ได้เป็นโมฆะ และความผิดบาปของก่อนหน้าก็ไม่หวนกลับมายังเขา แต่จะถือว่าเป็นการทำผิดครั้งใหม่ และเขาจะต้องสำนึกผิดและขอลุแกโทษต่อความผิดนั้นใหม่อีกครั้ง

และนี่คือวิถีการใช้ชีวิตของผู้คนในอิสลาม ที่อยู่ในสภาพของความสมดุลระหว่างการพยายามไต่เต้าไปสู่ความสมบูรณ์ ความสูงส่ง และการห่างไกลจากการทำความผิด กับการเข้าใจในธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ที่มักจะอ่อนแอและบางครั้งก็หันเหจากแนวทางที่ถูกต้อง

ดังนั้น ไม่ว่าจะอยู่ในช่วงที่เข้มแข็งและมีความยำเกรง หรืออยู่ในช่วงที่อ่อนแอและหันเหออกจากเส้นทางก็อย่าได้โอหังสูงส่งเสียทิศทาง แต่ต้องมุ่งไปหาอัลลอฮฺ สำนึกผิดต่อพระองค์ และขอลุแก่โทษต่อพระองค์

และนี่คือข้อแตกต่างระหว่างคนดีกับคนที่ไม่ดี ดังที่อัลกุรอานได้แจกแจงแก่เราถึงความแตกต่างของมันว่า บรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้นเมื่อใดก็ตามที่เขาทำความผิดเขาจะรำลึกและกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮฺโดยทันที ต่างจากคนที่จมปลักอยู่กับการทำความผิดโดยไม่สำนึก (ดู อัลกุรอาน บทอัล-อะฮฺรอฟ โองการที่ 201-202)

ในอิสลาม มนุษย์จะไม่มี ความผิดบาปที่ติดตัว มาตั้งแต่ก่อนกำเนิด แต่มนุษย์ทุกคนเกิดมาใน สภาพที่บริสุทธิ์ไร้บาป และไม่ต้องแบกรับความ ผิดในอดีตก่อนจะเกิดมา

วิทยาศาสตร์
ปัญหา

ป

บางคนคิดว่าศานากับสติปัญญาเป็นเรื่องที่เข้ากันไม่ได้ และยังขัดแย้งกับวิทยาการต่างๆ เพราะศานาในมุมมองของเขาคือต้นตอของความเพ้อฝัน เรื่องราวปรัมปรา และความคิดที่ล้าสมัย ในขณะที่ความรู้และปรัชญาคือสองแนวทางที่จะนำไปสู่วิทยาการที่เป็นระบบ จนอาจจะทำให้บรรลุถึงขั้นเป็นความรู้ที่เชื่อถือได้อย่างมั่นใจและยืนยันได้ ผ่านเงื่อนไขของการค้นคว้า วิเคราะห์ และทดลอง ซึ่งความเชื่อนี้เมื่อพิจารณาแล้วสามารถแบ่งได้ว่ามีทั้งส่วนที่ถูกและส่วนที่ผิด

ส่วนที่ถูกคือ มีศาสนาจำนวนมากที่กตัญญูและเป็น ศัตรูกับสติปัญญาในบางครั้ง แหล่งอ้างอิงและตำรับ ตำราของศาสนาเหล่านี้จึงเต็มไปด้วยเรื่องราวปรัมปรา และหลักความเชื่อที่ผิดเพี้ยนค้ำกับชีวิตจริงและ วิทยาการ

และส่วนที่ผิดคือ การเหมารวมว่าทุกศาสนานั้นเห มือนๆ กัน โดยไม่พิจารณารายละเอียดเฉพาะที่มีอยู่ใน แต่ละศาสนา ทั้งในส่วนที่เป็นแหล่งอ้างอิง เนื้อหา แนวคิด และหลักฐานของแต่ละศาสนา

ผู้ที่ศึกษาอัลกุรอาน ซึ่งถือเป็นแหล่งอ้างอิงหลักของ อิสลาม จะรับรู้อย่างมั่นใจว่าอิสลามได้ให้สถานะอัน

สูงส่งแก่สติปัญญา ที่ไม่อาจเทียบกับศาสนาอื่นได้ ผู้ที่ศึกษาอัลกุรอานไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามมากมายในการพิจารณาอย่างละเอียด เพียงเพื่อจะสัมผัสได้เลยว่าอัลกุรอานได้ส่งเสริมและเชิญชวนให้เขาใช้สติปัญญาในการครุ่นคิดและใคร่ครวญ เพราะมีการทวนคำถามที่เป็นการกระตุ้นให้ชุกคิดอยู่ตลอดว่า “พวกท่านไม่คิดบ้างหรือ?” มากกว่า 13 ครั้งในอัลกุรอาน

“

ผู้ที่ศึกษาอัลกุรอานไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามมากมายในการพิจารณาอย่างละเอียด เพียงเพื่อจะสัมผัสได้เลยว่าอัลกุรอานได้ส่งเสริมและเชิญชวนให้เขาใช้สติปัญญาในการครุ่นคิดและใคร่ครวญ

เป็นที่ประจักษ์ว่าอัลกุรอานได้แนะนำให้ใช้สติปัญญาในหลายๆ เรื่อง ดังนี้

1

อัลกุรอานได้สนทนากับมนุษย์ผู้มีปัญญาที่เปิดกว้าง และเป็นอิสระจากการกดขี่ เย่อหยิ่งจองหอง หวาดกลัว และโง่เขลาทุกรูปแบบ อัลกุรอานได้ใช้หลักฐานทางสติปัญญาและเหตุผลต่างๆ อันเป็นตรรกะเพื่ออ้างถึงความจำเป็นที่ต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เช่น พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

“หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิด หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก” (บทอัฏ-ฏูร โองการที่ 35-36)

2

ตอบได้หลักฐานของผู้ที่ผิดจริง และ
ปฏิเสธคำกล่าวอ้างที่ไม่ถือเป็นหลัก
ฐานและเหตุผลที่ยอมรับได้ ดังที่
พระองค์ได้ดำริว่า

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวก
ท่านจงนำหลักฐานของพวกท่านมา ถ้า
พวกท่านเป็นผู้พูดจริง” (บทอัล-บะเกาะะ
เราะฮฺ โองการที่ 111)

ตำหนิบรรดาคนที่ไม่ใช้สติปัญญา
ของตน และพรรณนาถึงพวกเขาเสมือน
ว่าเป็นคนที่ไร้ความรู้สึก เพราะพวกเขา
ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากสิ่งที่ได้เห็นและ
ได้ยินเพื่อการเลือกตัดสินใจที่ถูกต้อง
ดังที่พระองค์ได้ดำรัสว่า

“พวกเขามีได้ออกเดินทางไปในแผ่นดิน
ดินดอกหรือ เพื่อพวกเขาจะได้มีหัวใจที่
ใช้คิดพิจารณา หรือมีหูเพื่อสดับฟัง
แท้จริง ดวงตานั้นมิได้บอดดอก แต่
หัวใจที่อยู่ในทรวงอกต่างหากที่บอด”
(บทอัล-หัจญ์ โองการที่ 46)

4

เตือนให้หลีกเลี่ยงจากปัจจัยที่กีดกันไม่ให้มนุษย์ได้ครุ่นคิด ซึ่งอัลกุรอานไม่เพียงส่งเสริมให้ใช้ความรู้สึกและสติปัญญา รวมถึงให้เกียรติมันเท่านั้น แต่อัลกุรอานยังได้เตือนเราให้ระวังจากความพลั้งเผลอของปัญญาด้วย เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์นั้นสามารถรับอิทธิพลได้ทั้งจากแรงผลักดันที่ดีและที่ชั่วร้าย ทำให้ผลลัพธ์แห่งการใช้ปัญญาเองก็มีส่วนที่จะพลาดพลั้งและบิดเบือนจากสัจธรรมได้ในบางครั้ง อาจจะด้วยเพราะความอยาก หรือความเกลียดกลัว หรือตกหลุมพรางอย่างไม่รู้ตัวก็ได้

อุปสรรคต่อการคิดที่ถูกต้อง ดังที่อัลกุรอานได้
ระบุไว้:

■ การเลียนแบบตามอย่างปิดหูปิดตา (ตักลิด):

คือการสืบทอดความเชื่อ พฤติกรรม และขนบแนว
คิดเดิมๆ ที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งมันอาจจะส่งผลอย่างใหญ่
หลวงต่อวิธีการใช้ปัญญาและการใช้ความคิด จน
ทำให้ยากต่อการยอมรับสังฆธรรมและละทิ้งสิ่งที่มดเท็จ
และบางครั้ง อาจจะทำให้หยุดการใช้ความคิดโดยสิ้น
เชิง ด้วยข้ออ้างว่าสิ่งที่ทำอยู่นั้นเป็นความเคยชินหรือมี
มาตั้งแต่เกิดแล้ว เช่นที่อัลกุรอานได้เล่าแก่เราถึง
คนบางคนที่สังฆธรรมมาถึงพวกเขา แต่การตักลิดก็ได้
ปิดกั้นไม่ให้เขาปฏิบัติตามสังฆธรรมนั้น เมื่อเรากล่าวแก่
พวกเขาว่าจงปฏิบัติตามสังฆธรรมที่อัลลอฮ์ได้ประทาน
มาเถิด พวกเขาก็กล่าวว่า เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราคุ้น
เคยว่าบรรพบุรุษของเราเคยปฏิบัติมาเท่านั้น แล้ว
อัลกุรอานก็ได้นำเสนอข้อมูลอีกว่าพวกเขาได้ปฏิบัติ
ตามบรรพบุรุษโดยไม่ได้อิงกับปัญญา ความรู้ และทาง
นำใดเลยๆ แต่เลียนแบบตามเพียงเพราะคนเหล่านั้น
เป็นบรรพบุรุษของพวกเขาแค่นั้นเอง (อัลกุรอานบ
ทอัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ โองการที่ 170)

■ ความดีอริ้นและหยิงยโส:

คือการที่สติปัญญาได้รู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้อง แต่เขากลับไม่ยอมรับและปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกต้องนั้น เพียงเพื่อต้องการรักษาผลประโยชน์หรือตำแหน่งหน้าตาของเขาในสังคม หรือเป็นเพราะความอิจฉา ริษยา หรือดูถูกแหล่งที่มาของความถูกต้องนั้น แจกเช่นที่อัลลอฮ์ได้ระบุในอัลกุรอานถึงคุณลักษณะของคนบางคนไว้ว่า พวกเขาได้ปฏิเสธสัจธรรมอย่างชัดเจน ทั้งๆ ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่นคือสัจธรรม และไม่มีความสิ่งใดที่หักห้ามเขาจากการยอมรับมัน นอกจากความหยิงยโสและความอยุติธรรม (อัลกุรอานบทอัน-นัมล์ โองการที่ 14)

■ ลุ่มหลงอยู่กับความสุขสำราญ:

สติปัญญาอาจจะรู้ดีว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้อง แต่เขากลับไม่กล้าที่จะเลือกมันเพราะลุ่มหลงอยู่กับความสุขสำราญ ซึ่งอัลกุรอานได้เล่าให้เราเห็นตัวอย่างของชายคนหนึ่งที่มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี อันที่จริงเขาควรที่จะต้องปฏิบัติตามความรู้นั้น แต่เขากลับละทิ้งมันแล้วไปปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำและผลประโยชน์เฉพาะหน้าของตนเอง และมันไม่ใช่เพราะเหตุอันใดเลย นอกจากเพราะได้ลุ่มหลงในความสุขสำราญจนไม่สามารถที่จะตัดสินใจเอาตัวเลือกที่ถูกต้องได้ (อัลกุรอานบทอัล-อะอฺรอฟ โองการที่ 175-176)

อัลกุรอานมักเชิญชวนมนุษย์ให้ใช้สติปัญญาอยู่เสมอในทุกๆ ด้าน รวมถึงให้ตั้งคำถาม สังเกต พิสูจน์ ไตร่ตรองและตระหนักคิด ทั้งในตัวตน โลก และสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย โดยไม่มีเงื่อนไขล่วงหน้าหรือจำกัดด้วยฐานความเชื่อเฉพาะใดๆ ทั้งสิ้น

แท้จริงแล้ว ผู้ที่กลัวการตั้งคำถามและการใช้ความคิด คือคนที่ตัวตนของเขาได้ซ่อนสิ่งที่ขัดแย้งกับทั้งสองประการดังกล่าวนั้นต่างหาก แต่สำหรับศาสนาแห่งสัจธรรมนั้น ย่อมต้องมาจากอัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างมนุษย์ และได้ให้ความสามารถในการใช้สติปัญญาไว้กับเขา และเป็นไปไม่ได้ที่สรรพสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมาจะขัดแย้งกับศาสนาที่พระองค์ทรงบัญญัติให้กับมนุษย์ ดังนั้น เหตุใดจึงกลัวที่จะถามและใช้สติปัญญาด้วยเล่า?

“พึงรู้เถิดว่า การสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์ของอัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก” (อัลกุรอานบทอัล-อะอฺรอฟ โองการที่ 54)

“

มุสลิมเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีการคัดค้านหรือ
ขัดแย้งกันเอง ระหว่างสิ่งที่อัลลอฮ์สร้างกับ
ศาสนาที่พระองค์บัญญัติให้กับมนุษย์
ดังนั้น เหตุใดจึงกลัวที่จะถามและใช้สติปัญญา
ด้วยเล่า?

อิสลามศาสนา แห่งสันติภาพ

ท

หลายคนอาจจะรู้สึกประหลาดใจ กับสิ่งที่ถูกนำเสนอ
ซ้ำแล้วซ้ำเล่าในสื่อต่างๆ ถ้าเมื่อใดได้รับรู้ว่าสันติภาพ
เป็นสิ่งที่มีความพิเศษในอิสลาม ด้วยการที่มุสลิมจะ
กล่าวสลามอันเป็นถ้อยคำทักทายแห่งสันติภาพ และ
ปลูกฝังจิตสำนึกถึงนัยของมันนับจำนวนไม่ถ้วนใน
แต่ละวัน

“อัสลาม” (ผู้ทรงศานติ) คือหนึ่งในพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง และสวนสวรรค์ที่พระองค์ได้เตรียมไว้ในโลกหน้าก็มีชื่อว่า “ดารุสลาม” (สถานที่แห่งความศานติ) และคำทักทายของชาวมุสลิมก็เริ่มต้นด้วยคำว่า “อัสลาม” (ขอความสันติจงประสบแด่ท่าน) และชาวมุสลิมได้ปิดท้ายการละหมาดก็ด้วยการกล่าว “อัสลาม” ถึงสองครั้ง นอกจากนี้ยังได้ผนวกมันทั้งหมดเป็นชื่อเรียกศาสนาว่า “อิสลาม” ซึ่งมีนัยถึงความสันติและความสงบสุข

อิสลามได้เรียกร้องไปสู่ความสันติ และได้เคารพต่อสิทธิของสัตว์ตัวน้อยๆ ที่อ่อนแอและไร้พิษภัย ดังที่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) ได้บอกแก่เราว่า “หญิงคนหนึ่งต้องเข้านรกด้วยสาเหตุที่นางได้ทรมานแมว โดยที่นางขังมันไว้ไม่ได้ให้อาหารแก่มัน และนางก็มีได้ปล่อยให้มันได้หาอาหารเองจากเศษซากตามพื้นดิน” (บันทึกโดยมุสลิม

หมายเลข 2242) ตรงกันข้ามกับหญิงโสเภณีคนหนึ่ง ที่ได้เข้าสวรรค์ด้วยสาเหตุที่นางได้ให้น้ำดื่มแก่สุนัขตัวหนึ่ง (บันทึกโดยอัล-บุคอรีร์ หมายเลข 3280)

อิสลามได้วางบรรทัดฐานและหลักศาสนาที่น่าทึ่ง
อย่างมากในการเคารพต่อสิทธิของผู้คนและการอยู่
ร่วมกับพวกเขา ถึงแม้ว่าระหว่างเราจะมี ความแตกต่าง
กันในเรื่องศาสนาและความคิดเห็น จนกระทั่งท่าน
ศาสนทูตมุฮัมมัดได้ประกาศเตือนผู้ที่ก่ออธรรมหรือ
ข่มเหงผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม หรือให้เขาทำสิ่งที่เกินกำลัง ว่า
คนผู้นั้นจะเป็นคูโจทก์จำเลยตรงข้ามกับท่านศาสนทูต
ในวันแห่งการพิพากษา (บันทึกโดยอบู ดาวูด
หมายเลข 3052)

น้อยคนนักที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงและกล้า
ปฏิเสธการโฆษณาชวนเชื่อของสื่อ เพื่อเจาะลึก
ข้อมูลจากแหล่งอ้างอิงที่ถูกต้องจริงๆ แล้ว
ตัดสินใจเรื่องต่างๆ ให้ตรงประเด็นไร้อคติและมี
ความเที่ยงธรรม

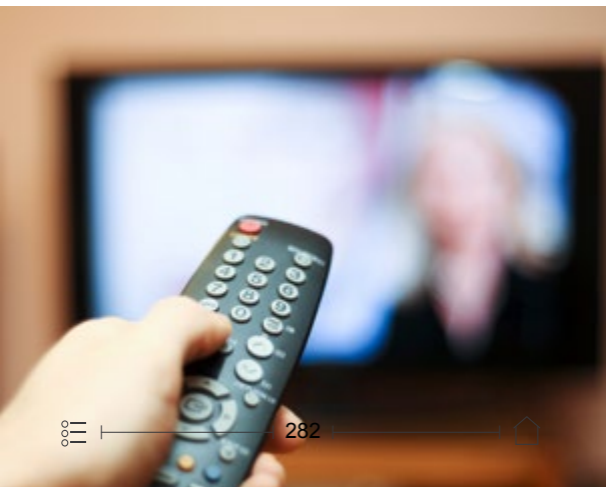
อย่างไรก็ตาม ในเมื่ออิสลามได้เรียกร้องไปสู่ความ
สันติต่อผู้อื่น อิสลามได้เน้นย้ำอีกว่าความสันติที่จะ
เกิดขึ้นนั้นต้องเป็นไปตามข้อเท็จจริงและความ
ยุติธรรม โดยการมอบสิทธินั้นแก่ผู้ที่คู่ควร และผู้
อธรรมต้องเลิกจากการอธรรมของเขา และผู้ที่ปล้น
สะดมต้องหยุดจากการกระทำของเขา ไม่ใช่สันติภาพ
ที่ตบตาหลอกลวงด้วยการมอบให้ใจเราของที่ขโมยไป

แล้วบังคับให้เจ้าของทรัพย์สินนั้นยินยอมด้วยการจ่าย
ค่าเสียหายให้ไม่กี่สตางค์

แต่ก็ยังมีวาทกรรมและแคมเปญต่างๆ ที่ผู้คน
จำนวนมากใช้เพื่อโฆษณาชวนเชื่อเรื่องเล่า ความคิด
เห็นและทัศนคติของตัวเองอยู่ ซึ่งแน่นอนว่า ในแต่ละ
ฉากของละครมักจะมีหลายมุม และในแต่ละบทของ
วรรณกรรมก็มักจะมีหลายเรื่องเล่า โดยน้อยคนนักที่
จะแสวงหาข้อเท็จจริงและกล้าปฏิเสธการ
โฆษณาชวนเชื่อของสื่อเพื่อเจาะลึกข้อมูลจากแหล่ง
อ้างอิงที่ถูกต้องจริงๆ แล้วตัดสินเรื่องราวต่างๆ ได้
อย่างตรงประเด็นไร้อคติและมีความเที่ยงธรรม

สิ่งที่อยู่ตรงหน้าท่านนี้ คือข้อเท็จจริงบางประการให้
ท่านได้พิจารณา...

LAUNCHING

CURIOSITY

CLICK HERE

อิสลามคือศาสนาที่มีการแพร่ขยายอย่างรวดเร็ว ที่สุดในปัจจุบัน

การแพร่ขยายของอิสลามในทุกวันนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วอย่างน่าประหลาดใจ ซึ่งมันได้ครอบคลุมทั่วทุกมุมโลก ทั้งในอเมริกา ยุโรป แอฟริกา และเอเชีย โดยสำนัก PEW เพื่อการวิจัยและศึกษาศาสนา

(pewresearch.org) ทั้ๆ ที่ศั้กยภาพมีอย่างจำกััดและ ชาวมุสลิมเองก็มีความอ่อนแอ อีก็ทั้การครอบงำของ สื่อระดั้บโลกที่บิดเบือนผ่านข่าวสารที่เป็นเท็จ และเผยแพร่ตัวอย่งที่ไม่ดีซึ่งไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้งกับอิสลาม อยู่เนือองๆ ดั่งนั้น คำถำม ก็คือ ตกลงการแพร่ชยายของ อิสลามเป็นไปเพราะการบ้งคั้บผู้คน หรือเพราะด้วย ความสมั้ครใจเนือองจากความเลือ่มีไสของพวกเขาเอง?

ภาพในความเป็นจริงที่ทุกคนสามารถเห็นได้ก็คือ แท้จริงแล้ว การที่ชาวมุสลิมยึดปฏิบัติกาเรคารพลัทธิ ของผู้่อื่น และให้เกือยรติต่อกาเรเลือกนั้บถือและ วัฒนธรรวมต่งๆ ของพวกเขา ย่อมส่งผลอย่งมกต่อ จิตใจของผู้่อื่นที่จะให้พวกเขายอมรับศาสนาเนี้ ซึ่งมัน ไม่ได้เป็นสิ่งที่ชาวมุสลิมทำลงไปเพราะหวังบุญคุณ ใดๆ ทั้สิ้น แต่ทั้หมดนั้นเป็นการปฏิบัติตามหลักกาเร ที่อัลลอฮ์ได้เนือ่นย่ำไว้ในอัลกุรอานอย่งชัดเจนว่า

“ไม่มีการบ้งคั้บใดๆ ให้นั้บถือในศาสนาอิสลาม เพราะความถูกตือองนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจาก ความผิดบิดเบือน” (บท อัล-บะเกาะเราะฮะฮ์ โองกาเรที่ 256)

บังคับให้คนเข้ารับอิสลาม ได้หรือไม่ ?

นานเพียงใดแล้วที่มนุษย์ได้ใช้ความรุนแรงเพื่อ
บังคับใช้ความคิดเห็นและอิทธิพลของตัวเอง เพียงเพื่อ
ต้องการให้บรรลุผลประโยชน์ที่ตนต้องการ
ประวัติศาสตร์มีบันทึกตัวอย่างต่างๆ เหล่านี้จากผู้ที่
นับถือศาสนาและลัทธิต่างๆ ไว้แล้วอย่างมากมาย

ประวัติศาสตร์ได้เป็นประจักษ์พยานต่อตัวอย่าง
ปฏิบัติการล้างเผ่าพันธุ์อันน่าสยดสยองที่เกิดขึ้นกับ
ชาวเมืองดั้งเดิม ตอนที่นักสำรวจจินแดนและผู้อพยพ
ได้เดินทางมาถึงโลกใหม่ของพวกเขา จนบาทหลวง
ชาวสเปนชื่อบาร์โตโลเมเด (Bartolome de las Casas) ได้
สาธยายถึงเหตุการณ์หลังจากที่เขาได้เห็นการหลัง
เลือดในครั้งนั้นว่า “พวกเขาไม่ได้มองว่าชาวเมือง
ดั้งเดิมที่นั่นเป็นมนุษย์ แต่พวกเขานับว่าคนพวกนั้นต่ำ
ยิ่งกว่าสัตว์เดรัจฉานเสียอีก”

(A Brief Account of the Destruction of the
Indies by Bartolome de las Casas)

**ชาวมุสลิมได้ปฏิบัติต่อฝ่ายตรงข้ามอย่างไร เมื่อ
พวกเขาเข้ามาปกครองดินแดนใหม่?**

ชาวมุสลิมได้ปกครองอัน ดาลูเซียของสเปนนานแปด ศตวรรษ

ชาวมุสลิมได้ปกครองอันดาลูเซียของสเปน 781 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 711-1492 และได้กลายเป็นศูนย์กลางของอารยธรรมของโลก และไม่เคยมีการบังคับชาวคริสต์แม้เพียงคนเดียวให้นับถืออิสลาม แต่กลับคุ้มครองสิทธิของพวกเขา และสนับสนุนธุรกิจและย่านการค้าของพวกเขาในอาณาจักรนี้ นอกจากนี้ชาวมุสลิมยังได้จัดการก่อธรรมที่เกิดขึ้นกับชาวยิวก่อนการพิชิตของอิสลาม ซึ่งข้อเท็จจริงนี้มีบันทึกในประวัติศาสตร์ไว้อย่างมากมายแล้วทั้งสิ้น

แต่ภายหลังจากอิซาเบลล่าและเฟร์นันเดซได้มีชัยชนะเหนือชาวมุสลิมในสเปน พวกเขากลับห้ามไม่ให้แสดงอะไรก็ตามที่เป็นอัตลักษณ์ของอิสลาม ทั้งยังตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อลงโทษคนที่ยืนยันว่าเขายังเป็นมุสลิม ถึงแม้จะนับถืออย่างลับๆ ก็ตาม

นอกจากนี้ชาวมุสลิมยังถูกขับไล่และให้ย้ายออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขาแต่ที่น่าสนใจมากอีกประการหนึ่งก็คือ พร้อมๆ กับการขับไล่ชาวมุสลิมจากอันดาลูเซีย ชาวยิวก็ถูกขับไล่ออกด้วยเช่นกัน ยิวพวกนี้ได้เดินทางออกไปพร้อมกับชาวมุสลิมไปยังดินแดนของอิสลาม ที่ที่พวกเขาสามารถพบที่อยู่สำหรับการมีชีวิตที่ปลอดภัยและกินดีอยู่ดี

ชาวมุสลิมได้ปกครอง
ประเทศอียิปต์ยาวนาน
กว่า 1,400 ปี และได้

คุ้มครองสถานะของชาวไอยคุปต์ตลอดมา

ชาวมุสลิมได้ปกครองประเทศอียิปต์นับตั้งแต่เริ่มแรกของอิสลาม เมื่อท่านอัมร์ บิน อัล-อาศ หนึ่งในสาวกของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดได้เข้ามาพิชิตเมืองนี้ ท่านไม่เพียงคุ้มครองศาสนาและสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ของบรรดาชาวคริสต์เท่านั้น แต่ท่านยังได้ยกเลิกการกดขี่ข่มเหงที่พวกเขาเคยถูกรังแกจากชาวโรมัน เหตุเพราะมีลัทธิที่แตกต่างกัน แม้จะศาสนาเดียวกันก็ตาม ทำให้บรรดาชาวคริสต์ในช่วงเวลานั้นได้มีชีวิตที่เป็นอิสระในเรื่องศาสนาและการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา และจำนวนชาวคริสต์ไอยคุปต์ที่มีอยู่ในประเทศอียิปต์ทุกวันนี้มีมากถึง 5 ล้านคนด้วยซ้ำ

ชาวมุสลิมเคยปกครองประเทศอินเดียเกือบ
หนึ่งพันปี ซึ่ง 80% ของ
ประชากรอินเดียนั้นไม่ใช่
มุสลิม

ชาวมุสลิมเคยปกครองทวีปอินเดียเกือบหนึ่ง
พันปี พวกเขาได้ให้ความคุ้มครองแก่คนที่นับถือ
ศาสนาต่างๆ ไม่ว่าจะในด้านสิทธิและการปฏิบัติ
ศาสนกิจของพวกเขา และได้ยกเลิกการกดขี่
ข่มเหงต่อศาสนาเล็กๆ ที่ก่อนหน้านี้มักจะโดน
รังแก นักประวัติศาสตร์ทั้งหมดได้ยืนยันว่าอิสลาม
ได้แพร่กระจายในแถบนี้โดยไม่ได้ใช้ความรุนแรง
และไม่เคยบังคับผู้ใดให้นับถืออิสลาม

ประเทศมุสลิม
ที่ใหญ่ที่สุดเข้า
รับอิสลามโดย
ปราศจากการสู้รบ
และกองกำลังทางทหาร

อินโดนีเซียถือเป็นประเทศที่มีประชากรมุสลิมมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนประชากรมากถึง 250 ล้านคน โดยคิดเป็นสัดส่วนชาวมุสลิมมากถึง 87% อิสลามได้เข้ามายังประเทศนี้ด้วยจรรยาบรรณของนักธุรกิจชาวมุสลิมในศตวรรษที่หกของฮิจญ์เราะฮ์ศักราช (ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 12) และไม่เคยใช้กองกำลังทางทหารเข้ามาพิชิตดินแดนนี้แต่อย่างใด และไม่เคยปรากฏมีการหลังเลียดสงคราม จวบจนกระทั่งในยุคล่าอาณานิคมของโปรตุเกส ฮอลแลนด์ และอังกฤษ

ระหว่างอิสลาม
กับความเป็นจริง
ของมุสลิมบาง
ส่วน

ทำ

ทำไมมันยุ่งยากอย่างหนักขนาดนี้? คือคำพูดของผู้คนบางส่วนที่ได้เรียนรู้ข้อเท็จจริงในคำสอนของศาสนาอิสลามที่เรียกร้องไปสู่การมีจรรยาบรรณที่ยั่งยืน การมุ่งมั่นพัฒนาผืนแผ่นดินการสร้างประโยชน์ต่อมนุษยชาติ และการกระจายความสงบสุขระหว่างผู้คน แต่เมื่อหันมามองรอบๆ ตัว ก็ได้พบเห็นตัวอย่างของคนที่อ้างว่าเป็นมุสลิมกลับดูห่างไกลมากเหลือเกินกับความเป็นอิสลาม จึงเกิดคำถามว่าใช่แน่หรือที่คนเหล่านี้คือผู้เจริญรอยตามศาสนาที่แท้จริง?

ในความเป็นจริง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความลังเลสงสัย และไม่เข้าใจ ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาและใคร่ครวญอย่างใจเย็น ในประเด็นต่างๆ มากมาย อาทิ:

- ไม่ใช่ทุกคนที่อ้างว่านับถือศาสนาอิสลามหรือเกิดในศาสนาอิสลามแล้วจะเป็นมุสลิมที่เคร่งครัด ในหลักการต่างๆ ทั้งหมดของศาสนา ซึ่งมีคนจำนวนมากในทุกๆ ที่รอบตัวเราที่มีความบกพร่องและห่างไกลจากแก่นแท้และข้อเท็จจริงของอิสลาม และก็มีมุสลิมบางคนที่รู้จักอิสลามเพียงแค่ชื่อนั้น
- ไม่สมควรที่จะโยนความผิดของผู้คนไปยังศาสนาและความเชื่อที่พวกเขายึดถือ ซึ่งไม่ควรที่จะกล่าวหาว่า ความโหดร้ายของอดอล์ฟ ฮิตเลอร์เกิดจากศาสนาที่เขาเชื่อถือ หรือศาสนาคริสต์ได้เรียกร่องไปสู่ความรุนแรงด้วยเหตุผลที่ว่าฮิตเลอร์เป็นชาวคริสต์ หรือคนที่อยู่ในลัทธิปฏิบัติพระเจ้าต้องเป็นคนที่ชอบสังหารผู้คน เหตุเพราะโจเซฟ สตาลินได้สังหารผู้คนนับสิบล้านคนในขณะที่เขาปฏิบัติพระเจ้า ทั้งหมดนี้ย่อมเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่เป็นวัตถุวิสัย ไร้ความละเอียดอ่อนและปราศจากความถูกต้อง

ไม่สมควรที่จะโยนความผิดของผู้คนไปยังศาสนาและความเชื่อที่พวกเขายึดถือ

- ความจริงแล้วมีตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความมั่งคั่ง ความยิ่งใหญ่ และการประยุกต์ใช้ข้อเท็จจริงอิสลาม รวมถึงจิตวิญญาณของสันติภาพ ความรู้ และนวัตกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากมายบนหน้าประวัติศาสตร์ทั่วทุกมุมโลก เพราะอารยธรรมอิสลาม ตั้งแต่อินเดียจากซีกตะวันออกไปจนถึงสเปนในซีกตะวันตก ร่องรอยต่างๆ ยังคงมีให้เราได้เห็น และถือว่าเป็นแสงสว่างและต้นกำเนิดของอารยธรรมต่างๆ ที่เราใช้ชีวิตอยู่จนทุกวันนี้ เช่นเดียวกับที่มีตัวอย่างประเทศที่พยายามสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ในปัจจุบัน นอกเหนือจากตัวอย่างส่วนตัวของบุคคลที่โดดเด่นในวิทยาการด้านต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วทุกมุมโลก
- ไม่มีใครที่ปฏิเสธความก้าวหน้าของวิทยาการทางการแพทย์และไม่ยอมรักษาตัวเพียงเพราะเห็นตัวอย่างไม่ดีของแพทย์บางคนใกล้ตัวเขา และไม่มีใครที่จะประกาศเป็นศัตรูกับการศึกษาและถึงขั้นห้ามลูกหลานของเขาเรียนหนังสือ เพียงเพราะเห็นโรงเรียนบางที่หรือครูที่ไม่ดีบางคนในแวดวงอาชีพที่ทรงเกียรตินี้ สิ่งที่เขาต้องพิจารณาคือเนื้อหาจริงๆ ไม่ใช่ตัวอย่างไม่ดีที่พาดพิงถึงมัน แต่ที่น่าประหลาดใจคือ ทั้งๆ ที่มีความพยายามประโคนข้าวบิदनอิสลามอย่างรุนแรงจากคนที่อ้างตัวว่าเป็นมุสลิมหรือจากศัตรูอิสลาม แต่ก็ยังคงมีผู้คนอีกมากมายที่สามารถเข้าถึงข้อมูลเดิมที่ถูกต้องและไร้การบิดเบือนใดๆ ได้ และผู้คนก็ยังคงเข้ารับอิสลามจากทั่วทุกมุมโลก

“

ไม่มีใครที่ประกาศเป็นศัตรูกับการศึกษาและถึงขั้นห้ามลูกหลานของเขาเรียนหนังสือ เพียงเพราะเห็นโรงเรียนบางที่หรือครูที่ไม่ดีบางคนในแวดวงอันทรงเกียรตินี้

มุมมองใหม่

ก็ครั้งแล้วที่ท่านลังเลใจในการตัดสินใจและคว้าโอกาสเพื่อประโยชน์ต่อตัวเอง แล้วท่านก็ยังคงเสียใจและตำหนิตัวเองจนถึงทุกวันนี้

แท้จริงแล้ว เกียรติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับมนุษย์ก็คือ การที่เขามีอิสระและสามารถตัดสินใจในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง โดยไม่ต้องงวาดหัวหรือลังเล

และหากการยื่นหยัดในการเผชิญหน้า การท้าทาย อุปสรรคและปัญหาต่างๆ ถือว่าเป็นความกล้าหาญที่ น่ายกย่องและชื่นชมแล้วละก็ แน่แน่นอนว่า ความกล้าหาญของคนผู้หนึ่งในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ตนเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง และความกล้าหาญในการ ยอมรับผิดพลาดของตนเมื่อปรากฏสิ่งที่ถูกต้องและ ชัดเจนกว่า ย่อมเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นมากหลายเท่า เพราะนั่นคือความกล้าหาญต่อหน้าจิตใจของตน และ เป็นการเอาชนะความหึงผยองและยโสในตัวเอง ที่จะ ส่งผลให้เห็นโดยตรงต่อตัวตนและบุคลิกภาพของเขา หลังจากนั้น

เช่นเดียวกับที่ท่านเปิดโอกาสให้ตัวเองได้เรียนรู้คุณลักษณะต่างๆ เบื้องต้นของอิสลามจากแหล่งอ้างอิง ของมันแล้ว ท่านก็อย่าได้ตระหนี่ที่จะครุ่นคิดและพินิจ พิจารณาสິงที่ท่านได้อ่านมาด้วย

หากความสละสลวยและความงดงามของศาสนานี้ ได้ปรากฏให้ท่านเห็นแล้ว และท่านก็ยังต้องการศึกษา เรียนรู้และตั้งคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับแก่นแท้และ ความพิเศษของอิสลาม เบื้องหน้าของท่านมีพื้นที่กว้าง ขวางให้ท่านอ่าน ศึกษาเรียนรู้ เสวนา และสอบถาม แต่ขอให้ท่านได้มองมายังอิสลามด้วยสายตาอื่นและ ด้วยมุมมองใหม่ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

เป็นเกียรติอย่างยิ่งสำหรับเรา ที่ท่านได้อ่านหนังสือเล่มนี้จนจบ เราหวังว่ามันจะช่วยให้คุณตั้งคำถามอย่างจริงจัง หรือกระตุ้นความคิดบางอย่าง ที่ท่านอาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เรายินดีที่จะรับฟังความคิดเห็น คำถาม และคำคัดค้านของท่าน เราสัญญาว่าจะรับเอามาพิจารณาอย่างใส่ใจและตั้งใจที่สุด

สำหรับดูข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม:

LAUNCHING
CURiOSiTY
JUST SCAN IT!!

THISISLAM.net

ร่วมแสดง
ความเห็น

info@modern-guide.com